Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 13. novembrī*

Konkurence – Koncentrācija – Vācijas televīzijas pakalpojumu un telekomunikāciju pakalpojumu tirgi – Lēmums, ar kuru koncentrācija atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu – Saistības – Darījuma horizontālās un vertikālās ietekmes uz konkurenci vērtējums – Koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecības – Koncentrācijas radītas izmaiņas – Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lietā T-64/20

Deutsche Telekom AG, Bonna (Vācija), ko pārstāv *C. von Köckritz*, *U. Soltész*, *M. Wirtz*, *M. Schulz*, *P. Lohs* un *S. Zinndorf*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Conte*, *J. Szczodrowski* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vodafone Group plc, *Newbury* (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *V. Vollmann*, *solicitor*, *C. Jeffs*, *A. Chadd* un *D. Seeliger*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši R. da Silva Pasošs [*R. Da Silva Passos*] (referents), I. Reine, L. Trišo [*L. Truchot*] un M. Sampols Pukuruļs [*M. Sampol Pucurull*],

sekretāre: S. Junda [*S. Jund*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu

un 2023. gada 21. septembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja, *Deutsche Telekom AG*, lūdz atcelt Komisijas 2019. gada 18. jūlija Lēmumu C(2019) 5187 *final*, ar kuru Komisija par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību ir atzinusi koncentrācijas darījumu, ar ko *Vodafone Group plc* iegādājas noteiktus *Liberty Global plc* aktīvus (lieta COMP/M.8864 – *Vodafone*/*Certain Liberty Global Assets*) (turpmāk tekstā – apstrīdētais lēmums").

I. Tiesvedības priekšvēsture

A. Attiecīgie uzņēmumi

2 *Vodafone Group plc* (turpmāk tekstā – "persona, kas iestājusies lietā" vai "*Vodafone*"), kas iedibināta Apvienotajā Karalistē, nodarbojas galvenokārt ar mobilo telekomunikāciju tīklu ekspluatāciju un sniedz mobilos telekomunikāciju pakalpojumus, piemēram, balss sakaru, ziņapmaiņas un mobilo datu pakalpojumus. Dažas no šīs grupas sabiedrībām sniedz arī kabeļtelevīzijas, fiksēto telefonsakaru, platjoslas interneta vai televīzijas pakalpojumus, izmantojot interneta protokolu (interneta protokola televīzija, *IPTV*). Eiropas Savienībā *Vodafone* darbojas 12 dalībvalstīs, citstarp Čehijas Republikā, Vācijā, Ungārijā un Rumānijā. Vācijā *Vodafone* īpašumā ir koaksiālā kabeļa tīkls 13 Vācijas federālajās zemēs no 16 (Bavārijā, Berlīnē, Brandenburgā, Brēmenē, Hamburgā, Mēklenburgā-Priekšpomerānijā, Lejassaksijā, Reinzemē-Pfalcā, Saksijā, Saksijā-Anhaltē, Šlēsvigā-Holšteinā, Tīringenē un Zārā), kas ļauj tai sniegt televīzijas un platjoslas interneta pakalpojumus. Šajā dalībvalstī *Vodafone* arī darbojas mobilo telekomunikāciju pakalpojumu mazumtirdzniecības jomā visā valstī un visā valstī piedāvā fiksēto telekomunikāciju pakalpojumus, pamatojoties uz vairumtirdzniecības piekļuvi prasītājas fiksētajam tīklam.

3 *Liberty Global plc*, kas arī ir iedibināta Apvienotajā Karalistē, piedāvā televīzijas, platjoslas interneta, fiksēto telefonsakaru pakalpojumus, kā arī mobilos pakalpojumus vairākās Savienības valstīs. *Liberty Global* īpašumā ir un tā ekspluatē kabeļu tīklus, piedāvājot televīzijas, platjoslas interneta un balss sakaru pakalpojumus Čehijas Republikā, Vācijā, Ungārijā un Rumānijā. *Liberty Global* Vācijā darbojas ar nosaukumu *Unitymedia GmbH* un Čehijas Republikā, Ungārijā un Rumānijā ar nosaukumu *UPC*. Vācijā *Unitymedia* īpašumā ir koaksiālā kabeļa tīkls trīs federālajās zemēs, kurās nav *Vodafone* kabeļa tīkla pārklājuma, proti, Ziemeļreinā-Vestfālenē, Hesenē un Bādenē-Virtembergā, kas ļauj tai sniegt televīzijas un platjoslas interneta pakalpojumus. Turklāt *Liberty Global* Vācijā un Ungārijā darbojas arī kā mobilā virtuālā tīkla operators.

4 Prasītāja, kas iedibināta Vācijā, cita starpā piedāvā *IPTV*, platjoslas interneta un fiksēto sakaru pakalpojumus, galvenokārt izmantojot savu vara kabeļu telefonu tīklu un optiskās šķiedras tīklu, kā arī mobilos pakalpojumus vairākās Savienības valstīs.

B. Administratīvā procedūra

5 2018. gada 19. oktobrī Eiropas Komisija saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 4. panta 1. punktu saņēma paziņojumu par paredzētu koncentrāciju, ar kuru *Vodafone* paziņoja par nodomu iegūt ekskluzīvu kontroli pār *Liberty Global* telekomunikāciju darbībām Čehijas Republikā, Vācijā, Ungārijā un Rumānijā. Darījumu veidoja pirkšanas un pārdošanas līgums, ar kuru *Vodafone* plānoja iegādāties 100 % attiecīgo *Liberty Global* telekomunikāciju darbību veicošo sabiedrību akciju (turpmāk tekstā – "darījums" vai "koncentrācija"). Vācijā darījums bija saistīts ar 100% *Unitymedia* akciju iegādi.

6 Komisija 2018. gada 11. decembrī pēc paziņojuma sākotnējās pārbaudes un, pamatojoties uz tirgus izpētes pirmo posmu, pauda nopietnas šaubas par darījuma saderību ar iekšējo tirgu un nolēma uzsākt procedūru saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

7 Komisija 2019. gada 25. martā nosūtīja *Vodafone* paziņojumu par iebildumiem (turpmāk tekstā – "paziņojums par iebildumiem").

8 *Vodafone* 2019. gada 8. aprīlī sniedza rakstveida atbildi uz paziņojumu par iebildumiem.

9 *Vodafone* 2019. gada 6. maijā piedāvāja saistības saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktu, lai novērstu Komisijas konstatētās konkurences problēmas. Komisija 7. maijā uzsāka apspriešanos ar tirgus dalībniekiem par šīm saistībām.

10 *Vodafone*, veikusi dažus saistību grozījumus, 2019. gada 11. jūnijā iesniedza galīgo saistību kopumu (turpmāk tekstā – "galīgās saistības").

11 Komisija 2019. gada 18. jūlijā, piemērojot Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktu, pieņēma apstrīdēto lēmumu.

C. Apstrīdētais lēmums

12 Apstrīdētajā lēmumā Komisija vispirms izvērtēja koncentrācijas ietekmi, it īpaši Vācijā. Pēc tam Komisija pārbaudīja, vai saistības, ko piedāvāja dalībnieks, kas paziņoja par darījumu, būtu tādas, kas padarītu šo darījumu saderīgu ar iekšējo tirgu un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līgumu.

1. Koncentrācijas ietekmes uz konkurenci Vācijā vērtējums

13 Attiecībā uz Vāciju Komisija vispirms izanalizēja koncentrācijas horizontālo ietekmi, proti, ietekmi, ko rada tas, ka minētās koncentrācijas dalībnieki bija esošie vai potenciālie konkurenti attiecīgajā tirgū. Pēc tam Komisija pārbaudīja koncentrācijas vertikālo ietekmi, proti, ietekmi, ko rada tas, ka minētās koncentrācijas dalībnieki darbojās dažādos piegādes ķēdes līmeņos. Visbeidzot, Komisija novērtēja koncentrācijas konglomerāta ietekmi, t.i., ietekmi, ko rada tas, ka minētās koncentrācijas dalībniekiem nebija ne horizontālu, ne vertikālu attiecību, bet tie darbojās tirgos, kas bija savstarpēji cieši saistīti un jo īpaši piedāvāja savstarpēji papildinošus produktus vai pakalpojumus.

a) Horizontālā ietekme

14 Komisija citstarp izvērtēja nekoordinēto horizontālo ietekmi uz šādiem tirgiem – fiksētās interneta piekļuves pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu Vācijā (turpmāk tekstā – "fiksētās interneta piekļuves tirgus"), televīzijas signālu pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu, daudzpakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu, televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu, televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu pārraides vairumtirdzniecības tirgu Vācijā (turpmāk tekstā – "televīzijas signālu iepirkuma tirgus").

1) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz fiksētās interneta piekļuves tirgu

15 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka fiksētās interneta piekļuves tirgū telekomunikāciju operatori (piedāvājuma puse) nodrošina abonementus, kas ļauj galalietotājiem (pieprasījuma puse) piekļūt internetam, izmantojot fiksēto telekomunikāciju savienojumu. Šajā lietā Komisija uzskatīja, ka saistībā ar tās lēmumu konkrētais tirgus ir viss mazumtirdzniecības tirgus, kurā privātpersonām un mazajiem uzņēmumiem piedāvā fiksētās interneta piekļuves pakalpojumus (tai skaitā visu veidu pakalpojumus, izplatīšanas metodes, ātrumus un joslas platumus), izņemot fiksētās interneta piekļuves pakalpojumu sniegšanu, izmantojot mobilo tīklu infrastruktūru. Attiecībā uz tirgus ģeogrāfisko dimensiju Komisija uzskatīja, ka tirgus ir valsts mēroga tirgus.

16 Noslēdzot analīzi, Komisija atzina, ka koncentrācija būtiski kavētu efektīvu konkurenci fiksētās interneta piekļuves tirgū, jo īpaši tādēļ, ka tiktu novērsts būtisks konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieki savstarpēji īstenoja pirms darījuma, it īpaši *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, un rastos tirgus dalībnieks, kura tirgus daļa abonentu skaita ziņā pārsniegtu 30 % (*Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā tā pārsniegtu 40 %, bet dažās federālajās zemēs un apgabalos tā būtu pat vēl lielāka).

2) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas signālu pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu

17 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka televīzijas signālu pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū infrastruktūras īpašnieki (piedāvājuma puse) nodrošināja televīzijas signālu pārraidi patērētājiem (pieprasījuma puse), galvenokārt izmantojot kabeļus, satelītu, zemes apraidi saskaņā ar zemes digitālās video apraides (*Digital Video Broadcasting – Terrestrial*, *DVB-T*) standartu un *IPTV*.

18 Attiecībā uz produktu tirgus noteikšanu Komisija norādīja, ka Vācijas televīzijas signāla pārraides pakalpojumu sniegšanas tirgu raksturo īres dzīvokļu un mājokļu sabiedrību ievērojamā nozīme. Mājokļu sabiedrības veica sarunas un slēdza līgumus par televīzijas pamatpakalpojumu sniegšanu savu īrnieku vārdā, un pēc tam izmaksas iekļāva ikmēneša īres maksā, piemērojot Vācijas tiesību aktu specifiku, tā saukto *Nebenkostenprivileg* (privilēģija attiecībā uz papildu izmaksām). Komisija paskaidroja, ka lielākā daļa mājsaimniecību, kas Vācijā saņem televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumus, dzīvo daudzdzīvokļu ēkās (*multi dwelling units*, *MDU*). Šīs daudzdzīvokļu ēkas pieder mājokļu sabiedrībām vai privātīpašniekiem (turpmāk tekstā – "*MDU* klienti"). Attiecībā uz individuālajām vai vienģimenes dzīvojamām ēkām (*single-dwelling units*, *SDU*) galapatērētāji (turpmāk tekstā – "*SDU* klienti") parasti paši izvēlējās televīzijas izplatītājus un tieši maksāja tiem par abonementu.

19 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, ņemot vērā tirgus izpētes rezultātus un televīzijas signāla pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgus īpatnības klientiem, kas dzīvo daudzdzīvokļu mājās Vācijā (turpmāk tekstā – *MDU* tirgus"), atzina, ka ir lietderīgi nošķirt *MDU* tirgu no televīzijas signāla pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgus *SDU* klientiem (turpmāk tekstā – "*SDU* tirgus"). Turklāt Komisija uzskatīja, ka jautājumu par *MDU* un *SDU* tirgu ģeogrāfisko noteikšanu var atstāt atklātu.

20 Noslēdzot analīzi, Komisija secināja, ka darījums nekoordinētas horizontālās ietekmes dēļ nevarētu būtiski ietekmēt efektīvu konkurenci ne *MDU*, ne *SDU* tirgos.

3) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz iespējamiem daudzpakalpojumu mazumtirdzniecības tirgiem

21 Komisija precizēja, ka termins "daudzpakalpojumi" attiecas uz piedāvājumiem, kas ietver divus vai vairākus pakalpojumus, kurus viens pakalpojumu sniedzējs sniedz patērētājiem mazumtirdzniecības līmenī, pamatojoties uz vienu vai vairākiem līgumiem, proti, mobilo telekomunikāciju pakalpojumus, fiksēto telesakaru pakalpojumus, fiksētās interneta piekļuves pakalpojumus un televīzijas pakalpojumus. Daudzpakalpojumu piedāvājumi, kas ietver divus, trīs vai četrus šos pakalpojumus, tiek saukti attiecīgi par dubultpakalpojumiem, trīskāršiem vai četrkāršiem pakalpojumiem (attiecīgi "2P", "3P" vai "4P"). Daudzpakalpojumu piedāvājumi, kas ietver vienu vai vairākus šos fiksētos pakalpojumus apvienojumā ar mobilo pakalpojumu komponentu, tiek dēvēti par "fiksēto un mobilo daudzpakalpojumu" (*fixed-mobile multiple play*) piedāvājumiem vai "fiksēto un mobilo sakaru konverģences" (*fixed-mobile convergence*, *FMC*) piedāvājumiem. Komisija uzskatīja, ka saistībā ar lēmuma pieņemšanu jautājumu par to, vai pastāv viens vai vairāki daudzpakalpojumu tirgi, ko nošķir no katra pamatā esošā atsevišķā telekomunikāciju pakalpojuma, var atstāt atklātu.

22 Noslēdzot analīzi, Komisija atzina, ka darījums nekoordinētas horizontālās ietekmes rezultātā būtiski kavētu efektīvu konkurenci Vācijas mazumtirdzniecības tirgū, kurā piedāvā dubultpakalpojumus, kas ietver fiksēto telesakaru pakalpojumus un fiksētās interneta piekļuves pakalpojumus. Pretstatā tam Komisija secināja, ka darījums nekoordinētas horizontālās ietekmes rezultātā būtiski nekavētu efektīvu konkurenci, pirmkārt, Vācijas iespējamajā mazumtirdzniecības tirgū, kurā piedāvā "trīskāršos pakalpojumus", kas ietver fiksēto telesakaru pakalpojumus, fiksētās interneta piekļuves pakalpojumus un mobilo telekomunikāciju pakalpojumus, otrkārt, Vācijas iespējamajā mazumtirdzniecības tirgū, kurā piedāvā "trīskāršos pakalpojumus", kas ietver fiksēto telesakaru pakalpojumus, fiksētās interneta piekļuves pakalpojumus un televīzijas pakalpojumus, un, treškārt, Vācijas iespējamajā mazumtirdzniecības tirgū, kurā piedāvā "četrkāršos pakalpojumus". Komisija uzsvēra, ka tas neskar koncentrācijas konglomerāta ietekmes izvērtējumu saistībā ar piedāvājumu paketēs iekļautu dažādu komponentu sniegšanu.

4) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu

23 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū pakalpojumu sniedzēji bija gan lineārās televīzijas pakalpojumu sniedzēji, tas ir, televīzijas kanāls nosaka lineāro programmu plūsmas grafiku, gan nelineāro pakalpojumu sniedzēji, tas ir, programmu plūsma tiek sniegta pēc galalietotāja pieprasījuma. Šie pakalpojumu sniedzēji apkalpoja galalietotājus, kas vēlas izmantot šādus pakalpojumus (pieprasījuma puse). Televīzijas pakalpojumi, ko televīzijas izplatītāji sniedz galalietotājiem, bija lineāro bezmaksas televīzijas kanālu vai lineāro maksas televīzijas kanālu paketes, kā arī nelineārajos pakalpojumos ietvertais

saturs, piemēram, video pēc pieprasījuma (*Video on demand*, *VOD*). Televīzijas saturu galalietotājiem var nodrošināt ar vairākiem tehniskiem līdzekļiem, tostarp kabeļtelevīziju, satelīttelevīziju, virszemes televīziju (*DVB-T*) un *IPTV*. *Over-the-top* (*OTT*) televīzijas pakalpojumu sniedzēji ("pakalpojums, kas pieejams internetā bez tradicionālo komunikāciju operatoru dalības") sniedz kanālus un saturu gan lineārā, gan nelineārā veidā, izmantojot internetu. Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma nolūkos atzina, ka tirgus ir valsts mēroga tirgus un ka no materiāltiesiskā skatupunkta jautājumu par tirgus precīzu noteikšanu var atstāt atklātu.

24 Noslēdzot analīzi, Komisija secināja, ka darījums nekoordinētas horizontālās ietekmes dēļ nevarēs būtiski ietekmēt efektīvu konkurenci televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū Vācijā.

5) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu

25 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgū raidorganizācijas (piedāvājuma puse) sniedza lineāros kanālus (bezmaksas vai maksas), kurus televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji (pieprasījuma puse) iegādājās, lai sniegtu audiovizuālos pakalpojumus galalietotājiem. Apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka šis tirgus ir tikai Vācijas tirgus un ka nav jānošķir bezmaksas televīzijas kanāli un maksas televīzijas kanāli.

26 Televīzijas signālu iepirkuma tirgū televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji (piedāvājuma puse) izmantoja savu infrastruktūru, lai raidorganizācijām (pieprasījuma puse) piedāvātu televīzijas signālu pārraides pakalpojumu saviem kanāliem. Apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka ir lietderīgi konkrēto tirgu noteikt kā kabeļtelevīzijas signālu pārraides vairumtirdzniecības tirgu, kura ģeogrāfiskais tvērums ir katra kabeļtīkla darbības teritorija, un precizēja, ka tā ņems vērā produktu tirgu, kas ietver *IPTV*. Tā piebilda, ka izvērtēs darījuma ietekmi valsts līmenī.

27 Apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgus un televīzijas signālu iepirkuma tirgus ir cieši saistīti, jo raidorganizācijas un televīzijas platformas (televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji) sarunās parasti aptver abus aspektus (signālu pārraidi un kanālu iegādi). Tādēļ Komisija norādīja, ka analizēs koncentrācijas ietekmi uz šiem diviem tirgiem vienā apstrīdētā lēmuma daļā.

28 Noslēdzot analīzi, Komisija secināja, ka darījums būtiski neietekmēs efektīvu konkurenci televīzijas kanālu nodrošināšanas vairumtirdzniecības tirgū Vācijā.

29 Attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu Komisija pārbaudīja, vai apvienotais uzņēmums kā televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējs līdz ar tirgus varas palielināšanos varētu, pirmkārt, panākt no raidorganizācijām nosacījumus, kas galu galā negatīvi ietekmētu konkurējošo mazumtirdzniecības televīzijas pakalpojumu sniedzēju piekļuvi televīzijas saturam, otrkārt, negatīvi ietekmēt Vācijā piedāvāto programmu satura apjomu un kvalitāti, treškārt, kavēt inovatīvu televīzijas pakalpojumu rašanos un, ceturtkārt, kavēt mērķorientētas vai segmentētas reklāmas lietotņu (*adressable TV*, *ATV*) rašanos.

30 Vispirms Komisija paskaidroja – lai arī darījuma rezultātā varētu palielināties apvienotā uzņēmuma tirgus vara televīzijas signālu iepirkuma tirgū, nav bijis iespējams secināt, ka minētais uzņēmums tirgus varas palielināšanās rezultātā no raidorganizācijām un televīzijas tiesību

turētājiem ekskluzivitātes līgumu veidā varētu iegūt nosacījumus, kas negatīvi ietekmētu konkurējošo televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju piekļuvi televīzijas kanāliem vai saturam.

31 Turpinājumā Komisija secināja – iegūstot lielāku tirgus varu, apvienotajam uzņēmumam būtu iespēja un motivācija televīzijas signālu iepirkuma tirgū īstenot stratēģiju, kas varētu kaitēt lejupējiem patērētājiem, jo samazinātos TV skatītāju pieredzes kvalitāte, samazinātos izvēle un samazinātos raidorganizāciju ieguldījumi saturā. Proti, palielinoties apvienotā uzņēmuma tirgus varai, darījums varētu izraisīt bezmaksas vai maksas televīzijas kanālu daļēju bloķēšanu, it īpaši tādējādi, ka šis uzņēmums raidorganizācijām piemērotu sliktākus līgumiskos un finanšu nosacījumus, un tādējādi pasliktinātos galapatērētājiem piedāvātās televīzijas kvalitāte Vācijā.

32 Komisija arī atzina – iegūstot lielāku tirgus varu, apvienotajam uzņēmumam būtu iespēja un motivācija televīzijas signālu iepirkuma tirgū īstenot stratēģiju, kuras mērķis ir kavēt inovatīvu televīzijas pakalpojumu rašanos un attīstību, piemēram, hibrīdās platjoslas televīzijas (*Hybrid Broadcast Broadband TV*, *HBBTV*) signālu pārraidi un *OTT* televīzijas pakalpojumu piedāvāšanu. Šāds šķērslis varētu kaitēt lejupējiem patērētājiem, jo samazinātos TV skatītāju pieredzes kvalitāte un izvēles iespējas.

33 Visbeidzot, Komisija secināja, ka darījums būtiski neietekmētu efektīvu konkurenci attiecībā uz iespēju apvienotajam uzņēmumam novērst vai kavēt *ATV* lietotņu rašanos un attīstību.

b) Vertikāla ietekme

34 Saistībā ar koncentrācijas vertikālo ietekmi Komisija citstarp pārbaudīja iespēju, ka televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem vairs nebūs piekļuves *MDU* klientiem.

35 Televīzijas signālu pārraides starpniecības tirgū (turpmāk tekstā – "starpniecības tirgus") operatori, kas darbojas 3. līmeņa tīklā (piedāvājuma puse), t.i., tīklā, kas iet no kabeļu tīkla gala līdz īpašuma robežai, piegādā televīzijas signālus operatoriem, kas darbojas 4. līmeņa tīklā (pieprasījuma puse), t.i., tīklā, kas ieiet nekustamajā īpašumā. Šajā lietā Komisija sava lēmuma nolūkos uzskatīja, ka kabelis un optiskā šķiedra līdz mājoklim (*fibre to the home*, *FTTH*) vai līdz ēkai (*fibre to the building*, *FTTB*) ir viena konkrētā tirgus sastāvdaļa un ka no ģeogrāfiskā skatupunkta šis tirgus ir reģionāls, t.i., tas aprobežojas ar 3. līmeņa operatora kabeļtīkla darbības teritoriju.

36 Noslēdzot analīzi, Komisija secināja, ka darījums nekoordinētas vertikālās ietekmes dēļ būtiski neietekmētu efektīvu konkurenci *MDU* tirgū valsts mērogā, kā arī potenciālajā reģionālajā tirgū, kas atbilst *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijai.

c) Konglomerāta ietekme

37 Kā jau Komisija iepriekš paskaidroja, tā kā nevarēja secināt, ka Vācijā pastāv viens daudzpakalpojumu piedāvājumu tirgus, tā arī pārbaudīja, vai koncentrācija neradīs konglomerāta ietekmi, bloķējot konkurentus mobilo telekomunikāciju pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū, fiksēto telesakaru pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū, fiksētās interneta piekļuves tirgū un televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgū.

38 Noslēdzot analīzi, Komisija secināja, ka koncentrācija konglomerāta ietekmes rezultātā neradītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei Vācijā.

d) Secinājums par koncentrācijas ietekmi Vācijā

39 Apstrīdētajā lēmumā Komisija līdz ar to konstatēja būtisku kaitējumu efektīvai konkurencei (turpmāk tekstā – "BKEK") fiksētās piekļuves internetam tirgū un televīzijas signālu iepirkuma tirgū.

2. Apstrīdētajā lēmumā par saistošām atzītās saistības

40 Apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka *Vodafone* uzņemtās saistības ir tādas, kas padara darījumu saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu. Komisija no tā secināja, ka darījums, kas pēc *Vodafone* piedāvātajām saistībām tika grozīts, būtiski nekaitēs efektīvai konkurencei tajos tirgos, kuros tika konstatētas konkurences problēmas.

41 *Vodafone* uzņēmās šādas saistības:

– iepriekšēja apņemšanās ļaut jaunajam kabeļoperatoram, proti, *Telefónica*, piekļūt apvienotā uzņēmuma kabeļtīklam, lai tas varētu piedāvāt fiksētās interneta piekļuves mazumtirdzniecības pakalpojumus (un, ja vēlas, fiksēto balss sakaru pakalpojumus) un savus vai trešo personu *OTT* televīzijas pakalpojumus (platjoslas kabeļpiekļuves vairumtirdzniecības saistības);

– saistības attiecībā uz *OTT* televīziju (turpmāk tekstā – "*OTT* saistības"), kurām bija divi aspekti, proti, pirmkārt, saistības tieši vai netieši līgumiski neierobežot apvienotā uzņēmuma TV platformā darbojošos raidorganizāciju iespēju izplatīt savu saturu ar *OTT* pakalpojuma palīdzību, un, otrkārt, saistības uzturēt pietiekamu tiešā starpsavienojuma jaudu starp savu interneta tīklu, kas aptver Vāciju, un trešo personu interneta starpsavienojuma (tranzīta) pakalpojumu sniedzējiem;

– saistības nepalielināt bezmaksas raidorganizāciju maksātās iepirkuma maksas (turpmāk tekstā – "iepirkuma maksas saistības");

– saistības turpināt vadīt bezmaksas raidorganizāciju *HBBTV* signālu (turpmāk tekstā – "*HBBTV* saistības").

42 Attiecīgi apstrīdētā lēmuma 1. pantā bija norādīts, ka darījums ir saderīgs ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktu un EEZ līguma 57. pantu. Turklāt tā paša lēmuma 2. un 3. pantā ir paredzēti attiecīgi nosacījumi un pienākumi, lai nodrošinātu, ka *Vodafone* izpilda saistības, ko tā uzņēmusies pret Komisiju.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

43 Ar 2022. gada 30. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa uzdeva Komisijai iesniegt noteiktus dokumentus.

44 Ar 2023. gada 30. marta rīkojumu, kas pieņemts saskaņā ar Reglamenta 103. panta 3. punktu, Vispārējā tiesa uzdeva Komisijai sagatavot jaunu apstrīdētā lēmuma nekonfidenciālu versiju un noteiktus tā pielikumus, ko iesniegt prasītājai un kurā būtu ietverti vairāki iepriekš rediģēti teksta fragmenti, un, otrkārt, jaunu apstrīdētā lēmuma un viena no tā pielikumiem konfidenciālu versiju, kas būtu jādara zināma tikai prasītājas pārstāvjiem, kuri iepriekš ir parakstījuši konfidencialitātes saistības, un kurā būtu ietverti citi iepriekš rediģēti teksta fragmenti.

45 Ar 2023. gada 16. maija dokumentu Vispārējā tiesa prasītājai, Komisijai un personai, kas iestājusies lietā, uzdeva vairākus rakstveida jautājumus, uz kuriem tām bija jāsniedz rakstveida atbildes, kā arī atbildes tiesas sēdē.

46 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 2. jūnijā, prasītāja iesniedza apsvērumus par dokumentiem, kurus Komisija bija sagatavojusi saskaņā ar 2023. gada 30. marta rīkojumu.

47 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausīti 2023. gada 21. septembra tiesas sēdē.

48 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

49 Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

50 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus, kas pamatoti, pirmkārt, ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz *MDU* tirgu, otrkārt, ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām *SDU* tirgū, treškārt, ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz vertikālo ietekmi uz televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem, ceturtkārt, ar acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas ietekmi uz televīzijas kanālu iegādes un televīzijas signālu pārraides vairumtirdzniecības tirgiem un, piektkārt, ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija nosprieda, ka saistības attiecībā uz *OTT* televīziju un iepirkuma maksu bija pietiekamas, lai koncentrāciju atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu.

A. Piemērojamie judikatūras principi

1. Par pārbaudes tiesā intensitāti

51 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar Regulas Nr. 139/2004 pamatnoteikumiem un it īpaši tās 2. pantu Komisijai ir piešķirta noteikta rīcības brīvība, it īpaši saistībā ar ekonomiska rakstura vērtējumiem, un tāpēc tiesai šādu pilnvaru izmantošanas pārbaude, kas ir būtiska, definējot noteikumus koncentrācijas jomā, ir jāveic, ņemot vērā rīcības brīvību, kas ir koncentrāciju jomā esošo ekonomiska rakstura normu pamatā (spriedumi, 2007. gada 18. decembris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, C-202/06 P, EU:C:2007:814, 53. punkts, un 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 85. punkts).

52 Savienības tiesai, pārbaudot ekonomiski sarežģītu novērtējumu, ko Komisija veikusi savas Regulā Nr. 139/2004 paredzētās rīcības brīvības ietvaros, ir jāaprobežojas ar noteikumu attiecībā uz procedūru un pamatojuma sniegšanu ievērošanu, faktu materiālās precizitātes, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas pārbaudi (spriedumi, 2023. gada 13. jūlijs, Komisija/*CK Telecoms UK Investments*, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 84. punkts, un 2007. gada 9. jūlijs, *Sun Chemical Group* u.c./Komisija, T-282/06, EU:T:2007:203, 60. punkts).

53 It īpaši Vispārējai tiesai nav ar savu ekonomisko novērtējumu jāaizstāj Komisijas novērtējums (spriedumi, 2013. gada 7. jūnijs, *Spar Österreichische Warenhandels*/Komisija, T-405/08, nav publicēts, EU:T:2013:306, 51. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 107. punkts).

54 Tomēr, lai arī Vispārējai tiesai nav ar savu ekonomisko novērtējumu jāaizstāj Komisijas novērtējums, lai piemērotu Regulas Nr. 139/2004 pamatnoteikumus, tas tomēr nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no Komisijas veiktās ekonomiska rakstura datu interpretācijas pārbaudes. Proti, Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien minēto pierādījumu materiālā precizitāte, uzticamība un saskaņotība, bet jāpārbauda arī, vai šie pierādījumi veido visu atbilstīgo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu kompleksu situāciju, un vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 60. punkts).

2. Par pierādīšanas noteikumiem

55 Tāda prognozes analīze, kas vajadzīga koncentrācijas kontroles jomā, ir jāveic ar lielu rūpību, jo šāda analīze neattiecas uz pagātnes notikumu vērtējumu, par kuriem bieži ir pieejami vairāki pierādījumu elementi, tādējādi sniedzot iespēju izprast cēloņsakarības, vai uz pašreizējo notikumu vērtējumu, bet drīzāk lai paredzētu notikumus, kas ar lielāku vai mazāku varbūtību varētu notikt nākotnē, ja netiek pieņemts lēmums, ar ko aizliedz vai precizē plānotas koncentrācijas nosacījumus (spriedums, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. punkts).

56 Turklāt Komisijas veicamās ekonomiskās analīzes uz nākotni vērstais raksturs liedz tai ievērot sevišķi augstu pierādīšanas standartu, lai pierādītu, ka koncentrācija radītu vai, gluži pretēji, neradītu būtisku šķērsli efektīvai konkurencei. Šādos apstākļos, ņemot vērā it īpaši Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta simetrisko struktūru un Komisijas veiktās ekonomiskās

analīzes koncentrāciju kontroles jomā uz nākotni vērsto raksturu, ir jāuzskata – lai koncentrāciju atzītu par nesaderīgu vai saderīgu ar iekšējo tirgu, pietiek ar to, ka Komisija ar pietiekami pārliecinošiem un saskanīgiem pierādījumiem pierāda, ka ir drīzāk iespējams nekā neiespējams, ka attiecīgā koncentrācija radīs vai neradīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā (spriedums, 2023. gada 13. jūlijs, Komisija/*CK Telecoms UK Investments*, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 86. un 87. punkts).

57 Attiecībā uz pierādīšanas standartu no 2008. gada 10. jūlija sprieduma *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392) 50.–53. punkta izriet, ka Komisijai principā ir jāformulē nostāja, vai nu atļaujot koncentrāciju, par kuru tai ir jālemj, vai arī to aizliedzot, atkarībā no tās vērtējuma par konkrētajam darījumam piedēvējamo ekonomisko iznākumu, kura iespējamība ir vislielākā. Tātad runa ir par varbūtību izvērtējumu, nevis par Komisijas pienākumu bez samērīgām šaubām pierādīt, ka koncentrācija nerada konkurences problēmas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 11. decembris, *Cisco Systems* un *Messagenet* /Komisija, T-79/12, EU:T:2013:635, 47. punkts).

58 Šādā kontekstā Komisijai vispārīgi ir jāvērtē rezultāti, kas gūti no norāžu kopuma, kurš izmantots konkurences situācijas vērtēšanai. Šajā ziņā ir iespējams, ka dažiem faktiem tiek piešķirta lielāka nozīme, bet citi tiek atmesti. Uz šo analīzi un tajā ietverto motivāciju attiecas likumības pārbaude, ko Vispārējā tiesa veic attiecībā uz Komisijas lēmumiem koncentrācijas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair*/Komisija, T-342/07, EU:T:2010:280, 136. punkts).

59 Visbeidzot, jāatzīmē, ka Savienības tiesībās nav principa, kas liegtu Komisijai atsaukties uz vienu dokumentāru pierādījumu, ar nosacījumu, ka tā pierādījuma vērtība nav apšaubāma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement*/Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, 460. punkts (nav publicēts)).

60 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē šā sprieduma 50. punktā minētie prasības atbalstam izvirzītie pamati.

B. Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā saistībā ar MDU tirgu

61 Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisijas apstrīdētajā lēmumā veiktajā analīzē par koncentrācijas nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *MDU* tirgu ir pieļauta tiesību kļūda un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

1. Ievada apsvērumi

62 Apstrīdētā lēmuma VIII.C.2.4. iedaļā Komisija pārbaudīja darījuma nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *MDU* tirgu. Kā norādīts iepriekš šā sprieduma 19. punktā, Komisija uzskatīja, ka šā tirgus ģeogrāfisko noteikšanu var atstāt atvērtu.

63 Vispirms Komisija apstrīdētā lēmuma 683.–701. apsvērumā izklāstīja dažas īpašas *MDU* tirgus iezīmes, pēc tam minētā lēmuma 702.–712. apsvērumā tā pārbaudīja koncentrācijas dalībnieku tirgus daļas gan valsts līmenī, gan to attiecīgo kabeļtīklu darbības teritorijas līmenī, kā arī koncentrācijas līmeņus *MDU* tirgū, un tad minētā lēmuma 718.–720. apsvērumā secināja, ka, lai

gan šis tirgus ir ļoti koncentrēts un katram dalībniekam ir dominējošs stāvoklis savā attiecīgajā kabeļtīkla darbības teritorijā, darījums neradītu nekādas īpašas izmaiņas (*merger-specific change*), jo dalībnieki šajā tirgū nekonkurē, ņemot vērā to, ka to darbības būtiski nepārklājas.

64 Turpinājumā Komisija apstrīdētā lēmuma 721.–764. apsvērumā pārbaudīja dalībnieku īstenoto konkurences spiedienu. Šajā analīzē Komisija secināja, ka ne *Vodafone* (skat. 723.–746. apsvērumu), ne *Unitymedia* (skat. 747.–764. apsvērumu) nav īstenojuši konkurences spiedienu otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, ka nav bijis norāžu, ka tas būtu noticis, ja darījuma nebūtu bijis, un ka tādēļ tie nebija potenciālie konkurenti.

65 Apstrīdētā lēmuma 765.–785. apsvērumā Komisija analizēja dalībnieku savstarpēji īstenoto konkurences spiedienu un secināja, ka tie nav ne faktiski tiešie konkurenti (skat. 766.–772. apsvērumu), ne faktiski netiešie konkurenti (skat. 773.–785. apsvērumu).

66 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 786.–831. apsvērumā Komisija pārbaudīja un salīdzināja konkurentu, konkrētāk, *Tele Columbus*, prasītājas un citu mazāku tirgus dalībnieku īstenoto konkurences spiedienu pirms darījuma (skat. 787.–820. apsvērumu) un pēc darījuma (skat. 821.–831. apsvērumu), pirms secināja, ka šis spiediens, visticamāk, nemainīsies.

67 Ņemot vērā to, ka nav nekādu koncentrācijas radītu izmaiņu un ka tā nemazinātu lietas dalībnieku savstarpējo tiešo vai netiešo konkurenci un nevājinātu konkurences spiedienu, ko īsteno to konkurenti, Komisija secināja, ka darījums neradītu nekādu pret konkurenci vērstu nekoordinētu horizontālo ietekmi un līdz ar to arī nekādu BKEK šajā tirgū (skat. apstrīdētā lēmuma 832.–835. apsvērumu).

68 Šajā lietā prasītājas argumentāciju, ar kuru tā pamato šo pamatu saistībā ar apstrīdētajā lēmumā Komisijas veikto pārbaudi par koncentrācijas nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *MDU* tirgu, var iedalīt divās daļās, kas pamatotas, pirmkārt, ar tiesību kļūdu un Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, jo Komisija neuzskatīja, ka darījuma rezultātā tiktu radīts vai pastiprināts dominējošais stāvoklis, un, otrkārt, ar acīmredzamām kļūdām vērtējumā.

69 Šajā ziņā Vispārējās tiesas skatījumā ir lietderīgi vispirms izskatīt pirmā pamata otro daļu.

2. Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā

70 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, pirmkārt, attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām, un, otrkārt, attiecībā uz darījuma ietekmi uz konkurenci *MDU* tirgū.

a) Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām

71 Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka koncentrācijas dalībnieki pirms šī darījuma nebija ne faktiski (tieši vai netieši) konkurenti, ne arī potenciāli konkurenti. Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija nav pietiekami pārbaudījusi, vai dalībniekiem pirms koncentrācijas nebija klusējot noslēgtas kolūzijas.

1) Par tiešo konkurenci

72 Prasītāja apgalvo, ka koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma bija tieši konkurenti.

73 Iesākumā jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka koncentrācijas dalībnieki nav tiešie konkurenti, jo konstatēja, ka tie darbojas gandrīz tikai sava attiecīgā kabeļtīkla darbības teritorijā nepārklājoties, kā rezultātā *MDU* tirgus klienti nevarēja pāriet (*switch*) no viena koncentrācijas dalībnieka pie otra (skat. 766. apsvērumu).

74 Attiecībā uz dažiem līgumiem, ko koncentrācijas dalībnieki noslēguši ārpus sava kabeļtīkla darbības teritorijas, Komisija norādīja, ka dalībnieki bija paskaidrojuši, ka tie nav bijuši to aktīvas konkurences rezultāts, bet gan noslēgti izņēmuma kārtā vai nu tāpēc, ka tie bija no pagātnes pārmantoti specifiski līgumi vai arī līgumi ar mājokļu sabiedrībām, kas darbojas valsts līmenī un jau bija viena dalībnieka klienti, tāpēc vēlējās ar to sadarboties attiecībā uz visiem saviem īpašumiem (skat. apstrīdētā lēmuma 768. apsvērumu).

75 Komisija piebilda, ka lietas dalībnieku tiešas konkurences neesamību apstiprināja atbildes, ko konkurenti un mājokļu sabiedrības sniedza tirgus izpētes gaitā, kā arī dalībnieku sniegtie dati par to dalību iepirkumos *MDU* tirgū (skat. apstrīdētā lēmuma 769.–771. apsvērumu).

76 Šajā lietā, pirmām kārtām, prasītāja apgalvo – ja *MDU* tirgus pirms darījuma būtu uzskatāms par valsts tirgu, abi dalībnieki noteikti būtu faktiski konkurenti. Tam, vai dalībnieki "aktīvi konkurē" šajā tirgū vai arī savu darbību ierobežo noteiktos (ģeogrāfiskos) tirgus segmentos, proti, attiecīgajās kabeļtīkla darbības teritorijās, šajā ziņā neesot nozīmes. Proti, ne Regulā Nr. 139/2004, ne Savienības tiesu judikatūrā nav prasīts novērst divu uzņēmumu "aktīvu" konkurenci, lai konstatētu, ka pastāv BKEK.

77 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo – pat ja konkrētie ģeogrāfiskie tirgi aprobežotos ar koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkla darbības teritorijām, apstrīdētajā lēmumā ir norādes, ka pirms darījuma abiem bija vismaz kāda tieša konkurences mijiedarbība. Proti, no apstrīdētajā lēmumā ietvertās 16. tabulas (skat. 710. apsvērumu) un 17. tabulas (skat. 714. apsvērumu) izrietot, ka vismaz *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā abu koncentrācijas dalībnieku darbības ierobežoti, bet nebūt ne nebūtiski pārklājās. Turklāt apstrīdētā lēmuma 767. un nākamajos apsvērumos esot minēti konkrēti "no pagātnes mantoti līgumi" vai "sadalīti līgumi", ko koncentrācijas dalībnieki ir noslēguši ārpus sava kabeļtīkla darbības teritorijas.

78 No tā izriet, ka Komisijas secinājums, ka koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma nebija tiešie konkurenti, prasītājas skatījumā ir acīmredzami kļūdains.

79 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

80 Šajā ziņā jānorāda, ka tieša konkurence starp uzņēmumiem pastāv tad, ja tie konkurē par vieniem un tiem pašiem klientiem.

81 Šajā lietā nav strīda par to, ka koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkli nepārklājas un ka faktiski, ja *MDU* klients vēlas noslēgt līgumu ar televīzijas signāla piegādātāju, tam principā ir iespēja izvēlēties tikai vai nu koncentrācijas dalībnieku, kura kabeļtīkla darbības teritorijā atrodas ēka, kuru pieslēdz kabeļtīklam, vai kādu no tā konkurentiem, piemēram, prasītāju. Tam, vai pirms darījuma *MDU* tirgus bija valsts mēroga tirgus, vai arī tas aprobežojās ar koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkla darbības teritoriju, nav nozīmes, jo šis secinājums ir spēkā abos gadījumos.

82 No tā izriet, ka koncentrācijas dalībnieku tirgotie produkti faktiski savstarpēji nekonkurēja, un tādējādi Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka šie dalībnieki pirms koncentrācijas nebija tiešie konkurenti.

83 Prasītājas izvirzītie argumenti neļauj pierādīt pretējo.

84 Pirmām kārtām, ir jānorāda – atbildot uz jautājumu, ko Vispārējā tiesa uzdeva rakstveida atbildes sniegšanai 2023. gada 16. maijā, Komisija apstiprināja, ka pastāv nopietnas norādes par to, ka pirms darījuma *MDU* tirgus ģeogrāfiskā ziņā bija katra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorija, bet, tā kā ir piegādātāji un klienti, kas darbojas valsts līmenī, un iespējamās cenu atšķirības valstī nebija saistītas ar šīm kabeļtīklu darbības teritorijām, tā nevarēja pilnībā izslēgt iespēju, ka *MDU* tirgus ir valsts mēroga tirgus.

85 Tādējādi apstāklis, ka Komisija paredzēja, ka tirgus varētu būt valsts mēroga tirgus, nenozīmē, ka tā uzskatīja, ka šādā hipotētiskā tirgū koncentrācijas dalībnieki savstarpēji tieši konkurē. Tikai otrajā posmā, pārbaudot darījuma ietekmi uz *MDU* tirgu, Komisija izvērtēja, vai iespējamajā valsts mēroga tirgū, ņemot vērā dalībnieku darbības, darījuma rezultātā izzustu to tiešā konkurence. Tas, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija paredzēja, ka *MDU* tirgus jau pirms darījuma varētu būt valsts mēroga tirgus, tādējādi neļauj secināt, ka koncentrācijas dalībnieki noteikti bija faktiski konkurenti šādā tirgū, kā apgalvo prasītāja. Visbeidzot, nevar izslēgt, ka divi uzņēmumi darbojas kopā ar citiem uzņēmumiem vienā ģeogrāfiskajā tirgū, tomēr šie divi uzņēmumi nepiesaista vienus klientus, it īpaši savu kabeļtīklu ģeogrāfisko robežu dēļ.

86 Jāpiebilst, ka apstrīdētā lēmuma 768. apsvērumā ietvertais Komisijas konstatējums, ka dalībnieki "aktīvi nekonkurēja", bija sniegts tikai tāpēc, lai paskaidrotu, ka dalībnieki ļoti retos gadījumos slēdza līgumus par TV signālu pārraidi otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, tikai reaģējot uz *MDU* klientu pašiniciatīvas pieprasījumiem. Lai apmierinātu šādus lūgumus, dalībniekiem tad no cita operatora bija jāiegādājas televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumi. Tādējādi Komisija nekādā veidā neuzskatīja, ka bija nepieciešams novērst "aktīvu konkurenci", lai konstatētu BKEK esamību.

87 Otrām kārtām, lai arī koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkli nepārklājas, ko prasītāja neapstrīd, ir taisnība, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka to darbības tomēr zināmā mērā pārklājas, jo šajā gadījumā šie operatori iegādājas televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumus no otra dalībnieka vai no cita 3. līmeņa tīkla operatora, lai varētu sasniegt attiecīgos *MDU* klientus.

88 Tomēr jāatzīmē, ka prasītāja nav apšaubījusi pašus skaitļus, ko Komisija sniedza tiesvedībā Vispārējā tiesā saistībā ar līgumiem, kurus koncentrācijas dalībnieki ir noslēguši ārpus sava kabeļtīkla darbības teritorijas, un saistībā ar attiecīgo klientu skaitu, tomēr prasītāja apstrīd šo skaitļu nenozīmīgumu. Šajā ziņā jānorāda, ka šie skaitļi parāda, ka šie līgumi pārstāvēja ļoti ierobežotu *MDU* klientu skaitu pieslēgto mājsaimniecību skaita ziņā un tik niecīgu tirgus daļu, jo tā bija mazāka par 1 %, ka nevarēja pārstāvēt atlikušo konkurenci, kas būtu jāaizsargā.

89 Šādus līgumus ārpus kabeļtīkla darbības teritorijas konkurences dalībnieki turklāt slēdza tikai izņēmuma gadījumos, ko tirgus izpētes laikā apstiprināja pati prasītāja, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 770. apsvēruma.

90 Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka konkurences dalībnieki pirms koncentrācijas nebija tieši konkurenti.

2) Par netiešo konkurenci

91 Prasītāja apgalvo, ka koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma bija netieši konkurenti.

92 Iesākumā jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija pārbaudīja, vai pirms koncentrācijas tās dalībnieku starpā pastāvēja netiešs konkurences spiediens. Šajā kontekstā Komisija precizēja – lai būtu radīts BKEK, esošajam netiešajam konkurences spiedienam, kurš būtu jānovērš darījuma rezultātā, būtu jābūt īpaši spēcīgam (skat. 776. apsvērumu). Pēc šīs analīzes Komisija, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, secināja, ka koncentrācijas dalībnieki nebija netieši konkurenti.

93 Pirmkārt, Komisija ņēma vērā to, ka dažas personas, kuras atbildēs uz tirgus izpētes jautājumiem bija apgalvojušas, ka starp koncentrācijas dalībniekiem pastāv netieša konkurence, pašas atzina, ka cena *MDU* tirgū ir atkarīga no vietējiem faktoriem un nav salīdzināma starp dažādiem attiecīgajiem reģioniem (skat. apstrīdētā lēmuma 774. apsvērumu).

94 Otrkārt, Komisija norādīja, ka tirgus izpētes laikā tika konstatēti trīs iespējamie pārneses mehānismi, kas varētu izraisīt dalībnieku netiešu konkurenci, pirmais nāk no konkurentiem, kas darbojas valsts līmenī, piemēram, prasītāja, otrais – no klientiem, kas darbojas valsts līmenī, un trešais – no specializētiem starpniekiem, piemēram, advokātu birojiem vai konsultāciju uzņēmumiem (skat. apstrīdētā lēmuma 775. apsvērumu). Turpinājumā Komisija paskaidroja, ka tā nebija atradusi pierādījumus tam, ka šie pārneses mehānismi būtu izraisījuši dalībnieku netiešu konkurenci vai ka šāda netieša konkurence būtu pastāvējusi (skat. apstrīdētā lēmuma 777. apsvērumu).

95 Tādējādi vairums mājokļu sabiedrību, kas piedalījās tirgus izpētē, bija atbildējušas, ka tās nekad (attiecībā uz vietējiem uzņēmumiem, kas varēja ietekmēt trešo pārneses mehānismu) vai reti (attiecībā uz valsts mēroga uzņēmumiem kas varēja ietekmēt otro pārneses mehānismu) nav izmantojušas netiešo salīdzinošo novērtēšanu (*benchmarking*). Attiecībā uz konkurējošiem operatoriem tikai prasītāja un *Tele Columbus* norādīja, ka bieži izmanto šādu salīdzinošo novērtēšanu (skat. apstrīdētā lēmuma 778.–780. apsvērumu). Tomēr šie abi konkurenti nespēja iesniegt Komisijai konkrētus piemērus, kas pierādītu, ka dalībnieku starpā pastāv netieša konkurence, piemēram, pierādījumus par nosacījumu saskaņošanu *MDU* tirgū visā Vācijā (skat. apstrīdētā lēmuma 781. apsvērumu).

96 Treškārt, Komisija pārbaudīja koncentrācijas dalībnieku iekšējos dokumentus un neatrada pierādījumus tam, ka *Vodafone* vai *Unitymedia* būtu ņēmusi vērā otra dalībnieka nosacījumus sarunās par *MDU* tirgu (skat. apstrīdētā lēmuma 782. apsvērumu). Komisija ņēma vērā arī koncentrācijas dalībnieku sniegtos pierādījumus, kas liecina, ka valsts līmenī netika saskaņoti nosacījumi, kas piemērojami *MDU* tirgū noslēgtajiem līgumiem (skat. apstrīdētā lēmuma 783. apsvērumu).

97 Visbeidzot, Komisija ņēma vērā faktu, ka šāda veida starpreģionālā salīdzinošā novērtēšana nekādā gadījumā nevarētu būt efektīvs ietekmes līdzeklis, ņemot vērā to, ka dalībnieki faktiski nekonkurē un līdz ar to mājokļu sabiedrības nevar pāriet no viena konkurences dalībnieka pie otra (skat. apstrīdētā lēmuma 784. apsvērumu).

98 Šajā lietā, pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 139/2004 2. pantu, apstrīdētā lēmuma 776. apsvērumā atzīdama, ka, lai būtu radīts BKEK, ir jābūt īpaši spēcīgam konkurences spiedienam, kas varētu tikt novērsts darījuma rezultātā.

Prasītājas ieskatā netieša konkurence ir viens no faktiskas konkurences veidiem, ko aizsargā ar Regulu Nr. 139/2004, neatkarīgi no šādas konkurences pakāpes. Ņemot vērā to, ka abiem koncentrācijas dalībniekiem pirms darījuma bijis dominējošs stāvoklis savā kabeļtīkla darbības teritorijā, pat neliels tirgus varas pieaugums, kas tiktu panākts, novēršot konkurences spiedienu (tiešu vai netiešu), radītu BKEK, kā to atzīst pati Komisija attiecībā koncentrācijas dalībnieku stāvokli televīzijas vairumtirdzniecības tirgos.

99 Otrām kārtām, prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja būtiskus netiešas konkurences elementus, proti, ka konkurences dalībnieki esot savstarpēji uzraudzījuši otra darbības un salīdzinājuši savus produktu piedāvājumus, ka lielās mājokļu sabiedrības esot salīdzinājušas koncentrācijas dalībnieku piedāvājumus un ka koncentrācijas dalībnieki konkurējuši infrastruktūras jomā. Prasītājas ieskatā, lai pierādītu netiešas konkurences spiediena esamību, ir svarīgi, ka darījuma dalībnieki, nosakot savu komerciālo stratēģiju, ņem vērā otra dalībnieka piedāvātos nosacījumus.

100 No tā prasītājas skatījumā izriet, ka Komisijas secinājums, ka darījums nemazina dalībnieku netiešo konkurenci, ir acīmredzami kļūdains.

101 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

102 Iesākumā jānorāda, ka uzņēmumi, kas savā starpā nekonkurē tieši, tomēr var atrasties netiešas konkurences attiecībās, it īpaši tad, ja tos pakļauj līdzīgam konkurences spiedienam citi uzņēmumi, ar kuriem katrs no tiem konkurē tieši, vai ja citi faktori, piemēram, klientu izvirzītās prasības, ierobežo to iespējas salīdzināmā veidā noteikt savas cenas un komerciālos nosacījumus.

103 Pirmām kārtām, attiecībā uz to, ka koncentrācijas dalībnieki uzraudzījuši otra dalībnieka attiecīgās darbības un salīdzinājuši produktu piedāvājumus, ir jānorāda, ka pati prasītāja atzīst, ka apstrīdētā lēmuma 460. un turpmākie apsvērumi, kā arī 892. un turpmākie apsvērumi, uz kuriem tā atsaucas, attiecas uz fiksētās interneta piekļuves tirgu un *SDU* tirgu, nevis uz *MDU* tirgu.

104 Turklāt Komisija paskaidroja, ka šie salīdzinošās novērtēšanas gadījumi bija tikai "vienkārša komerciāla salīdzinošā novērtēšana, kuras mērķis ir novērot labāko praksi nozarē un iespējami to atdarināt". Tomēr, kā Komisija pamatoti norāda, šāda veida salīdzinājumu, kas ir tirgus darbības vai labākās prakses novērtējums nozarē, citstarp citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, nevar klasificēt kā netiešas konkurences spiedienu šā sprieduma 102. punkta izpratnē.

105 Proti, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, uz kuru jāsniedz rakstveida atbilde, Komisija norādīja – lai tieša salīdzinošā novērtēšana radītu netiešu konkurences spiedienu, Komisijas ieskatā ir jābūt pierādījumiem, kas apliecina, ka viens dalībnieks šādi iegūto informāciju par otru dalībnieku faktiski ir ņēmis vērā, pieņemot savus komerciālos lēmumus, un ka tādējādi šī informācija ir izdarījusi spiedienu uz šo dalībnieku, liekot tam reaģēt konkurences pasākumu veidā. Taču šajā lietā Komisija nav atradusi pierādījumus, kas liecinātu, ka tas tā ir noticis *MDU* tirgū attiecībā uz salīdzinošo novērtēšanu, uz ko atsaucas prasītāja, un ir jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi pretējo vai ka Komisija šajā argumentācijā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

106 No tā izriet, ka nav bijis netiešas konkurences spiediena, kura novēršana būtu varējusi izraisīt apvienotā uzņēmuma tirgus varas palielināšanos, lai arī nelielu, kas *MDU* tirgu atšķir no vairumtirdzniecības televīzijas tirgiem, attiecībā uz kuriem Komisija konstatēja, ka pastāv BKEK apvienotā uzņēmuma tirgus varas palielināšanās rezultātā (skat. šā sprieduma 31. un 32. punktu).

107 Visbeidzot, no apstrīdētā lēmuma izriet (skat. citstarp 697. apsvērumu), un prasītāja to neapstrīd, ka daudzi ar *MDU* klientiem noslēgtie līgumi bija sarunu, iepirkumu konkurences vai oficiālu konkursa procedūru rezultāts. Līgumos, kas tika noslēgti šo sarunu vai procedūru rezultātā, bija iekļautas daudzas prasības it īpaši attiecībā uz infrastruktūru, sniegtajiem pakalpojumiem un uzturēšanu. Turklāt Komisija atzīmēja, ka pēc tirgus izpētes visi bija vienisprātis, ka cenas atšķīrās nevis atkarībā no paša ģeogrāfiskā reģiona, bet gan drīzāk atkarībā no konkurences pakāpes, infrastruktūras izmaksām (piemēram, inženiertehniskajām izmaksām) un apkalpojamo ēku grupu izvietojuma. Turklāt, kā atzina trešās personas, "*MDU* līgumu cenas noteica vietējo faktoru specifika, un tās nevarēja salīdzināt dažādās teritorijās". Tādēļ līgumi, kas noslēgti ar *MDU* klientiem, nebija standarta līgumi, kuriem varētu viegli veikt salīdzinošo novērtējumu, pamatojoties uz nozares prakses vienkāršu novērošanu.

108 Otrām kārtām, jāatzīmē, ka pretēji prasītājas apgalvojumam tikai *Vonovia*, kas ir viena no sešām valsts līmeņa mājokļu sabiedrībām un 230 000 citām mājokļu sabiedrībām, dažas no kurām darbojās vairākās federālajās zemēs, atbildēja, ka tā bieži izmanto salīdzinošo novērtēšanu, bet tā nav varējusi sniegt nekādus atbilstošus piemērus, kas atklātu koncentrācijas dalībnieku netiešu konkurenci, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 779. apsvēruma un 781. apsvēruma c) punkta.

109 Atbildē uz repliku Komisija šajā ziņā precizēja, ka tā pēc atbilžu uz tirgus izpētes anketām saņemšanas no *Vonovia* un *GdW* (pēdējā minētā ir jumta un konfederācijas organizācija, kas pārstāv aptuveni 3000 mājokļu sabiedrību, kuras Vācijā kopumā pārvalda aptuveni 6 miljonus mājokļu) bija tām lūgusi sniegt papildu informāciju, taču tās nav varējušas sniegt pierādījumus par netiešo salīdzinošo novērtēšanu, ko, iespējams, praktizē dažas mājokļu sabiedrības.

110 Visbeidzot, apsvērumi, kurus *GdW* iesniedza administratīvās procedūras laikā un kurus prasītāja iesniedza Vispārējā tiesā, neļauj apšaubīt šādu vērtējumu, jo tajos nav ietverti nekādi konkrēti salīdzinošās novērtēšanas piemēri vai, vispārīgāk, dalībnieku netiešas konkurences piemēri.

111 Līdz ar to prasītājas izvirzītie argumenti neliek apšaubīt Komisijas secinājumu, ka šajā gadījumā ar valsts līmeņa vai vietējo mājokļu sabiedrību līdzdalību koncentrācijas dalībnieki nav savstarpēji īstenojuši netiešas konkurences spiedienu.

112 Trešām kārtām, attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurenci infrastruktūras jomā jāatzīmē, ka apstrīdētā lēmuma 441. apsvērumā un 453. apsvēruma b) punktā Komisija konstatēja, ka investīciju un inovāciju darbības, ko īstenojis katrs attiecīgais koncentrācijas dalībnieks, nekādā gadījumā konkurences ziņā nav tieši ietekmējusi otra dalībnieka tīkla inovāciju un investīciju stratēģiju un ka abu dalībnieku veiktā otra dalībnieka veikto darbību uzraudzība šajā kontekstā nav bijis nekas vairāk kā "vienkārša komerciāla salīdzinošā novērtēšana, kuras mērķis ir novērot labāko praksi nozarē un iespējami to atdarināt", un prasītāja to neapstrīd.

113 Kā norādīts šā sprieduma 104. un 105. punktā, šāda veida novērtēšana, kas ir tirgus darbības vai labākās prakses novērtēšana nozarē, kā arī citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, ir tikai brīvi izvēlētas novērtēšanas veids, bet tas nav šā sprieduma 102. punktā minētās netiešas konkurences spiediena īstenošanas veids.

114 Ceturtām kārtām, jāatzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija paskaidroja, pirmkārt, ka koncentrācijas dalībnieku iekšējo dokumentu pārbaudē netika iegūti nekādi pierādījumi, kas liecinātu, ka katrs no minētajiem dalībniekiem būtu ņēmis vērā otra dalībnieka sarunu nosacījumus saistībā ar *MDU* līgumiem, un, otrkārt, ka koncentrācijas dalībnieki bija iesnieguši pārliecinošus pierādījumus, lai apstrīdētu apgalvojumu, ka visā Vācijas teritorijā *MDU* līgumi tika

saskaņoti. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šie konstatējumi bija būtiski, lai izvērtētu, vai katrs koncentrācijas dalībnieks, nosakot savu komercstratēģiju, bija ņēmis vērā otra dalībnieka piedāvātos nosacījumus, un tādējādi lai izvērtētu, vai pirms koncentrācijas starp tiem pastāvēja netieša konkurence *MDU* tirgū.

115 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajā lēmumā secinot, ka koncentrācijas dalībnieki nebija netieši konkurenti.

116 Tā kā Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka starp koncentrācijas dalībniekiem nepastāvēja netieša konkurence, vairs nav jāizvērtē, vai ir pamatots arguments par to, vai šāda veida konkurencei, kas tiktu novērsta, ir jābūt "īpaši spēcīgai", lai radītu BKEK Regulas Nr. 139/2004 2. panta izpratnē.

3) Par iespējamo konkurenci

117 Prasītāja apgalvo – pat ja koncentrācijas dalībniekus nevarētu uzskatīt par faktiskiem konkurentiem, tie pirms darījuma bija vismaz iespējamie konkurenti.

118 Iesākumā jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija vispirms pārbaudīja, vai *Vodafone* bija iespējamais *Unitymedia* konkurents. Šajā kontekstā Komisija atgādināja, ka *Vodafone* darbojas galvenokārt sava kabeļtīkla darbības teritorijā, un atzīmēja, ka operators bija norādījis, ka neplāno paplašināt savu kabeļtīklu, it īpaši *Unitymedia* darbības teritorijā, jo ar to saistītie ieguldījumi nav rentabli (skat. 726. apsvērumu).

119 Tā kā gandrīz visi konkurējošie operatori tirgus izpētes laikā atbildēja, ka viņi prognozēja, ka *Vodafone* paplašinās savu kabeļtīklu *Unitymedia* darbības teritorijā, Komisija pēc tam izmeklēja, kā varētu attīstīties *Vodafone* varbūtējais īstenotais konkurences spiediens, ja darījums nenotiktu. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka *Vodafone* teorētiskā spēja paplašināt savu darbību *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā nav pietiekama, uzskatot, ka, lai pierādītu, ka starp koncentrācijas dalībniekiem pastāvēja iespējama konkurence, kuras novēršana radītu BKEK, bija nepieciešams, lai šī paplašināšanās notiktu ar pietiekamu varbūtību (skat. apstrīdētā lēmuma 730. apsvērumu).

120 Apstrīdētā lēmuma 731.–746. apsvērumā Komisija paskaidroja, ka nav atradusi saskaņotu pierādījumu kopumu, kas liecinātu, ka *Vodafone* paplašināšanās *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā būtu bijusi iespējama vai pamatoti paredzama, ja darījuma nebūtu bijis, bet ir konstatējusi virkni pierādījumu, kas liecina par pretējo.

121 Proti, Komisija norādīja, pirmkārt, ka *Vodafone* iepriekš nekad nav dublējis *Unitymedia* kabeļtīklu un ka šis operators ir ļoti maz attīstījis savu kabeļtīklu pat savā darbības teritorijā un tās apkārtnē, lai gan šāda attīstība bija izdevīgāka nekā kabeļtīkla dublēšana. Otrkārt, Komisijas veiktā *Vodafone* iekšējo dokumentu analīze apstiprināja, ka šis operators neplānoja dublēt *Unitymedia* kabeļtīklu, jo līdzīga veida projekti neatbilda *Vodafone* ieguldījumu kritērijiem. Komisija ņēma vērā *Vodafone* prognozes, izvērtējot šā operatora rīcībā jau esošo infrastruktūru, kas apstiprināja rentabilitātes trūkumu. Treškārt, Komisija norādīja, ka nav atradusi pierādījumus tam, ka cita operatora kabeļtīkla dublēšana varētu kļūt rentablāka nākotnē.

122 Turklāt Komisija konstatēja, ka citi operatori, piemēram, *Tele Columbus*, vietējie operatori un arī prasītāja, dublēšanas darbus veica, pamatojoties uz īpašiem komerciāliem apsvērumiem, kas atšķīrās no apsvērumiem attīstīt tīklu paralēli konkurējoša operatora tīklam. Attiecībā uz *Tele Columbus* Komisija atzīmēja, ka šis operators nav veicis ievērojamus ieguldījumus, lai paplašinātu

savu 3. līmeņa tīklu (skat. apstrīdētā lēmuma 744. apsvērumu). Visbeidzot, Komisija norādīja, ka tās rīcībā nebija nekādu norāžu, ka *Vodafone* būtu bijis nodoms iespiesties *Unitymedia* darbības teritorijā ar kādiem citiem tehniskiem vai komerciāliem līdzekļiem, nevis paplašinot savu kabeļtīklu (skat. apstrīdētā lēmuma 742. apsvērumu).

123 Turpinājumā Komisija pārbaudīja, vai *Unitymedia* varētu būt *Vodafone* iespējamais konkurents. Šajā kontekstā Komisija atgādināja, ka *Unitymedia* galvenokārt darbojas sava kabeļtīkla darbības teritorijā, un atzīmēja, ka šis operators bija norādījis, ka neplāno paplašināt savu kabeļtīklu, citstarp *Vodafone* darbības teritorijā, jo ar to saistītie ieguldījumi nav rentabli (skat. apstrīdētā lēmuma 726. apsvērumu).

124 Tā kā gandrīz visi konkurējošie operatori tirgus izpētes laikā atbildēja, ka viņi prognozēja, ka *Unitymedia* paplašinās savu kabeļtīklu *Vodafone* darbības teritorijā, tomēr atzīstot, ka *Unitymedia* ir mazāka motivācija to darīt nekā *Vodafone*, Komisija izmeklēja, kā varētu attīstīties *Unitymedia* varbūtējais īstenotais konkurences spiediens, ja darījums nenotiktu.

125 Apstrīdētā lēmuma 755.–764. apsvērumā Komisija paskaidroja, ka nav atklājusi saskaņotu pierādījumu kopumu, kas liecinātu, ka *Unitymedia* paplašināšanās *Vodafone* kabeļtīkla darbības teritorijā būtu bijusi iespējama vai pamatoti paredzama, ja darījuma nebūtu bijis, bet ir konstatējusi virkni pierādījumu, kuri ir relatīvi līdzīgi tiem, kas attiecas uz *Vodafone* un liecina par pretējo.

126 Proti, Komisija norādīja, pirmkārt, ka *Unitymedia* iepriekš nekad nav dublējis *Vodafone* kabeļtīklu un ka šis operators ir ļoti maz attīstījis savu kabeļtīklu pat savā darbības teritorijā un tās apkārtnē, lai gan šāda attīstība bija izdevīgāka nekā kabeļtīkla dublēšana. Otrkārt, Komisijas veiktā *Unitymedia* iekšējo dokumentu analīze apstiprināja, ka šis operators neplānoja dublēt *Vodafone* kabeļtīklu, jo līdzīga veida projekti neatbilda *Unitymedia* ieguldījumu kritērijiem. Komisija ņēma vērā *Unitymedia* veikto prognozi, kas apstiprina šo rentabilitātes trūkumu. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka pārējie faktori, kas tika ņemti vērā, pārbaudot *Vodafone* iespējamās konkurences esamību, ir piemērojami arī attiecībā uz *Unitymedia*.

127 Šajā lietā, pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka uzņēmums ir iespējamais konkurents konkrētā tirgū, ja ir reālas un konkrētas iespējas, ka attiecīgais uzņēmums ienāks tirgū un konkurēs ar jau iedibinātajiem uzņēmumiem. Tādēļ nozīme esot tikai tam, vai uzņēmumam ir spēja ienākt konkrētā tirgū. Pati šī spēja esot iespējamā konkurence, un to aizsargā Regula Nr. 139/2004, un nav nepieciešams pierādīt, ka attiecīgajam uzņēmumam varētu būt konkrēts nodoms efektīvi izmantot šo spēju nākotnē. Tādējādi iespējamās konkurences situācija būtu jānovērtē galvenokārt objektīvi, lai noteiktu, vai ienākšana tirgū būtu objektīvi iespējama un vai tādējādi iespējamais jaunais tirgus dalībnieks radītu būtisku spiedienu uz uzņēmumiem, kuri jau darbojas attiecīgajā tirgū. Koncentrācijas dalībnieku subjektīvie nodomi vai komerciālie plāni, piemēram, ieguldījumu plāni un iekšējie rentabilitātes sliekšņi, šajā ziņā neesot izšķiroši.

128 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka to uzņēmumu apsekojums, kuri jau darbojas attiecīgajos tirgos, esot skaidri apstiprinājis, ka koncentrācijas dalībnieki varētu reāli paplašināt savu kabeļtīkla (vai optiskās šķiedras tīkla) infrastruktūru otra dalībnieka darbības teritorijā. Turklāt tirgus dalībnieki bija norādījuši, ka koncentrācijas dalībnieki tuvāko divu līdz trīs gadu laikā, visticamāk, kļūtu agresīvāki konkurenti savās attiecīgajās kabeļtīkla darbības teritorijās.

129 Trešām kārtām, prasītājas ieskatā apstrīdētajā lēmumā ir ietverti vairāki konkrēti piemēri, kas apliecina objektīvu iespēju un ekonomisko dzīvotspēju paplašināties cita kabeļtīkla operatora pārklājuma zonā. Pati prasītāja, kā arī *Tele Columbus* un citi operatori Eiropā varēja dublēt kabeļtīklus, kas pierāda, ka šāda darbība būtu ekonomiski dzīvotspējīga. Turklāt Komisija esot kļūdījusies, aprobežojoties tikai ar to, ka pārbaudīja iespējamās konkurences varbūtību, ja tiktu veikta otra dalībnieka kabeļtīkla dublēšana, lai gan koncentrācijas dalībnieki ļoti labi varētu apkalpot *MDU* klientus ārpus sava attiecīgā kabeļtīkla darbības teritorijas, pamatojoties uz cita operatora sniegtajiem televīzijas signāla pārraides starpniecības pakalpojumiem. Komisija neesot ņēmusi vērā arī to, ka pastāv "baltās zonas", kurās nav neviena operatora, un tādējādi nevarēja rasties jautājums par tīklu dublēšanu.

130 Ceturtām kārtām, Komisija esot kļūdījusies, jo pamatojās uz dalībnieku ieguldījumu kritērijiem, lai secinātu, ka otra dalībnieka kabeļtīkla dublēšana nebūtu ekonomiski dzīvotspējīga, ņemot vērā, ka šādus kritērijus var mainīt jebkurā laikā vai pat manipulēt ar tiem un ka "ekonomiskā dzīvotspēja" ir objektīvs jēdziens. Prasītāja 2023. gada 2. jūnija apsvērumos turklāt norāda, ka apstrīdētajā lēmumā izklāstītie koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritēriji nekādā veidā nav atbilduši ne nozares praksei, ne citu tirgus dalībnieku ieguldījumu kritērijiem un faktiski bijuši daudz augstāki nekā pašu ieguldījumu kritēriji, kas liecinot, ka tie tika noteikti patvaļīgi, lai padarītu plānu dublēt otra dalībnieka kabeļtīklu šķietami nerentablu.

131 Piektām kārtām, Komisija neesot ņēmusi vērā to, ka *Bundeskartellamt* (Federālais karteļu birojs, Vācija) uzskatīja dalībniekus vismaz par iespējamajiem konkurentiem.

132 No tā izriet, ka Komisija prasītājas skatījumā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka koncentrācijas dalībnieki pirms šā darījuma nebija iespējamie konkurenti.

133 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

134 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka koncentrācijas kontroles jomā konkurences apstākļu pārbaude saskaņā ar pastāvīgo judikatūru balstās ne tikai uz faktisko konkurenci, kas pastāv starp jau attiecīgajā tirgū esošajiem uzņēmumiem, bet arī uz iespējamo konkurenci, lai noskaidrotu, vai, ņemot vērā tirgus struktūru un tā darbību regulējošo ekonomisko un juridisko kontekstu, pastāv faktiskas un konkrētas iespējas, ka attiecīgie uzņēmumi konkurēs savā starpā vai ka attiecīgajā tirgū var parādīties jaunienācējs, kas konkurēs ar jau izveidotajiem uzņēmumiem (skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet*/Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, 116. punkts un tajā minētā judikatūra).

135 Lai noskaidrotu, vai uzņēmums ir iespējamais konkurents tirgū, Komisijai ir jāpārbauda, vai gadījumā, ja nebūtu konkrētās koncentrācijas, būtu pastāvējušas reālas un konkrētas iespējas, ka šis uzņēmums ienāktu minētajā tirgū un konkurētu ar tajā jau iedibinātajiem uzņēmumiem. Pierādot iepriekš minēto, nevar vienkārši balstīties uz pieņēmumu – tas ir jāpamato vai nu ar faktiem, vai konkrētā tirgus struktūru analīzi. Tādēļ uzņēmumu nevar kvalificēt par iespējamo konkurentu, ja tā ienākšana tirgū neatbilst rentablai ekonomiskai stratēģijai (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 29. jūnijs, *E.ON Ruhrgas* un *E.ON*/Komisija, T-360/09, EU:T:2012:332, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).

136 Turklāt ienākšanas tirgū stratēģijas ekonomiskā dzīvotspēja nav pielīdzināma tam, ka stratēģija ir tikai rentabla. Ja tas tā būtu, tikai teorētisku spēju iekļūt tirgū varētu uzskatīt par pietiekamu, lai konstatētu iespējamās konkurences esamību. Līdz ar to Komisija var ņemt vērā, kādas ir komerciālās vai ekonomiskās intereses iekļūt tirgū uzņēmumam, kas tiek analizēts kā iespējamais

konkurents (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 21. septembris, *EDP*/Komisija, T-87/05, EU:T:2005:333, 177., 185., 187., 188., 191. un 195. punkts, un 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet* /Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, 123. punkts), un tādējādi var atsaukties uz tā ieguldījumu kritērijiem. Tātad Komisija nevar klasificēt uzņēmumu kā iespējamo konkurentu, pamatojoties uz vispārīgiem un abstraktiem apsvērumiem un neņemot vērā šā uzņēmuma komerciālās intereses, tā īstermiņa un vidēja termiņa attīstības stratēģiju un rentabilitātes kritērijus, ko tas pats šajā nolūkā ir noteicis.

137 No tā izriet – ja Komisija konstatē, pirmkārt, ka attiecīgais uzņēmums nav veicis nekādus pasākumus, lai ienāktu tirgū pietiekami īsā laikposmā, kas aprēķināts, ņemot vērā tirgus īpatnības, otrkārt, ka minētais uzņēmums neuzskata, ka ienākšana tirgū ir ekonomiski racionāla un pievilcīga, un tāpēc, treškārt, attiecīgais uzņēmums neplāno nākotnē būtisku ienākšanu tirgū, tā var, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka attiecīgais uzņēmums nav otra koncentrācijas dalībnieka iespējamais konkurents.

138 Otrām kārtām, attiecībā uz viedokli, ko tirgus izpētes laikā bija pauduši uzņēmumi, kas jau darbojas konkrētajā tirgū, jākonstatē, ka no apstrīdētā lēmuma 727., 728., 752. un 753. apsvēruma izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā konkurējošo tirgus dalībnieku viedokli, jo no minētajiem apsvērumiem izriet, ka tā veica detalizētu pārbaudi par iespējamās konkurences pastāvēšanu starp koncentrācijas dalībniekiem, it īpaši pamatojoties uz šo uzņēmumu izteiktajiem apsvērumiem.

139 Šajā ziņā jāuzsver – lai gan Komisijai ir tiesības ņemt vērā viedokli, ko pauduši uzņēmumi, kas jau darbojas tirgū, šis viedoklis nevar būt izšķirošs, lai izvērtētu iespējamās konkurences esamību.

140 Katrā ziņā, lai arī konkurentu viedokļi var būt nozīmīgs informācijas avots par to, kāda varētu būt koncentrācijas iespējamā ietekme uz tirgu, tomēr Komisijai tie nav saistoši, un tāpēc Komisija izstrādā savu konkrētas koncentrācijas ietekmes novērtējumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1999. gada 25. marts, *Gencor*/Komisija, T-102/96, EU:T:1999:65, 290. un 291. punkts, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement*/Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, 673. punkts, nav publicēts).

141 Trešām kārtām, attiecībā uz pierādījumiem, kas prasītājas skatījumā apliecina, ka pastāv objektīva iespēja un ekonomiska dzīvotspēja paplašināties otra kabeļtīkla operatora pārklājuma zonā, lai noraidītu šo iebildumu, ir pietiekami atgādināt, kā izriet no šā sprieduma 136. punktā minētās judikatūras, ka ienākšanas tirgū stratēģijas ekonomiskā dzīvotspēja nav pielīdzināma tam, ka stratēģija ir tikai rentabla, un ka ir jāņem vērā, kādas ir komerciālās vai ekonomiskās intereses iekļūt tirgū uzņēmumam, kas tiek analizēts kā iespējamais konkurents.

142 Tāpēc, pat ja prasītājas iesniegtie pierādījumi un piemēri pierādītu, ka paplašināšanās otra koncentrācijas dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā bija objektīvi iespējama un ekonomiski izdevīga, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir detalizēti paskaidrojusi, it īpaši atsaucoties uz dalībnieku iekšējiem dokumentiem, ka nevienam no koncentrācijas dalībniekiem pirms koncentrācijas nebija nodoma dublēt otra dalībnieka tīklu vai arī nebija ekonomiskas ieinteresētības to darīt, ņemot vērā, ka ar to saistītie ieguldījumi neatbilda to attiecīgajiem ieguldījumu kritērijiem. Turklāt Komisija ievēroja arī to, ka koncentrācijas dalībnieki iepriekš nekad nav dublējuši attiecīgos tīklus. Tāpēc ir uzskatāms, ka minētais izklāsts ir pietiekams, lai noraidītu šo prasītājas izvirzīto trešo iebildumu.

143 Tāpat prasītājas iesniegtie pierādījumi neliecina, ka katram no koncentrācijas dalībniekiem būtu bijis objektīvi iespējams un ekonomiski izdevīgi paplašināt savu darbību *MDU* tirgū otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā.

144 Tādējādi, pirmkārt, par to, ka citi konkurenti bija gatavi paplašināt savu tīklu, Komisija apstrīdētajā lēmumā paskaidroja, kāpēc šādas stratēģijas nav piemērojamas citas koncentrācijas dalībniekiem.

145 Konkrēti attiecībā uz prasītājas lietu, kā citstarp izriet no apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma c) punkta, tās situācija bija ļoti atšķirīga no koncentrācijas dalībnieku situācijas, jo tai jau bija ļoti plašs optiskās šķiedras tīkls un tā izmantoja šo tīklu, lai sniegtu platjoslas piekļuves pakalpojumus, izmantojot digitālās abonentlīnijas (*Digital Subscriber Line*, *DSL*) tehnoloģiju. Tādējādi, lai paplašinātu savu piedāvājumu *MDU* klientiem jaunās teritorijās, prasītāja varēja balstīties uz savām esošajām optiskās šķiedras līnijām vai esošajiem kanāliem un kopumā tai bija jāizbūvē tikai īsi 3. līmeņa tīkla posmi.

146 Attiecībā uz *Tele Columbus* pierādījumi, kas sniegti apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma a) punktā un 797.–799. apsvērumā, kurus prasītāja neapstrīd, norāda, ka šī sabiedrība vairākus gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas faktiski nebija veikusi nekādus cita operatora kabeļtīkla dublēšanas darbus. Proti, apstrīdētā lēmuma 798. apsvērumā ietvertajā 20. attēlā redzams, ka no 2012. gada līdz 2018. gadam *Tele Columbus* tīklam pieslēgto mājsaimniecību skaits nav būtiski palielinājies, izņemot pieaugumu, kas radies no citām sabiedrībām iegādāto esošo aktīvu rezultātā.

147 Par kabeļtīklu dublēšanu citās dalībvalstīs, uz ko atsaucas prasītāja, Komisija rakstveida apsvērumos norādīja, ka šīs darbības var izskaidrot ar vēsturiskiem faktoriem vai zemām tīkla ieviešanas izmaksām šajās dalībvalstīs. Turklāt Komisija Vispārējā tiesā kā piemēru minēja dalībvalstis, kurās kabeļtīkli nepārklājas. Komisija arī pamatoti norādīja, ka tas, ka operatori principā nepaplašina savus kabeļtīklus, ir vispārēja tendence Eiropā. No tā izriet, ka tīklu dublēšanas gadījumi, uz ko atsaucas prasītāja, neļauj apšaubīt Komisijas izvērtējumu par koncentrācijas dalībnieku iespējamo konkurenci.

148 Otrkārt, pretēji prasītājas apgalvojumiem Komisija neaprobežojās tikai ar to, ka pārbaudīja iespējamās konkurences varbūtību, ja tiktu veikta otra dalībnieka kabeļtīkla dublēšana, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 745. apsvēruma attiecībā uz *Vodafone* un no minētā lēmuma 763. apsvēruma attiecībā uz *Unitymedia*. Šajā kontekstā Komisija arī uzskatīja, ka ir maz ticams, ka viens no dalībniekiem varētu iespiesties otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā kā citādi, nevis izmantojot infrastruktūru, piemēram, cita starpā nomātās līnijas, satelīta infrastruktūru vai 4. līmeņa tīklus.

149 Turklāt Komisija Vispārējā tiesā paskaidroja, un prasītāja to neapstrīdēja, ka, lai gan teorētiski bija iespējams sniegt televīzijas signāla pārraides pakalpojumus *MDU* klientiem, neizmantojot savu 3. līmeņa infrastruktūru, praktiski no konkurences viedokļa šāda iespēja nebija pievilcīga. Šajā ziņā arī jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 820. apsvērumā Komisija konstatēja, ka 4. līmeņa operatori ir pilnībā atkarīgi no dalībnieku vēlmes piedāvāt televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumus uz konkurences nosacījumiem, un šo faktu prasītāja neapstrīd. Turklāt apstrīdētā lēmuma 1479. apsvērumā Komisija norādīja, ka paši 4. līmeņa operatori bija paskaidrojuši, ka tie darbojas tirgus nišas segmentā, savukārt mājokļu sabiedrības apgalvoja, ka šie operatori bieži vien neatbilda pakalpojumu līmenim nepieciešamajām prasībām un nespēja

veikt 3. līmeņa tīkla uzlabošanu, un arī to prasītāja neapstrīd. Šie faktori apstiprina Komisijas konstatējumu, ka ir maz ticams, ka katrs no koncentrācijas dalībniekiem paplašinātu savu darbību otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā kā citādi, nevis izmantojot infrastruktūru.

150 Treškārt, attiecībā uz to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā "baltās zonas", pat nelemjot par šā argumenta pieņemamību, ko Komisija apstrīd, ir jākonstatē – ja neviens operators iepriekš nebija izvērsis kabeļtīklu šajās teritorijās, ir ļoti maz ticams, ka abi koncentrācijas dalībnieki nolemtu tur izvērsties. Šajā ziņā arī jānorāda, ka Komisijas veiktajā izmeklēšanā netika atrasti pierādījumi, kas liecinātu, ka dalībnieki būtu izvērsuši tīklu šajā baltajā zonā, ja darījums nenotiktu, un prasītāja arī neiesniedza pierādījumus, kas liecinātu par pretējo.

151 Ceturtām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka Komisija nevarēja balstīties uz koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritērijiem, ņemot vērā to, ka šos kritērijus varēja jebkurā brīdī mainīt vai ar tiem pat manipulēt un ka tie neatbilda nozares praksei, jāatgādina, ka ienākšanas tirgū stratēģijas ekonomiskā dzīvotspēja nav pielīdzināma tam, ka stratēģija ir tikai rentabla, un ka Komisija var balstīties uz to, kādas ir komerciālās vai ekonomiskās intereses iekļūt tirgū uzņēmumam, kas tiek analizēts kā iespējamais konkurents (skat. šā sprieduma 135. un 136. punktu), un attiecīgi uz ieguldījumu kritērijiem.

152 Šajā ziņā jānorāda, ka Komisijai, lai novērtētu, vai pastāv iespējama konkurence, ir jābalstās uz pierādījumu kopumu. To darot, tā nevar ignorēt attiecīgo uzņēmumu ieguldījumu stratēģijas. Tas it īpaši attiecas uz tādām lielām starptautiskām grupām kā *Vodafone*, kurām jāspēj izraudzīties kādus no investīciju projektiem saistībā ar vairākiem valstu tirgiem, pamatojoties uz labāko peļņas normu. Turklāt jākonstatē, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai secinātu, ka Komisijas rīcībā bija pierādījumi, ka skaitļi, ko iesniedza dalībnieks, kas paziņoja par darījumu, ir neprecīzi.

153 Ir arī jāuzsver, ka tiesību aktos par koncentrāciju kontroli ir paredzēti dažādi pasākumi ar mērķi atturēt un sodīt par nepareizas vai maldinošas informācijas sniegšanu. Proti, dalībniekiem, kas paziņo par koncentrāciju, saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 802/2004 (2004. gada 7. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 (OV 2004, L 133, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 172, 9. lpp.), 4. panta 1. punktu un 6. panta 2. punktu ir skaidri noteikts pienākums sniegt Komisijai patiesu un pilnīgu informāciju par faktiem un apstākļiem, kuriem ir nozīme lēmuma par atbilstību pieņemšanā, jo attiecībā uz šo pienākumu Regulas Nr. 139/2004 14. pantā ir noteikti sodi. Turklāt Komisija var arī atsaukt lēmumu par atbilstību, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 6. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 8. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ja tas ir balstīts uz nepareizu informāciju, par kuru atbildīgs viens no uzņēmumiem vai kas iegūta krāpšanas ceļā (spriedums, 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 185. punkts).

154 Visbeidzot, jānorāda, pirmkārt, ka it īpaši no apstrīdētā lēmuma 742. apsvēruma un 553. zemsvītras piezīmes izriet, ka Komisija pārbaudīja koncentrācijas dalībnieku sagatavotās prognozes par vairāku infrastruktūras izvēršanas projektu rentabilitāti, ņemot vērā to ieguldījumu kritērijus, un atzina, ka šo prognožu rezultāti bija pietiekami pamatoti, un, otrkārt, ka Komisija balstījās ne tikai uz koncentrācijas dalībnieku ieguldījumu kritērijiem, lai secinātu, ka starp tiem nepastāv iespējama konkurence, bet it īpaši ņēma vērā to, ka praksē ne *Vodafone*, ne *Unitymedia* nekad nebija dublējuši otra dalībnieka kabeļtīklu un ka šie dalībnieki tikai nenozīmīgi paplašinājās sava kabeļtīkla darbības teritorijā, lai gan šāda iekšējā paplašināšana bija izdevīgāka.

155 Piektām kārtām, par to, ka Komisija nav ņēmusi vērā Federālā karteļu biroja lēmumus, jānorāda, ka, ievērojot skaidru kompetenču sadalījumu, uz ko balstās Regula Nr. 139/2004, valsts iestāžu lēmumi Komisijai nav saistoši koncentrācijas kontroles procedūrās (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 18. decembris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, C-202/06 P, EU:C:2007:814, 56. punkts, un 2009. gada 7. maijs, *NVV* u.c./Komisija, T-151/05, EU:T:2009:144, 139. punkts), jo īpaši, ja tie attiecas uz citas koncentrācijas dalībniekiem un citu laikposmu.

156 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā atzīstot, ka ir maz ticams, ka gadījumā, ja koncentrācija nebūtu notikusi, katrs no koncentrācijas dalībniekiem būtu paplašinājis savu darbību *MDU* tirgū otra dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijā, un tādēļ starp tiem pastāvēja iespējama konkurence, kas tiktu novērsta darījuma rezultātā, tādējādi radot BKEK.

4) Par kolektīvu dominējošo stāvokli, kas izriet no koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtas kolūzijas

157 Prasītāja vairākkārt ir norādījusi – ja koncentrācijas dalībnieki nav savstarpēji konkurējuši un nekad nav dublējuši savus kabeļtīklus, tad tikai tāpēc, ka tie bija kolektīvā dominējošā stāvoklī, kas izriet no koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtas kolūzijas, ko Komisija nebija pietiekami izmeklējusi.

158 Tādējādi prasītāja apgalvo – tas, ka nav aktīvas konkurences starp koncentrācijas dalībniekiem, nenozīmē, ka dalībnieki nebija konkurenti, bet drīzāk norāda, ka tie ieņēma kolektīvu dominējošu stāvokli, kas izriet no koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtas kolūzijas ar mērķi sadalīt Vācijas tirgu un radīt iespaidu, ka starp tiem pastāv konkurences attiecības, lai atvieglotu jau ilgu laiku plānotās koncentrācijas apstiprināšanu. Lai pamatotu šādu apgalvojumu, prasītāja atsaucas uz vairākiem Federālā karteļu biroja lēmumiem, kuros esot konstatēta dalībnieku kolektīvā dominējošā stāvokļa esamība, un apgalvo, ka *MDU* tirgum piemīt visas pazīmes, ka tas ir pakļauts kolektīvai dominancei un ka nav cita ticama skaidrojuma, kāpēc nav aktīvas konkurences starp konkurences dalībniekiem.

159 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

160 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītāja nav norādījusi, ka darījums būtu radījis vai stiprinājis kolektīvu dominējošo stāvokli *MDU* tirgū, tādējādi būtiski kavējot efektīvu konkurenci iekšējā tirgū vai būtiskā tā daļā, bet gan drīzāk ir apgalvojusi, ka koncentrācijas dalībnieki pirms koncentrācijas un klusējot noslēgtas kolūzijas rezultātā bija kolektīvā dominējošā stāvoklī.

161 Pieņemot, ka prasītāja ar savu argumentu cenšas vērst uzmanību uz to, ka pastāv aizliegta vienošanās, no Regulas Nr. 139/2004 21. panta 1. punkta izriet, ka šo regulu piemēro tikai koncentrācijām, kuras definētas tās 3. pantā un kurām nepiemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.). Savukārt Regula Nr. 1/2003 ir piemērojama vienīgi uzņēmumu darbībām, kuras nav kvalificējamas par koncentrācijām Regulas Nr. 139/2004 izpratnē, bet tomēr var radīt koordināciju uzņēmumu starpā, kas ir pretrunā LESD 101. pantam, un uz kurām šī iemesla dēļ attiecas Komisijas un valstu konkurences uzraudzības iestāžu kontrole (spriedums, 2017. gada 7. septembris, *Austria Asphalt*, C-248/16, EU:C:2017:643, 32. un 33. punkts).

162 No tā izriet, ka prasītājas iebildums par koncentrācijas dalībnieku pirms koncentrācijas klusējot noslēgtu kolūziju ir neefektīvs, jo neattiecas uz apstrīdētā lēmuma priekšmetu, proti, koncentrāciju, kurai piemērojama Regula Nr. 139/2004, bet gan drīzāk uz praksi, kas, iespējams, ietilpst LESD 101. vai 102. panta un Regulas Nr. 1/2003 piemērošanas jomā. Tādējādi, pat ja prasītājas apgalvojumi būtu pamatoti, tas ir, pat ja pirms darījuma koncentrācijas dalībnieki būtu slēpti vai klusējot noslēguši kolūziju, kas izskaidrotu to faktiskās vai iespējamās konkurences neesamību *MDU* tirgū, kā apgalvo prasītāja, tas neļautu apšaubīt Komisijas secinājumu attiecībā uz šo tirgu, proti, ka starp koncentrācijas dalībniekiem nav bijis konkurences, kuras novēršana radītu BKEK.

163 Savukārt, ciktāl prasītāja ar savu argumentu cenšas vērst uzmanību uz kolektīva dominējoša stāvokļa esamību, jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka trešo personu apgalvojumi par koncentrācijas dalībnieku kolektīvo dominējošo stāvokli, kas izriet no klusējot noslēgtas kolūzijas, pārbaudot minēto dalībnieku iekšējos dokumentus, neguva apstiprinājumu un ir pretrunā lietā esošajiem pierādījumiem, ka otra dalībnieka kabeļtīkla dublēšana nebija pietiekami rentabla (skat. 534. un 566. zemsvītras piezīmi). Prasītājas izvirzītie argumenti neļauj apšaubīt Komisijas konstatējumu.

164 Pirmām kārtām, attiecībā uz Federālā karteļu biroja lēmumiem jāatgādina, ka tie Komisijai nav saistoši.

165 Otrām kārtām, attiecībā uz *MDU* tirgu, kuram prasītājas ieskatā ir visas pazīmes, ka tas ir pakļauts kolektīvai dominancei, ir jānorāda, ka lielākā daļa līgumu šajā tirgū tiek noslēgti klientu ierosinātu sarunu, iepirkumu konkurences vai oficiālu konkursa procedūru rezultātā (skat. apstrīdētā lēmuma 697. apsvērumu), ko prasītāja neapstrīd, tādējādi ir maz ticams, ka šis tirgus atbilst pārskatāmības nosacījumam, kas nepieciešams, lai uzņēmumi, kas atrodas kolektīvā dominējošā stāvoklī, varētu saskaņot savu rīcību šajā tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 121. punkts).

166 Trešām kārtām, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka tikai ar konkurences dalībnieku klusējot noslēgtu kolūziju varētu izskaidrot to konkurences neesamību, jāatgādina, ka, pārbaudot iepriekšējos iebildumus, kurus prasītāja izvirzīja, pamatojot šā pamata otro daļu, ir redzams, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzina, ka starp dalībniekiem nepastāvēja konkurence tāpēc, ka nepārklājās to attiecīgās kabeļtīklu darbības teritorijas un otra dalībnieka kabeļtīkla dublēšana radītu ievērojamas infrastruktūras izmaksas, kas neatbilda apvienošanās dalībnieku ieguldījumu kritērijiem. Turklāt jākonstatē, ka prasītāja nav sniegusi ne mazāko pierādījumu, kas spētu pamatot šādu apgalvojumu.

167 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, apstrīdētajā lēmumā secinot, ka trešo personu apgalvojumi par koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtu kolūziju nebija pamatoti.

b) Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz darījuma ietekmi uz konkurenci MDU tirgū

168 Prasītāja apgalvo – tā kā koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma bija faktiski vai iespējami konkurenti, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka darījums nebūtu radījis nekādas izmaiņas, kas būtu raksturīgas koncentrācijai. Gluži pretēji, šajā kontekstā

darījuma rezultātā saistībā ar koncentrāciju palielinātos *Vodafone* tirgus vara un tiktu novērsts konkurences spiediens starp koncentrācijas dalībniekiem. Turklāt prasītāja apgalvo, ka darījums vājinātu arī konkurences spiedienu, ko rada pārējie apvienotā uzņēmuma konkurenti.

1) Par apvienotā uzņēmuma tirgus varas palielināšanos un dalībnieku savstarpējā konkurences spiediena novēršanu

169 Prasītāja uzsver, ka pēc darījuma vienots uzņēmums, proti, apvienotais uzņēmums, varētu pieņemt lēmumu par komercstratēģiju un cenu politiku visā Vācijas teritorijā, kas ir ar koncentrāciju saistīta konkurences apstākļu maiņa *MDU* tirgū, jo pirms darījuma katrs no dalībniekiem pieņēma savus stratēģiskos lēmumus individuāli, droši nezinot, kāda būs otra dalībnieka rīcība. Prasītāja piebilst, ka darījuma rezultātā šis dalībnieku savstarpējais konkurences spiediens tiktu galīgi novērsts. Prasītāja apgalvo, ka šādas konkurences apstākļu izmaiņas tirgū ir pietiekamas, lai konstatētu, ka pastāv BKEK, un ka Komisija turklāt ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka šīs izmaiņas nav darījuma tieša un tūlītēja ietekme.

170 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

171 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītājas arguments, ka darījums izraisītu ar koncentrāciju saistītu *Vodafone* tirgus varas palielināšanos un novērstu koncentrācijas dalībnieku savstarpējo konkurences spiedienu, ir balstīts uz pieņēmumu, ka pirms darījuma koncentrācijas dalībnieki bija faktiski vai vismaz iespējami konkurenti, vai katrā ziņā, ka šie dalībnieki bija klusējot noslēguši kolūziju.

172 Kā izriet no iepriekš veiktās šī pamata otrās daļas pārbaudes, prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka koncentrācijas dalībnieki nebija faktiski vai iespējami konkurenti *MDU* tirgū. Turklāt prasītājas argumenti, ka koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma ir klusējot noslēguši kolūziju, tika noraidīti šā sprieduma 157.–167. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

173 No tā izriet, ka prasītājas arguments ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, un tādēļ to nevar pieņemt.

2) Par pārējo konkurentu radītā konkurences spiediena vājināšanos

174 Prasītāja apgalvo, ka darījuma rezultātā vājinātos pārējo koncentrācijas dalībnieku konkurentu radītais konkurences spiediens *MDU* tirgū, ar ko ir pietiekami, lai konstatētu BKEK esamību.

175 Pirmām kārtām, prasītāja uzsver, ka pēc darījuma nevis vairs *Unitymedia*, bet gan *Vodafone* citstarp *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā noteiktu apvienotā uzņēmuma komercstratēģiju, tai skaitā cenu politiku, attiecībā uz *Tele Columbus*, proti, dalībnieku spēcīgāko konkurentu, kā arī attiecībā uz citiem 4. līmeņa tīkla operatoriem saistībā ar televīzijas signāla pārraides starpniecības pakalpojumiem. Tādējādi pēc darījuma šie operatori, tostarp *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, būtu atkarīgi no *Vodafone*, kuram, kā uzskata prasītāja, ir reputācija kaitēt saviem mazākiem konkurentiem, nosakot ekonomiski neizdevīgus nosacījumus, lai gan pirms darījuma tas tā nebija.

176 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka citi konkurenti (piemēram, pati prasītāja un mazāki vietējie tirgus dalībnieki) jau pirms darījuma nevarēja izdarīt ievērojamu konkurences spiedienu uz *Unitymedia* un *Vodafone*, it īpaši *Nebenkostenprivileg* (papildu nomas maksas privilēģijas) dēļ,

kas bija labvēlīga kabeļtīklu operatoriem, jo šis mehānisms ļāva mājokļu sabiedrībām no saviem īrniekiem tieši iekasēt maksu par kabeļtelevīzijas izplatīšanu kā papildu maksu, tādējādi mazinot viņu motivāciju mainīt piegādātāju.

177 Trešām kārtām, prasītāja norāda, ka apvienotā uzņēmuma lielāka tirgus vara attiecībā pret raidorganizācijām nozīmē, ka tam būtu spēja un motivācija vēl vairāk vājināt pārējos konkurentus televīzijas infrastruktūras jomā *MDU* tirgū, izstumjot tos (vismaz daļēji) no šī tirgus vai pasliktinot piekļuves nosacījumus televīzijas kanāliem vai audiovizuālajam saturam, vai konkurences ziņā pievilcīgākiem šo kanālu vai audiovizuālā satura raksturlielumiem. Komisija neesot ņēmusi vērā šo "daļējas bloķēšanas" iespēju un kādas sekas tā atstāj uz konkurences situāciju *MDU* tirgū.

178 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

179 Šajā ziņā ir taisnība – ja koncentrācijas darījuma rezultātā ievērojami samazinās konkurentu radītais konkurences spiediens, tas var radīt BKEK.

180 Šajā lietā jāatzīmē, ka prasītāja tomēr skaidri atzīst, ka citi konkurenti *MDU* tirgū, piemēram, pati prasītāja un mazāki vietējie tirgus dalībnieki, jau pirms darījuma nevarēja izdarīt būtisku konkurences spiedienu uz *Unitymedia* un *Vodafone*, it īpaši *Nebenkostenprivileg* (papildu nomas maksas privilēģija) dēļ, kas prasītājas ieskatā bija būtisks šķērslis, lai ienāktu un paplašinātos šajā tirgū.

181 Tādējādi citi konkurenti, kā atzīst pati prasītāja, pirms darījuma neradīja nekādu konkurences spiedienu uz koncentrācijas dalībniekiem. Tātad ir maz ticams, ka šis darījums būtu varējis būtiski samazināt šo citu konkurentu radīto konkurences spiedienu un tādējādi radīt BKEK. No tā izriet, ka šis iebildums, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz darījuma ietekmi uz konkurenci *MDU* tirgū, jo tā nav ņēmusi vērā to, ka darījums vēl vairāk vājinātu konkurences spiedienu, ko rada pārējie apvienotā uzņēmuma konkurenti, ir jānoraida.

182 Turklāt šos prasītājas argumentus ir grūti nošķirt no tiem, kurus tā izvirzījusi trešajā pamatā. Proti, ir jākonstatē – kad prasītāja apgalvo, ka mainās apvienotā uzņēmuma motivācija attiecībā uz cenu noteikšanu un tirgus piekļuves bloķēšanu *Tele Columbus* un citiem operatoriem, tā atsaucas uz nekoordinētu vertikālo ietekmi, kas izpaužas kā televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju izstumšana no *MDU* klientu tirgus Vācijā. Šo ietekmi, ko prasītāja apstrīd trešajā pamatā, kas tiks izskatīts turpmāk, Komisija izvērtēja apstrīdētā lēmuma 1467.–1506. apsvērumā.

183 Tāpat jāuzsver, ka jautājumu par apvienotā uzņēmuma lielāku tirgus varu televīzijas signālu pārraides vairumtirdzniecības tirgū Vācijā un tās ietekmi uz raidorganizācijām un televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem Komisija ir aplūkojusi apstrīdētā lēmuma 1006. un turpmākajos apsvērumos - šī lēmuma daļā, kurā izvērtēta darījuma iespējamā nekoordinētā horizontālā ietekme uz attiecīgo vairumtirdzniecības tirgu. Prasītāja apstrīd šo vērtējumu ceturtajā pamatā, kas tiks analizēts turpmāk.

184 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nekonstatējot, ka šā darījuma rezultātā vājināsies citu konkurentu konkurence, kas rada BKEK.

3. Par pirmo daļu – tiesību kļūdu un Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu

185 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punktu, jo tā nav atzinusi, ka *Vodafone* dominējošā stāvokļa izveide *MDU* tirgū ir ar koncentrāciju saistītas tirgus apstākļu strukturālas izmaiņas, kas rada BKEK.

186 Pirmām kārtām, prasītāja atgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija secināja, ka abiem koncentrācijas dalībniekiem bija dominējošs stāvoklis *MDU* tirgū to attiecīgajā kabeļtīkla darbības teritorijā. No tā prasītāja secina, ka, apvienojot šīs divas darbības teritorijas, kas kopā aptver visu Vācijas teritoriju, apvienotais uzņēmums neizbēgami iegūtu dominējošu stāvokli valsts līmenī, kas nevienam no koncentrācijas dalībniekiem atsevišķi nebija pirms darījuma, tādējādi tās varētu būt ļoti nozīmīgas ar koncentrāciju saistītas tirgus apstākļu strukturālas izmaiņas, kas rada BKEK. Prasītājas ieskatā Komisija ir kļūdaini atzinusi, ka šādas izmaiņas nav saistītas ar koncentrāciju, ņemot vērā to, ka dalībniekiem jau pirms darījuma bija dominējošais stāvoklis to attiecīgajās kabeļtīkla darbības teritorijās.

187 Rakstveida atbildē uz Vispārējās tiesas 2023. gada 16. maija dokumentā uzdoto jautājumu prasītāja šajā ziņā precizēja, ka tās ieskatā dominējošā stāvokļa radīšana vai nostiprināšana pati par sevi ir tipisks BKEK piemērs un tādējādi, ja rastos vai nostiprinātos dominējošais stāvoklis, tas būtu pietiekami, lai secinātu, ka pastāv BKEK. Tādējādi šajā lietā Komisija esot kļūdījusies, pārbaudot, vai koncentrācijas rezultātā, pirmkārt, samazināsies ar koncentrāciju saistītā dalībnieku savstarpējā konkurence, un, otrkārt, radīsies ar koncentrāciju saistītā ietekme uz konkurentiem, lai gan tai vajadzēja tikai konstatēt, ka šāds darījums varētu radīt dominējošu stāvokli valsts līmenī, apvienojoties diviem dalībniekiem, kas katrs atrodas dominējošā stāvoklī reģionālā līmenī. Šāda dominējošā stāvokļa rašanās valsts līmenī varētu būt saistīta ar koncentrāciju un radīt BKEK, kas Komisijai būtu bijis jāņem vērā.

188 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo – pat ja koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma tiktu uzskatīti par kolektīvi dominējošiem *MDU* tirgū, pāreja no kolektīva dominējošā stāvokļa uz individuālu dominējošo stāvokli arī būtu nozīmīga strukturāla konkurences apstākļu maiņa šajā tirgū, jo tad tiktu pilnībā novērsta jebkāda iespēja izjaukt koluzīvu līdzsvaru, kas raksturīgs kolektīvam dominējošam stāvoklim, un tādējādi uzlabot konkurences situāciju tirgū.

189 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka, lai konstatētu BKEK, ir obligāti jākonstatē, ka ir novērsts "būtisks konkurences spiediens", ko koncentrācijas dalībnieki pirms darījuma savstarpēji īstenoja. Kā norāda prasītāja, no Regulas Nr. 139/2004 25. apsvēruma izriet, ka koncentrācijas dalībnieku savstarpēja "nozīmīga konkurences spiediena" novēršana attiecas tikai uz koncentrācijām oligopolos tirgos un ir nepieciešama tikai, lai konstatētu BKEK, pamatojoties uz nekoordinētu ietekmi gadījumos, kas nav saistīti ar dominējošā stāvokļa radīšanu vai nostiprināšanu.

190 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

191 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punktu tikai tādu koncentrāciju, kas būtiski kaitē efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu. No šo tiesību normu formulējuma izriet, ka būtisks kritērijs, kas jāņem vērā, pārbaudot

koncentrācijas saderību ar iekšējo tirgu, ir tas, vai tiek radīts BKEK iekšējā tirgū. Tas, ka tiek izmantots apstākļa vārds "jo īpaši", norāda, ka dominējošā stāvokļa radīšana vai stiprināšana ir viens no gadījumiem, kuros var konstatēt šo šķērsli.

192 Vispārējā tiesa turklāt jau ir nospriedusi, ka apstāklis, ka koncentrācija varētu radīt pretkonkurences sekas, pats par sevi nav pietiekams, lai šo koncentrāciju varētu uzskatīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, ja vien tā būtiski neietekmē efektīvu konkurenci iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 20. oktobris, *Polskie Linie Lotnicze "LOT"*/Komisija, T-296/18, EU:T:2021:724, 107. punkts).

193 Tādēļ apstāklis, ka koncentrācija radītu vai stiprinātu dominējošo stāvokli, pats par sevi nav pietiekams, lai atzītu, ka šī koncentrācija nav saderīga ar iekšējo tirgu, jo tā būtiski nekaitētu efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, tādējādi nevar piekrist prasītājas argumentam, ka gadījumā, ja tiek radīts vai stiprināts dominējošais stāvoklis, ar to ir pietiekami, lai konstatētu, ka pastāv BKEK.

194 Ir arī jāuzsver, ka Regulas Nr. 139/2004 mērķis ir ieviest efektīvu kontroli attiecībā uz visām koncentrācijām, kas radītu būtiskus šķēršļus efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, tostarp tām, kuras izraisa nekoordinētu ietekmi (spriedums, 2023. gada 13. jūlijs, Komisija/*CK Telecoms UK Investments*, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 109. un 113. punkts).

195 Turklāt jānorāda, ka koncentrācijas kontroles jomā Komisijai ir jāveic prognozes analīze, kurā ietver izvērtējumu, kā darījums var grozīt faktorus, kas nosaka konkurences stāvokli attiecīgajā tirgū, lai pārbaudītu, vai tā radīs BKEK (spriedums, 2005. gada 15. februāris, Komisija/*Tetra Laval*, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 43, punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 47. punkts).

196 Tādēļ Komisijai nevarēja pārmest, ka tā šajā lietā veica prognozes analīzi, jo īpaši attiecībā uz koncentrācijas nekoordinētu horizontālo ietekmi uz *MDU* tirgu. Tā kā šīs analīzes kontekstā Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja konstatēt, kā izriet no šā pamata otrās daļas izvērtējuma, ka koncentrācija nenovērstu koncentrācijas dalībnieku savstarpējās konkurences spiedienu un turpmāk nevājinātu pārējo konkurentu radīto konkurences spiedienu, tā varēja secināt, ka nepastāv BKEK. Tāpēc Komisijai papildus nebija jāpārbauda, vai šis darījums koncentrācijas rezultātā radītu vai stiprinātu dominējošo stāvokli, it īpaši tādēļ, ka apvienoto uzņēmumu kabeļtīklu pārklājums aptvertu visu valsti.

197 Turklāt nav iespējams abstrakti uzskatīt, ka koncentrācijas dalībnieku kabeļtīkla pārklājums varētu būt faktors, kas nosaka konkurences stāvokli *MDU* tirgū šā sprieduma 195. punktā minētās judikatūras izpratnē, kura maiņa radītu BKEK. Tādējādi apvienotā uzņēmuma kabeļtīkla ģeogrāfiska paplašināšanās, neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav saistīta ar koncentrāciju, ne vienmēr kļūst par iemeslu, lai mainītos faktors, kas nosaka konkurences stāvokli *MDU* tirgū, un tādējādi, lai tiktu radīts BKEK.

198 Otrām kārtām, no šā sprieduma 163.–166. punkta izriet, ka, pirmkārt, Komisija apstrīdētajā lēmumā, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, atzina, ka nav nekādu pazīmju, kas liecinātu, ka koncentrācijas dalībnieki pirms koncentrācijas būtu bijuši kolektīvā dominējošā stāvoklī *MDU* tirgū klusējot noslēgtas kolūzijas rezultātā, un, otrkārt, ka šajā saistībā prasītājas izvirzītie argumenti neļāva pierādīt pretējo.

199 Trešām kārtām, nevar piekrist prasītājas argumentam, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka konkurences spiedienam, kas novērsts koncentrācijas darījuma rezultātā, būtu jābūt pietiekami "būtiskam", lai radītu BKEK.

200 No šā pamata otrās daļas izvērtējuma izriet, ka šajā lietā koncentrācijas dalībniekiem pirms koncentrācijas nav bijis savstarpēja konkurences spiediena *MDU* tirgū. Tāpēc, pat ja Komisijai būtu jāuzskata, ka tikai "būtiska" konkurences spiediena novēršana varētu iespējami radīt BKEK, tas neietekmētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

201 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu vai pārkāpusi Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punktu, tādējādi pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

202 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

C. Par otro pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām SDU tirgū

203 Pamatojot otro pamatu, prasītāja apgalvo, ka Komisijas apstrīdētajā lēmumā veiktajā analīzē par koncentrācijas nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *SDU* tirgu ir pieļauta tiesību kļūda un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

1. Ievada apsvērumi

204 Apstrīdētā lēmuma VIII.C.2.5. iedaļā Komisija pārbaudīja darījuma nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *SDU* tirgu. Kā norādīts iepriekš šā sprieduma 19. punktā, Komisija uzskatīja, ka šā tirgus ģeogrāfisko noteikšanu var atstāt atvērtu.

205 Vispirms Komisija apstrīdētā lēmuma 843.–848. apsvērumā izklāstīja dažas īpašas *SDU* tirgus iezīmes, tad minētā lēmuma 849.–859. apsvērumā tā izvērtēja koncentrācijas dalībnieku tirgus daļas gan valsts līmenī, gan to attiecīgo kabeļtīklu pārklājuma līmenī, kā arī koncentrācijas līmeņus *SDU* tirgū, un tad minētā lēmuma 860.–862. apsvērumā secināja, ka, lai gan šis tirgus ir ļoti koncentrēts, darījums neradītu nekādas ar koncentrāciju saistītas izmaiņas (*merger-specific change*), jo dalībnieki šajā tirgū konkurē tikai ļoti ierobežotā mērā un to darbības būtiski nepārklājas.

206 Pēc tam Komisija apstrīdētā lēmuma 863.–885. apsvērumā pārbaudīja dalībnieku savstarpēji īstenoto konkurences spiedienu, kas tiktu novērsts ar darījumu, un kā tas varētu attīstīties, ja darījums nenotiktu.

207 Attiecībā uz *Vodafone* Komisija atgādināja, ka saistībā ar televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanu *MDU* klientiem tā bija secinājusi, ka lietā esošie pierādījumi neapstiprina trešo personu apgalvojumus par *Vodafone* iespējamu konkurences zudumu. Tā norādīja, ka no lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka *Vodafone* produktiem *IPTV* un *OTT* bija ļoti ierobežotas pozīcijas *SDU* tirgū. Tādējādi tā secināja, ka *Vodafone* nebija nozīmīgs dalībnieks *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā un ka ne *IPTV* piedāvājums, ne jaunā *OTT* platforma neradīja konkurences spiedienu uz *Unitymedia* (skat. apstrīdētā lēmuma 865.–880. apsvērumu).

208 Par *Unitymedia* Komisija uzsvēra - lai arī kāds būtu noteiktais tirgus, šī uzņēmuma tirgus daļa izrietēja tikai no tā klātbūtnes sava kabeļtīkla darbības teritorijā. Turklāt Komisija atgādināja, ka saistībā ar televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumu sniegšanu *MDU* klientiem tā bija secinājusi, ka lietā esošie pierādījumi neapstiprina trešo personu apgalvojumus par *Unitymedia* iespējamu konkurences zudumu (skat. apstrīdētā lēmuma 881.–885. apsvērumu).

209 Apstrīdētā lēmuma 886.–896. apsvērumā Komisija analizēja dalībnieku savstarpēji īstenoto konkurences spiedienu un secināja, ka tie nav ne faktiski tieši konkurenti (skat. 887.–891. apsvērumu), ne faktiski netieši konkurenti (skat. 892.–896. apsvērumu).

210 Attiecībā uz tiešo konkurenci Komisija norādīja, ka katrs koncentrācijas dalībnieks sniedz televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumus *SDU* klientiem gandrīz tikai savā attiecīgajā kabeļtīkla darbības teritorijā, kas nepārklājas. Lai gan Komisija konstatēja, ka *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā ir neliels pārklājums ar *Vodafone IPTV* un *OTT* produktiem, tā atzina, ka darījums neradītu būtisku koncentrācijas dalībnieku savstarpējās tiešās konkurences zudumu. Komisija nonāca pie šāda secinājuma, ņemot vērā, pirmkārt, *Vodafone* ierobežoto tirgus daļu šajā jomā, otrkārt, to, ka dalībnieki nebija tuvi konkurenti, jo izmantoja dažādas pārraides tehnoloģijas, un, treškārt, to, ka *Vodafone IPTV* un *OTT* produkti nebija unikāli, tāpēc tos varēja viegli aizstāt ar citiem produktiem.

211 Par netiešo konkurenci Komisija paskaidroja, ka iekšējie dokumenti, kurus tā bija identificējusi attiecībā uz fiksētās interneta piekļuves tirgu un kuri liecināja, ka dalībnieki salīdzina viens otru, zināmā mērā attiecās arī uz *SDU* tirgu. Tomēr pēc dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem Komisija atzina, ka šie dokumenti nepierāda, ka tiktu veikta salīdzinošā novērtēšana (*benchmarking*), kas būtu kas vairāk nekā vienkārša komerciāla salīdzināšana ar mērķi uzraudzīt un, iespējams, atdarināt nozares labāko praksi. Turpinājumā Komisija norādīja, ka mazumtirdzniecības cenu analīze neliecināja, ka *Vodafone* un *Unitymedia* netieši ierobežotu viens otru, izmantojot secīgu cenu noteikšanas mehānismu, kad viena uzņēmuma cenu izmaiņas tiek pārnestas uz otra uzņēmuma kabeļtīklu pēc tam, kad konkurenti, kas darbojas valsts līmenī, ir koriģējuši savas cenas.

212 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 897.–903. apsvērumā Komisija pārbaudīja konkurences spiedienu, ko *SDU* tirgū rada pārējie konkurenti, konkrētāk, prasītāja, *Tele Columbus*, pilsētas operatori (*city carriers*), piemēram, *NetCologne*, un satelīta pakalpojumu operatori, un atzina, ka pēc koncentrācijas šie daudzie konkurenti joprojām aktīvi darbotos šajā tirgū. Komisija arī konstatēja, ka lietā esošie pierādījumi liecināja, ka šajā tirgū esošie konkurenti saskaras ar pieaugošu konkurences spiedienu no jauno operatoru puses, kā arī no daudziem *OTT* televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, un atzina, ka darījums nevājinātu konkurentu īstenoto konkurenci.

213 Tāpēc Komisija secināja, ka šis darījums *SDU* tirgū neradītu nekādu BKEK nekoordinētas horizontālās ietekmes rezultātā (skat. apstrīdētā lēmuma 907. apsvērumu).

214 Šajā lietā prasītājas argumentus, ar kuriem tā pamato šo pamatu saistībā ar apstrīdētajā lēmumā Komisijas veikto pārbaudi par koncentrācijas nekoordinēto horizontālo ietekmi uz *SDU* tirgu, var iedalīt trīs daļās, no kurām pirmā attiecas uz tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījuma rezultātā tiktu radīts dominējošs stāvoklis, radīts BKEK, otrā – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija apstrīdētajā lēmumā nesecināja, ka darījums novērstu konkurences dalībnieku savstarpēju faktisko un iespējamo konkurenci, un trešā – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījums vājinātu pārējos konkurentus.

2. Par pirmo daļu – tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījuma rezultātā tiktu izveidots dominējošs stāvoklis, kas radītu BKEK

215 Prasītāja apgalvo – ja uzskata, ka attiecīgais tirgus ietver tikai kabeļtelevīziju un *IPTV*, darījuma rezultātā rodas ļoti lielas apvienotās tirgus daļas gan valsts mērogā, gan *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, kas norāda uz dominējoša stāvokļa esamību. Ņemot vērā apvienotā uzņēmuma ļoti stingro stāvokli, pat nelielas pārklāšanās novēršana varētu radīt BKEK.

216 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

217 Šajā ziņā jāatgādina, ka koncentrācija, kas rada vai stiprina dominējošo stāvokli, automātiski nerada BKEK, kā izriet no Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta.

218 Šajā lietā, pirmkārt, prasītāja nav pierādījusi, kā koncentrācija, ja tā radītu dominējošu stāvokli *SDU* tirgū valsts mērogā vai stiprinātu dominējošu stāvokli *SDU* tirgū *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, varētu radīt BKEK.

219 Otrkārt, prasītāja atsaucas tikai uz "ļoti lielām apvienotajām tirgus daļām" un no tā secina, ka "pašas šīs apvienotās tirgus daļas norāda uz apvienotā uzņēmuma dominējošo stāvokli" *SDU* tirgū. Tomēr pretēji šādam apgalvojumam ar šīm tirgus daļām nav pietiekami, lai pierādītu, ka darījuma rezultātā apvienotais uzņēmums varētu atrasties dominējošā stāvoklī.

220 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 850. apsvērumā ietvertajā 20. tabulā, kuras saturu prasītāja neapstrīd, ir minēts, ka valsts līmeņa *SDU* tirgū, kurā ietilpst kabeļtelevīzija, *IPTV*, satelīta un virszemes televīzija (*DVB-T*), koncentrācijas dalībniekiem pirms darījuma katram piederēja [10–20] % tirgus daļa un pēc darījuma tiem kopā piederētu [20–30] % tirgus daļa, un valsts līmeņa *SDU* tirgū, kurā ietilpst tikai kabeļtelevīzija un *IPTV*, šiem dalībniekiem pirms darījuma katram piederēja [20–30] % tirgus daļa un pēc darījuma to kopējā tirgus daļa būtu [40–50] %. Pašas šīs tirgus daļas nevar izraisīt to, ka koncentrācija rada vai stiprina dominējošo stāvokli.

221 Otrkārt, ir arī jāatzīmē, ka Komisija konstatēja, ka apvienotais uzņēmums saskartos ar ievērojamu konkurenci, it īpaši no prasītājas un *Tele Columbus* puses, jo šiem diviem operatoriem pieder ievērojamas tirgus daļas *SDU* tirgū neatkarīgi no tā, vai tas ir valsts mēroga tirgus vai tirgus, kas aprobežojas ar *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritoriju, ko prasītāja neapstrīd, kā rezultātā šis uzņēmums nevarētu šajā tirgū rīkoties neatkarīgi, kas ir raksturīgi dominējošā stāvoklī esošam uzņēmumam, jo tā *SDU* klienti varētu pāriet pie šiem diviem konkurentiem, pilsētas operatoriem vai pat pie satelīta pakalpojumu sniedzējiem.

222 Attiecīgi, tā kā Komisija nav pieļāvusi kļūdu konstatējot, ka darījuma rezultātā *SDU* tirgū neizveidotos dominējošais stāvoklis, premisa, uz kuru prasītāja atsaucas, lai pierādītu BKEK esamību (skat. šā sprieduma 215. punktu), ir kļūdaina.

223 No iepriekš minētā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir pietiekami saprotama un tādējādi ir pieņemama, pretēji tam, ko apgalvo Komisija, tomēr prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nekonstatējot, ka darījuma rezultātā būtu izveidojies dominējošais stāvoklis, kas *SDU* tirgū radītu BKEK, un tādēļ šī daļa ir nepamatota.

3. Par otro daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija nesecināja, ka darījums novērstu koncentrācijas dalībnieku faktisko un iespējamo konkurenci

224 Prasītāja apgalvo – ņemot vērā iemeslus, kas izklāstīti attiecībā uz *MDU* tirgu, Komisijas viedoklis, ka darījuma rezultātā nezustu konkurences dalībnieku faktiskā (tiešā vai netiešā) konkurence vai iespējamā konkurence *SDU* tirgū, ir kļūdains, jo tajā ir pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

225 Konkrēti, pirmām kārtām, prasītāja apstrīd Komisijas apstiprinājumu, ka tas, ka koncentrācijas dalībnieki veic savstarpēju salīdzinošo novērtēšanu, nepierāda netiešas konkurences attiecību esamību, un ka tā ir tikai "vienkārša komerciāla salīdzinošā novērtēšana, kuras mērķis ir novērot labāko praksi nozarē un iespējami to atdarināt". Prasītājas ieskatā Komisija nav izvērtējusi, kāpēc ar to, ka tiek īstenota "vienkārša komerciāla salīdzinošā novērtēšana", nebūtu bijis pietiekami, lai tas liecinātu par konkurences dalībnieku faktisku konkurenci pirms darījuma, it īpaši, ja tiek uzskatīts, ka tie tieši (vismaz ierobežotā apmērā) konkurēja *SDU* tirgū.

226 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija nepaskaidro – lai būtu konkurences dalībnieku savstarpēji īstenots netiešais konkurences spiediens, kas izriet no cenu izmaiņu nodošanas ar tādu valsts mēroga tirgus dalībnieku starpniecību kā *Tele Columbus* vai prasītāja, kāpēc ir nepieciešams "secīgs cenu noteikšanas mehānisms", vai kāpēc ir nepieciešams, lai šim mehānismam "*Vodafone* vai *Unitymedia* sistemātiski ierosinātu cenu komponentu izmaiņas pietiekami tuvu laikā un tādā pašā secībā". Tikai ar to vien, ka *Tele Columbus* un prasītāja piemēro vienotu cenu politiku valsts mērogā un konkurē ar abiem koncentrācijas dalībniekiem to attiecīgajās kabeļtīkla darbības teritorijās, prasītājas skatījumā ir pietiekami, lai radītu koncentrācijas dalībnieku netiešu konkurenci.

227 Trešām kārtām, prasītāja nepiekrīt apstrīdētā lēmuma 890. apsvērumā ietvertajam Komisijas apstiprinājumam, ka *Vodafone* un *Unitymedia* nav tuvi konkurenti, jo tie izmanto dažādas tehnoloģijas. Tās ieskatā šāds apstiprinājums ir pretrunā Komisijas veiktajam izvērtējumam par *Vodafone* stāvokli fiksētās interneta piekļuves tirgū, kura rezultātā tā konstatēja, ka ir radīts BKEK, jo ir novērsts koncentrācijas dalībnieku savstarpēji īstenotais spēcīgais konkurences spiediens, lai arī tie izmanto atšķirīgas tehnoloģijas, proti, *Unitymedia* izmanto kabeļtīklu un *Vodafone* izmanto *DSL*. Prasītāja piebilst, ka *Vodafone* bija 800 000 platjoslas *DSL* klientu *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā un ka visus šos *DSL* abonentus īsā laikā un bez ievērojamiem ieguldījumiem varēja apkalpot *Vodafone* ar *IPTV* piedāvājumu. Prasītāja tādējādi secina, ka *Vodafone* vismaz bija iespēja strauji un ievērojami palielināt savu *IPTV* klientu bāzi *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā.

228 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

229 Šajā ziņā jāatgādina, ka ar tiesību kļūdām un acīmredzamām kļūdām vērtējumā pamatotie prasītājas argumenti, kas izvirzīti saistībā ar tās pirmo pamatu attiecībā uz *MDU* tirgu, tika noraidīti (skat. šā sprieduma 72.–90. punktu attiecībā uz tiešo konkurenci, 91.–116. punktu attiecībā uz netiešo konkurenci un 117.–156. punktu attiecībā uz iespējamo konkurenci). Tādējādi prasītāja nevarēja pamatoti atsaukties uz šiem argumentiem, lai pamatotu otrā pamata otro daļu.

230 Par konkrētajiem argumentiem, ko prasītāja izvirzījusi šā pamata otrajā daļā, jāveic šāds vērtējums.

231 Attiecībā, pirmām kārtām, uz to, ka koncentrācijas dalībnieki uzraudzīja viens otra darbības un salīdzināja savus produktu piedāvājumus, jāatzīmē, ka Komisija ir paskaidrojusi, ka šie salīdzinošās novērtēšanas gadījumi bija tikai "vienkārša komerciāla salīdzinošā novērtēšana, kuras mērķis ir novērot labāko praksi nozarē un iespējami to atdarināt" un ka pats šāda veida salīdzinājums, kas ir tirgus darbības vai labākās prakses novērtējums nozarē, citstarp citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, nevar izraisīt ne vismazāko abu uzņēmumu konkurences spiedienu, kura zudums koncentrācijas darījuma rezultātā varētu radīt BKEK. Kā Komisija pamatoti norāda, ja Eiropas kabeļtīkla operators uzrauga vai pat atdarina ļoti veiksmīga ASV kabeļtīkla operatora labāko praksi, tas nenozīmē, ka starp abiem operatoriem pastāv faktiska, kaut arī netieša konkurence.

232 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, Komisija tāpat norādīja, ka šajā lietā nav pierādījumu, ka šīs salīdzinošās novērtēšanas bija paredzētas, lai dalībnieks, kas tās veic, uz to pamata pieņemtu komerciālus lēmumus, reaģējot uz otra dalībnieka komerciālo rīcību, vai ka tās faktiski būtu izraisījušas viena vai otra dalībnieka reakciju attiecībā uz tā komerciālās stratēģijas plānu. Turklāt no apstrīdētā lēmuma 894. apsvēruma, kura saturu prasītāja neapstrīd, izriet, ka attiecīgo dokumentu sagatavotāji ir darba grupas, kas atbildīgas par sabiedriskajām attiecībām (*public affairs*), komunikāciju un attiecībām ar investoriem, bet neietekmē dalībnieku komercstratēģiju.

233 Tādējādi prasītājas pirmais iebildums, kuru tā izvirzījusi šā pamata otrās daļas atbalstam, ir jānoraida.

234 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas argumentiem par secīgu cenu noteikšanas mehānismu Komisijai nevar pārmest, ka tā ir pārbaudījusi, vai šajā gadījumā koncentrācijas dalībnieki ir noteikuši savas cenas tā, ka tas varētu liecināt par abu dalībnieku savstarpēju netiešu konkurenci.

235 Kā izriet no šā prasības pamata pirmās daļas pārbaudes, Komisijas rīcībā nebija pietiekamu pierādījumu, lai apstiprinātu, ka koncentrācijas dalībnieki uzraudzīja un salīdzināja savus attiecīgos piedāvājumus tādā mērā, ka šis salīdzinājums ietekmēja to komercstratēģiju. Šādos apstākļos secīgai cenu noteikšanai izmantotā [cenu] nodošanas mehānisma pārbaude ļāva pārliecināties, vai tomēr pastāv saikne starp dalībnieku cenu noteikšanas praksi un tādējādi vai starp dalībniekiem netieši pastāv konkurences spiediens.

236 Šajā ziņā prasītājas apgalvojums, ka koncentrācijas dalībnieku netieši īstenotais konkurences spiediens jau izrietēja no tā, ka *Tele Columbus* un pati prasītāja piemēroja vienotu cenu politiku valsts mērogā un konkurēja ar abiem koncentrācijas dalībniekiem to kabeļtīkla darbības teritorijās, nav pamatots. Turklāt tādā gadījumā, ja viens no koncentrācijas dalībniekiem mainītu savas cenas, saistībā ar to, ka *Tele Columbus* vai prasītāja uz šīm izmaiņām reaģē, arī otram dalībniekam būtu jāmaina cenas. Kā izriet no apstrīdētā lēmuma 896. apsvēruma, tieši to Komisija arī centās izpētīt, pārbaudot, vai pastāv cenu secīgas noteikšanas mehānisms, bet to nekonstatēja.

237 Tādējādi prasītājas otrais iebildums, kuru tā izvirzījusi šā pamata otrās daļas atbalstam, ir jānoraida.

238 Trešām kārtām, saistībā ar apstrīdētā lēmuma 890. apsvērumā ietverto Komisijas apstiprinājumu, kuru prasītāja ir apstrīdējusi, ka *Vodafone* un *Unitymedia* nav tuvi konkurenti, jo izmanto atšķirīgas tehnoloģijas, vispirms ir jānoraida apgalvojums par to, ka šis apstiprinājums un Komisijas veiktais izvērtējums par *Vodafone* stāvokli fiksētās interneta piekļuves tirgū, ir pretrunā.

239 Proti, salīdzinot apstrīdētā lēmuma pamatojumu, kas attiecas uz fiksētās interneta piekļuves tirgu, un minētā lēmuma pamatojumu, kas attiecas uz *SDU* tirgu, var redzēt, ka *Vodafone* stāvoklis šajos tirgos bija atšķirīgs.

240 Attiecībā uz fiksētās interneta piekļuves tirgu no apstrīdētā lēmuma 413. apsvēruma izriet, ka *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā *Vodafone* daļa nebija neievērojama, proti, [5–10] %. Turklāt no minētā lēmuma 417. apsvēruma izriet, ka Komisija konstatēja, ka *Vodafone* klientu bāze šajā reģionā strauji pieauga. Visbeidzot, attiecībā uz fiksētās interneta piekļuves piedāvājumu, izmantojot *DSL* tehnoloģiju *Unitymedia* kabeļtīklā, Komisija apstrīdētā lēmuma 454. apsvērumā norādīja, ka *Vodafone* spēja darboties konkurētspējīgāk nekā citi piekļuves pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas, pamatojoties uz vairumtirdzniecības piekļuvi, jo atradās īpašā stāvoklī, konkrētāk – tam piederēja īpaši aktīvi. No tā izriet, ka Komisijas rīcībā bija vairāki pierādījumi, kas liecināja, ka *Vodafone* bija nozīmīgs stāvoklis fiksētās interneta piekļuves tirgū *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā.

241 Salīdzinājumam, attiecībā uz *SDU* tirgu no apstrīdētā lēmuma 853. apsvērumā iekļautās 21. tabulas izriet, ka *Vodafone* un *Unitymedia* darbības *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā pārklājās niecīgi, jo *Vodafone* tirgus daļa tajā praktiski bija nulle (gan kabeļtelevīzijas un *IPTV* tirgū, gan tirgū, kurā ietverta arī satelīttelevīzija un virszemes televīzija), kā to precizēja Komisija tiesvedībā Vispārējā tiesā. Turklāt no apstrīdētā lēmuma 873. apsvēruma pirmā teikuma, ko Komisija publiskoja saskaņā ar 2023. gada 30. marta rīkojumu, izriet, ka Komisija konstatēja, ka *Vodafone IPTV* abonentu skaits *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā divu gadu laikā pirms darījuma bija mazinājies.

242 No tā izriet, ka *Vodafone* stāvoklis šajos divos tirgos bija atšķirīgs, kā rezultātā Komisija, nenonākot pretrunā pati sev, attiecībā uz *SDU* tirgu un fiksētās interneta piekļuves tirgu varēja pieņemt atšķirīgus vērtējumus un secināt, ka fiksētās interneta piekļuves tirgū ir BKEK, jo īpaši tādēļ, ka tika novērsts abu dalībnieku savstarpēji īstenots spēcīgs konkurences spiediens, lai gan abi izmantoja atšķirīgas tehnoloģijas.

243 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka *Vodafone* savus platjoslas *DSL* klientus *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā varēja pārveidot par *IPTV* klientiem, no apstrīdētā lēmuma 874. apsvēruma pirmā teikuma, ko Komisija publiskoja saskaņā ar 2023. gada 30. marta rīkojumu, izriet, ka *Vodafone* 2019. gada martā pārtrauca pārdot jaunajiem klientiem savu *IPTV* produktu, kas balstījās uz *DSL* tehnoloģiju, un prasītāja to neapstrīd. Tādēļ Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kad, pārbaudot, vai *Vodafone* bija iespējamais konkurents *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā *SDU* tirgū, nav ņēmusi vērā iespēju, uz kuru atsaucas prasītāja, ka *Vodafone* varētu šos *DSL* klientus pārveidot par *SDU* klientiem.

244 Tādējādi prasītājas trešais iebildums, kuru tā izvirzījusi šā pamata otrās daļas atbalstam, ir jānoraida.

245 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nesecinot, ka darījums būtu novērsis koncentrācijas dalībnieku savstarpēji īstenoto faktisko un iespējamo konkurenci *SDU* tirgū, tādēļ otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.

4. Par trešo daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījums vājinātu pārējos konkurentus

246 Atsaucoties uz pirmo, trešo un ceturto pamatu, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā to, ka apvienotā uzņēmuma milzīgā tirgus vara attiecībā pret raidorganizācijām televīzijas vairumtirdzniecības tirgos varētu vēl vairāk vājināt konkurences spiedienu, ko īsteno pārējie konkurenti, ar ko prasītājas skatījumā būtu bijis pietiekami, lai konstatētu BKEK *SDU* tirgū.

247 Prasītājas ieskatā konkurences apstākļu pasliktināšanās skartu vēl vairāk dalībnieku nekā *MDU* tirgū, jo *SDU* tirgū darbojas vairāk konkurentu, un tos visus ietekmētu jaunais uzņēmums, kas spētu un vēlētos noslēgt (pilnīgas vai daļējas) ekskluzivitātes līgumus ar televīzijas kanāliem–satura sniedzējiem un pasliktināt konkurentu piekļuvi augšupējiem televīzijas vairumtirdzniecības tirgiem.

248 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

249 Šajā ziņā, lai pierādītu pārējo konkurentu īstenotā konkurences spiediena vājināšanos *SDU* tirgū, prasītāja atsaucas uz to pašu argumentu, ko tā šajā nolūkā minēja savā pirmajā pamatā attiecībā uz *MDU* tirgu, uz kuru tā atsaucas arī šī pamata trešās daļas pamatojumam. Minētais arguments tomēr jau tika noraidīts šā sprieduma 174.–184. punktā izklāstīto iemeslu dēļ, it īpaši tādēļ, ka mazie konkurenti, kā atzīst pati prasītāja, jau pirms koncentrācijas nevarēja izdarīt konkurences spiedienu uz koncentrācijas dalībniekiem, tādējādi šo trešo daļu nevar atbalstīt.

250 Katrā ziņā jānorāda, ka prasītāja neapstrīd Komisijas secinājumu, kas izklāstīts apstrīdētā lēmuma 897.–901. apsvērumā, ka pēc koncentrācijas *SDU* tirgū joprojām darbotos daudzi konkurenti, piemēram, prasītāja, *Tele Columbus* un vairāki pilsētas operatori (*city carriers*), un pat satelīta pakalpojumu operatori, kā arī tā neapstrīd, ka šajā tirgū aug konkurences spiediens no jaunu operatoru un daudzu *OTT* televīzijas pakalpojumu sniedzēju puses (skat. 903. apsvērumu), kas ļāva Komisijai secināt, ka koncentrācija nemazinātu pārējo konkurentu konkurences spiedienu *SDU* tirgū.

251 Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka darījuma rezultātā nebūtu vājinājies konkurences spiediens, ko koncentrācijas dalībnieku konkurenti izdara *SDU* tirgū, tādēļ otrā pamata trešā daļa ir jānoraida.

252 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

D. Par trešo pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz darījuma vertikālo ietekmi uz televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem

253 Trešā pamata atbalstam prasītāja apgalvo, ka Komisijas apstrīdētajā lēmumā veiktajā analīzē par darījuma vertikālo ietekmi uz televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem ir pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

1. Ievada apsvērumi

254 Kā norādīts šā sprieduma 35. punktā, starpniecības tirgū 3. līmeņa tīkla operatori, piemēram, *Vodafone* un *Unitymedia*, pamatojoties uz vairumtirdzniecības piekļuvi, sniedz televīzijas signālus 4. līmeņa tīkla operatoriem, piemēram, *Tele Columbus*, lai šie pēdējie minētie varētu sniegt televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumus, it īpaši *MDU* klientiem.

255 Apstrīdētajā lēmumā Komisija analizēja koncentrācijas vertikālo ietekmi un, reaģējot uz šajā sakarā saņemtajām sūdzībām, it īpaši pārbaudīja varbūtību, ka apvienotais uzņēmums varētu izstumt šos operatorus no tirgus, pasliktinot to apstākļus augšupējā starpniecības tirgū *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā (skat. 1476.–1506. apsvērumu).

256 Komisija apstrīdētā lēmuma 1476. apsvērumā vispirms norādīja, ka koncentrācija neradītu jaunu vertikālo saikni starp augšupējo starpniecības tirgu un lejupējo *MDU* tirgu, ņemot vērā to, ka gan *Vodafone*, gan *Unitymedia* jau darbojās šajos divos tirgos savā attiecīgajā kabeļtīkla darbības teritorijā. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka koncentrācija neradītu īpašas izmaiņas ne attiecīgā augšupējā, ne attiecīgā lejupējā tirgus struktūrā. Komisija arī paskaidroja – ņemot vērā to, ka *Tele Columbus* bija vienīgais nozīmīgais konkurents, kas līdztekus koncentrācijas dalībniekiem veica iegādes starpniecības tirgū, tā galveno uzmanību savā analīzē pievērsa tam, kā komerciālo nosacījumu pasliktināšanās varētu ietekmēt šā operatora īstenoto konkurences spiedienu (skat. 1478.–1480. apsvērumu).

257 Turpinājumā attiecībā, pirmkārt, uz apvienotā uzņēmuma spēju izstumt *Tele Columbus* no tirgus, Komisija pārbaudīja, vai apvienotajam uzņēmumam būtu tehniskas iespējas izbeigt vairumtirdzniecības piekļuves nodrošināšanu *Tele Columbus* vai pasliktināt šim uzņēmumam piekļuves nosacījumus starpniecības tirgū (skat. apstrīdētā lēmuma 1483.–1491. apsvērumu).

258 Šajā kontekstā Komisija norādīja, ka starp *Unitymedia* un *Tele Columbus* bija noslēgts pamatnolīgums, kurā bija paredzēts, ka *Tele Columbus* vidējā termiņā ir līgumiski aizsargāts attiecībā uz klientu daļu, kuru tas apkalpo, izmantojot starpniecības signālus, ko sniedz *Unitymedia*. No tā Komisija secināja, ka apvienotajam uzņēmumam būtu iespēja pasliktināt komerciālos nosacījumus, kas piemērojami *Tele Columbus* televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem, tikai attiecībā uz to savu *MDU* klientu daļu, kas ir *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā.

259 Pēc tam Komisija piebilda – lai apvienotajam uzņēmumam būtu tehniska spēja izstumt *Tele Columbus* no *MDU* tirgus, tam būtu jābūt būtiskai tirgus varai augšupējā starpniecības tirgū. Ņemot vērā, ka šajā tirgū ir pieejams maz ticamu alternatīvu, Komisija uzskatīja, ka tas tā varētu būt pēc koncentrācijas, taču piebilda, ka tā tas bija arī pirms šā darījuma, jo *Unitymedia* jau bija šāda vara attiecībā uz *Tele Columbus* sava kabeļtīkla darbības teritorijā. No tā Komisija secināja, ka koncentrācija nekādā veidā to nemainītu, kā rezultātā darījums neietekmētu apvienotā uzņēmuma spēju izstumt 4. līmeņa tīkla operatorus no katra attiecīgā koncentrācijas dalībnieka kabeļtīkla darbības teritorijas.

260 Otrkārt, attiecībā uz apvienotā uzņēmuma interesi izspiest no tirgus *Tele Columbus*, Komisija pārbaudīja, vai darījuma rezultātā apvienotajam uzņēmumam varētu būt motivācija piemērot savus piekļuves nosacījumus savam 3. līmeņa tīklam, kurus *Tele Columbus* uzskatīja par mazāk labvēlīgiem nekā tie, ko piemēroja *Unitymedia*, attiecībā uz *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritoriju (skat. apstrīdētā lēmuma 1492.–1496. apsvērumu).

261 Šajā kontekstā Komisija secināja – pat ja *Vodafone* piekļuves nosacījumi būtu uzskatāmi par mazāk labvēlīgiem un pat ja pēc darījuma apvienotajam uzņēmumam būtu motivācija tos piemērot *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, šāda uzņēmuma komercstratēģijas maiņa nekādā ziņā neizrietētu no koncentrācijas izraisītām tirgus struktūras izmaiņām. Citiem vārdiem sakot, ja apvienotais uzņēmums 4. līmeņa operatoriem, iespējams, piedāvātu sliktākus nosacījumus piekļuvei savam 3. līmeņa tīklam, kā norāda Komisija apstrīdētajā lēmumā, tas būtu rezultāts tikai tam, ka šis uzņēmums ir vienkārši mainījis savu komerciālo pieeju un ka šīs izmaiņas tikpat labi varētu notikt arī neatkarīgi no koncentrācijas, tāpēc tās nav ar to saistītas.

262 Komisija secināja, ka apvienotajam uzņēmumam nebūtu nekādas intereses izspiest *Tele Columbus* no *MDU* tirgus saistībā ar koncentrāciju.

263 Treškārt, Komisija pārbaudīja, kādu ietekmi uz konkurenci atstātu scenārijs, kurā *Vodafone* koncentrācijas rezultātā būtu spējis un gribējis savus, iespējams, mazāk labvēlīgos starpniecības tirgus nosacījumus paplašināt *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, un turpmāk uzskaitīto iemeslu dēļ secināja, ka šāda ietekme būtu ierobežota (skat. apstrīdētā lēmuma 1497.–1505. apsvērumu).

264 Vispirms Komisija nonāca pie šāda secinājuma, jo konstatēja, ka *Tele Columbus* vājināšanās *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā neietekmētu šī operatora pamatdarbību, proti, televīzijas signālu pārraides mazumtirdzniecības pakalpojumu *MDU* tirgū, izmantojot savu 3. līmeņa tīklu, kas lielā mērā atrodas *Vodafone* kabeļtīkla darbības teritorijā (skat. apstrīdētā lēmuma 1501. apsvērumu).

265 Turpinājumā Komisija arī atzina, ka *Tele Columbus* neradīja būtisku konkurences spiedienu *MDU* tirgū *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā. Proti, Komisija konstatēja, ka *Tele Columbus* nevarēja piedalīties *MDU* klientu izsludinātajos iepirkumu konkursos par 3. līmeņa tīkla modernizāciju, ka *Tele Columbus* attiecīgā tirgus daļa bija tikai [0–5] % un ka *Tele Columbus* nebija piedalījies daudzos iepirkuma konkursos, kas izsludināti *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā. Komisija secināja, ka *Tele Columbus* bloķēšana varētu ietekmēt ļoti maz esošu vai jaunu iespēju. Jebkurā gadījumā, pat ja *Tele Columbus* piekļuve ievades resursiem *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā tiktu bloķēta, Komisija atzīmēja, ka šāda bloķēšana ietekmētu tikai tās *Unitymedia* kā produkta tālākpārdevēja darbības, kas nerada nekādu būtisku konkurences spiedienu (skat. apstrīdētā lēmuma 1502. un 1503. apsvērumu).

266 Visbeidzot, Komisija paskaidroja, ka *Tele Columbus* bija izvērsis savu 3. līmeņa tīklu tikai ļoti ierobežotā apjomā dažus gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas un nebija pierādījumu, ka, ja koncentrācija nebūtu notikusi, tas būtu izmantojis *Unitymedia* signālu, lai izveidotu savu infrastruktūru (skat. apstrīdētā lēmuma 1504. apsvērumu).

267 Komisija katrā ziņā ņēma vērā to, ka *Vodafone* bija iesniedzis divus neatsaucamus piedāvājumus *Tele Columbus*, garantējot, ka tā komerciālie nosacījumi, kas piemērojami televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem, *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā pēc koncentrācijas nemainīsies (skat. apstrīdētā lēmuma 1505. apsvērumu).

268 Komisija secināja, ka nekoordinētas vertikālās ietekmes rezultātā koncentrācija būtiski neietekmētu efektīvu konkurenci *MDU* tirgū (skat. apstrīdētā lēmuma 1506. apsvērumu).

269 Šajā lietā prasītājas argumentus, kurus tā izvirzījusi šā pamata atbalstam, var iedalīt divās daļās. Pirmajā daļā prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, noliedzot, ka tas, ka pēc koncentrācijas pabeigšanas *Vodafone* savus mazāk labvēlīgos komerciālos nosacījumus, kas piemērojami televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem, varētu izvērst attiecībā uz 4. līmeņa tīkla operatoriem *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, varētu būt saistīts ar koncentrāciju. Šīs daļas pamatojumam prasītāja apstrīd argumentāciju, ko Komisija sniedza apstrīdētā lēmuma 1496.–1496. apsvērumā. Otrajā daļā prasītāja apstrīd Komisijas secinājumu par to, kā starpniecības tirgus nosacījumu pasliktināšanās *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā attiecībā uz *Tele Columbus* ietekmē konkurenci lejupējā *MDU* tirgū.

270 Šajā ziņā Vispārējās tiesas ieskatā ir lietderīgi vispirms izskatīt otro daļu.

2. Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko pieļāvusi Komisija, vērtējot izstumšanas stratēģijas iespējamo ietekmi uz lejupējo konkurenci

271 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka Komisija, pārbaudot starpniecības tirgum piemērojamo noteikumu pasliktināšanās iespējamo ietekmi uz lejupējo konkurenci, nav ņēmusi vērā esošos pierādījumus, proti, *Tele Columbus* paziņojumus, ka tas pirms koncentrācijas varētu balstīties uz *Unitymedia* sniegtajiem televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem tikai uz laiku, kamēr izbūvē pats savu 3. līmeņa tīklu. Turklāt Komisija neesot arī pietiekami ņēmusi vērā to, ka citi 4. līmeņa tīkla operatori arī varēja uz laiku piekļūt koncentrācijas dalībnieku 3. līmeņa tīklam, lai sasniegtu *MDU* klientus, līdz izbūvētu paši savu 3. līmeņa tīklu.

272 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka *Tele Columbus* izstumšana no tirgus nebūtu vājinājusi *Tele Columbus* radīto konkurences spiedienu uz *MDU* tirgu, jo šāda izstumšana būtu ietekmējusi tikai ar *Unitymedia* produkta tālākpārdošanu saistītās darbības. Prasītājas ieskatā, tā kā *Tele Columbus* varēja brīvi lemt par šā produkta tālākpārdošanas cenu un nosacījumiem, tā izdarīja konkurences spiedienu uz *Unitymedia*.

273 Trešām kārtām, prasītāja uzsver, ka Komisijai, analizējot darījuma vertikālo ietekmi, nebija jāņem vērā *Vodafone* neatsaucamais piedāvājums nepasliktināt līguma nosacījumus, kas *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā tiek piemēroti *Tele Columbus*. Proti, šāds piedāvājums acīmredzami neatbilda prasībām, kas noteiktas Komisijas Paziņojumā par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 802/2004 (OV 2008, C 267, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Paziņojums par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem"), un tādēļ nevarēja būt pietiekams pamats, lai izslēgtu iespēju, ka nekoordinētas vertikālas ietekmes dēļ *MDU* tirgū nepastāv BKEK.

274 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

275 Šajā ziņā jāatgādina, ka Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos novērtēšanu saskaņā ar Padomes regulu par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2008, C 265, 6. lpp., turpmāk tekstā – "Pamatnostādnes par nehorizontālo apvienošanos") 31. punktā ir noteikts, ka piekļuves resursiem norobežošana tirgū rodas tad, ja pēc attiecīgās koncentrācijas jaunais uzņēmums var ierobežot piekļuvi ražojumiem un pakalpojumiem, ko tas piegādātu, ja nebūtu notikusi koncentrācija, it īpaši, ja šis jaunais uzņēmums lejupējiem konkurentiem spēj paaugstināt izmaksas, apgrūtinot izejmateriālu piegādi par tādām cenām un ar tādiem noteikumiem, kādi būtu, ja koncentrācija nebūtu notikusi.

276 Atbilstoši Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punktam, novērtējot pret konkurenci vērstas norobežošanas no izejmateriāliem scenārija iespējamību, Komisija, pirmkārt, pārbauda, vai apvienotais uzņēmums pēc koncentrācijas darījuma noslēgšanas varēs būtiski bloķēt piekļuvi resursam, otrkārt, vai tam būs motivācija to darīt, un, treškārt, vai piekļuves bloķēšanas stratēģijai būs būtiska negatīva ietekme uz lejupējo konkurenci.

277 Jānorāda, ka šie trīs nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi, ja netiek izpildīts viens no tiem, ar to pietiek, lai izslēgtu risku, ka tiek veikta pret konkurenci vērsta piekļuves resursiem bloķēšana (spriedumi, 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 118. un 119. punkts, un 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 111. un 112. punkts). Turklāt, it īpaši attiecībā uz trešo nosacījumu jānorāda, ka, lai šāds nosacījums būtu izpildīts, ir jāpierāda būtiska negatīva ietekme uz lejupējo konkurenci, kā tas izriet no Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punkta.

278 Jāatzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā, neraugoties uz to, ka koncentrācijas rezultātā neizveidojās nekāda jauna vertikāla saikne starp augšupējo starpniecības tirgu un lejupējo *MDU* tirgu, Komisija 1476.–1506. apsvērumā pārbaudīja šos trīs nosacījumus, un prasītāja saistībā ar šo pieeju nekādus pārmetumus neizteica.

279 Šā pamata otrās daļas pamatojumam prasītāja izvirza vairākus argumentus, lai pierādītu, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, secinot, ka trešais nosacījums netika izpildīts.

280 Šajā ziņā jāatzīmē, ka šajā kontekstā prasītāja neapstrīd vairākus svarīgus faktorus, uz kuriem Komisija balstījās, lai pierādītu, ka apvienotā uzņēmuma īstenotā izstumšanas no tirgus stratēģija, kas izpaužas kā sliktāku komerciālo nosacījumu piemērošana *Tele Columbus* (un citiem 4. līmeņa tīkla operatoriem) televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, ierobežoti ietekmētu konkurenci.

281 Tādējādi prasītāja neapstrīd, ka šāda stratēģija neietekmētu *Tele Columbus* pamatdarbību, jo tā tika veikta ārpus *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijas. Turklāt prasītāja neapšauba vairākus faktorus, kas Komisijai ļāva secināt, ka iespējamā tirgus bloķēšanas stratēģija jebkurā gadījumā būtiski negatīvi neietekmētu lejupējo konkurenci, proti, to, ka *Tele Columbus* nevarēja piedalīties iepirkumu konkursos par 3. līmeņa tīkla modernizāciju, jo *Tele Columbus* konkrētā tirgus daļa bija minimāla, proti, [0–5] %, un to, ka *Tele Columbus* ierobežoti piedalījās iepirkumu konkursos *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā.

282 Ir jāpārbauda arī pārējie prasītājas izvirzītie argumenti.

283 Pirmām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka *Tele Columbus* tikai uz laiku balstījās uz *Unitymedia* sniegtajiem televīzijas signāla pārraides starpniecības pakalpojumiem, kamēr uzbūvēs savu 3. līmeņa tīklu, jānorāda, ka prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisijas vērtējumi tika balstīti uz *Vodafone* atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, un uzsver, ka Komisija nav paskaidrojusi, kādā veidā šī atbilde būtu ticamāka par paziņojumiem, ko sniedzis pats *Tele Columbus*.

284 No apstrīdētā lēmuma 798. apsvēruma un 20. attēla, uz kuru Komisija atsaucas minētā lēmuma 1504. apsvērumā, izriet, ka Komisijas veiktie vērtējumi ir balstīti gan uz atbildi uz paziņojumu par iebildumiem, gan uz paša *Tele Colombus* sniegtajiem datiem. No apstrīdētā lēmuma 744. apsvēruma a) punktā un 797.–799. apsvērumā sniegtajiem pierādījumiem izriet, ka *Tele*

Columbus vairākus gadus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas faktiski nebija veikusi cita operatora kabeļtīkla dublēšanas darbus, un šo faktu prasītāja neapstrīd. Konkrēti apstrīdētā lēmuma 798. apsvērumā iekļautajā 20. attēlā redzams, ka no 2012. gada līdz 2018. gadam *Tele Columbus* tīklam pieslēgto mājsaimniecību skaits nav būtiski palielinājies, izņemot pieaugumu, kas radies no citām sabiedrībām iegādāto esošo aktīvu rezultātā. Tomēr prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, lai atspēkotu secinājumu, ka *Tele Columbus* "pēdējos gados [bija] ļoti maz darījusi, lai attīstītu savu 3. līmeņa infrastruktūru".

285 Prasītāja arī apgalvo, ka ieguldījumi 3. līmeņa infrastruktūrā automātiski nerada faktiski pieslēgto mājsaimniecību skaita pieaugumu (pretēji tam, kas izriet no apstrīdētā lēmuma 799. apsvēruma). Turklāt prasītājas ieskatā pieslēgto mājsaimniecību kopējā skaita stagnācija neesot pietiekams rādītājs, lai pierādītu *Tele Columbus* nozīmi konkurences jomā, jo ar tīkla paplašināšanas rezultātā iegūtajiem jaunajiem klientiem varētu tikt kompensēts citu klientu īslaicīgs zaudējums.

286 Šajā ziņā jāuzsver – tas, ka *Tele Columbus* tīklam faktiski pieslēgto mājsaimniecību skaits nav palielinājies, bija nopietna norāde par to, ka netika veikti būtiski ieguldījumi tīkla paplašināšanā vai vismaz par to, ka tīkla paplašināšana nav bijusi sekmīga vai rentabla. Turklāt prasītāja nepiedāvā nekādas citas metodes, kā izmērīt tīkla paplašināšanas ietekmi uz konkurenci, izņemot pieslēgto mājsaimniecību skaita pieaugumu.

287 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka citi konkurenti, piemēram, pati prasītāja, varētu izmantot (pagaidu) piekļuvi koncentrācijas dalībnieku 3. līmeņa infrastruktūrai, lai varētu konkurēt *MDU* tirgū, kamēr tie turpina izvērst savus 3. līmeņa (optiskās šķiedras) tīklus.

288 Tomēr, kā Komisija būtībā norādīja apstrīdētā lēmuma 1479. apsvērumā, 4. līmeņa neatkarīgajiem uzņēmumiem konkurences attiecībās ir ļoti ierobežota loma. Turklāt, kā apgalvo Komisija, un prasītāja to neapstrīd, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā, kamēr prasītāja turpina attīstīt savu optiskās šķiedras tīklu, tā pirms tam nebija izmantojusi koncentrācijas dalībnieku 3. līmeņa infrastruktūru, lai varētu konkurēt *MDU* tirgū. Visbeidzot, prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus tam, ka tā tuvākajā nākotnē būtu plānojusi iegūt piekļuvi koncentrācijas dalībnieku 3. līmeņa infrastruktūrai, lai konkurētu *MDU* tirgū, kamēr tā turpina attīstīt savu optiskās šķiedras tīklu.

289 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka *Tele Columbus* esot izdarījusi konkurences spiedienu uz *Unitymedia*, lai gan tā tikai pārdod tālāk *Unitymedia* produktu savā kabeļtīkla darbības teritorijā, jākonstatē, ka šim apgalvojumam nav pievienoti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt apstrīdētā lēmuma 1501. un 1503. apsvērumā izklāstītos paskaidrojumus, kā atgādināts šā sprieduma 264. un 265. punktā.

290 No tā izriet, ka prasītājas izvirzītie argumenti nepierāda, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tās rīcībā esošie pierādījumi liecināja, ka *Tele Columbus* vājināšanās *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā ierobežoti ietekmētu konkurenci *MDU* tirgū.

291 Trešām kārtām, attiecībā uz neatsaucamajiem piedāvājumiem, ko *Vodafone* izteicis *Tele Columbus*, un prasītājas apgalvojumu, ka Komisija tos nevarēja ņemt vērā, no šiem diviem piedāvājumiem izriet, ka *Vodafone* deva skaidru signālu, ka tā nevēlas pasliktināt *Tele Columbus* stāvokli *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijā, un Komisija bija tiesīga to ņemt vērā, izvērtējot ietekmi. Proti, Regulā Nr. 139/2004 nav tiesību normas, kas liegtu Komisijai ņemt vērā šo faktisko

apstākli, lai nostiprinātu savu secinājumu, ka darījums nekoordinētas vertikālās ietekmes dēļ būtiski nekaitēs efektīvai konkurencei *MDU* tirgū, kā arī iespējamajā reģionālajā tirgū, kas atbilst *Unitymedia* kabeļtīkla darbības teritorijai.

292 Komisija, kā izriet no apstrīdētā lēmuma, sava secinājuma pamatošanai ir ņēmusi vērā *Vodafone* neatsaucamos piedāvājumus tikai kā papildu faktisko apstākli. Proti, Komisija nav uzskatījusi, ka šie piedāvājumi ir pienākums Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punkta izpratnē.

293 Tādēļ jāsecina, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka iespējamā bloķēšanas stratēģija neradītu būtisku negatīvu ietekmi uz lejupējo konkurenci.

294 Turklāt spēja būtiski ierobežot piekļuvi resursiem, motivācija to darīt un tirgus bloķēšanas stratēģijas negatīvā ietekme uz lejupējo konkurenci, ir trīs kumulatīvi nosacījumi, tāpēc, ja netiek izpildīts viens no tiem, ar to pietiek, lai izslēgtu risku, ka tiek veikta pret konkurenci vērsta piekļuves resursiem bloķēšana (skat. šā sprieduma 277. punktu un tajā minēto judikatūru).

295 Tādēļ, tā kā prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, vērtējot izstumšanas no tirgus stratēģijas iespējamo ietekmi uz lejupējo konkurenci (proti, trešo no šiem nosacījumiem), trešā pamata otrā daļa ir jānoraida. Tādējādi nav nepieciešams izskatīt pēc būtības pirmo daļu, kurā tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma 1494.–1496. apsvērumā izklāstītā Komisijas argumentācija, pamatojoties uz kuru Komisija secināja, ka apvienotajam uzņēmumam saistībā ar koncentrāciju nebūtu nekādas ieinteresētības izstumt *Tele Columbus* no *MDU* tirgus (proti, otrais no minētajiem nosacījumiem), ir kļūdaina.

296 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida trešā pamata otrā daļa un trešais pamats pilnībā, un nav vajadzības izskatīt Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

E. Par ceturto pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi attiecībā uz darījuma ietekmi uz televīzijas kanālu iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu

297 Pamatojot ceturto pamatu, prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā veiktajā analīzē par darījuma ietekmi uz televīzijas kanālu iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

1. Ievada apsvērumi

298 Kā izklāstīts šā sprieduma 25. un 26. punktā, televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgū raidorganizācijas (piedāvājuma puse) nodrošināja televīzijas kanālus, kurus televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji (pieprasījuma puse), piemēram, *Vodafone*, *Unitymedia* vai prasītāja, iegādājās, lai sniegtu audiovizuālos pakalpojumus galalietotājiem. Televīzijas signālu iepirkuma tirgū tie paši televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji (piedāvājuma puse) izmantoja savu infrastruktūru, lai tām pašām raidorganizācijām (pieprasījuma puse) apmaiņā pret iepirkuma maksu samaksu piedāvātu televīzijas signālu pārraides pakalpojumu saviem kanāliem. Citiem vārdiem, televīzijas signālu iepirkuma tirgus dalībnieki un televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgus dalībnieki bija vieni un tie paši, savukārt televīzijas pakalpojumu sniedzēji, piemēram, koncentrācijas dalībnieki, pirmajā minētajā tirgū bija piedāvājuma pusē, bet otrajā minētajā tirgū bija pieprasījuma pusē. Apstrīdētajā lēmumā Komisija atzina, ka šie divi vairumtirdzniecības tirgi

ir cieši saistīti, ciktāl raidorganizāciju un televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju sarunas parasti aptver abus aspektus (signālu pārraidi, no vienas puses, un kanālu iegādi, no otras puses).

299 Izanalizējot šos abus tirgus, Komisija secināja, ka darījums būtiski neietekmēs efektīvu konkurenci televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgū.

300 Attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu Komisija secināja, ka pastāv BKEK, ko rada tas, ka apvienotajam uzņēmumam ir spēja un motivācija, pirmkārt, pasliktināt līgumiskos un finansiālos nosacījumus, ko šis uzņēmums piemēro raidorganizācijām, un, otrkārt, kavēt tādu inovatīvu televīzijas pakalpojumu kā *OTT* un *HBBTV* rašanos un attīstību, un atzina, ka tas negatīvi ietekmētu Vācijas skatītājus (skat., pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 1205.–1265. apsvērumu un, otrkārt, 1266.–1292. apsvērumu).

301 Tomēr Komisija konstatēja, ka nebija iespējams secināt, ka apvienotais uzņēmums, iegūstot lielāku tirgus varu, no raidorganizācijām un televīzijas tiesību turētājiem varētu panākt nosacījumus ekskluzivitātes līgumu veidā, kas negatīvi ietekmētu konkurējošo televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju piekļuvi televīzijas kanāliem vai saturam.

302 Šajā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 1164. apsvērumā vispirms norādīja, ka Vācijā šim tirgum nav raksturīgi šādi ekskluzīvi līgumi starp raidorganizācijām un televīzijas tiesību turētājiem, no vienas puses, un televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem, no otras puses.

303 Pēc tam Komisija pārbaudīja, vai apvienotajam uzņēmumam, kas kā televīzijas signālu mazumtirgotājs ir ieguvis lielāku tirgus varu, būtu iespēja piespiest raidorganizācijas un tiesību turētājus stāties ar to sarunās par ekskluzivitātes līgumu slēgšanu saistībā ar televīzijas kanāliem vai tās saturu. Šajā kontekstā Komisija norādīja, ka tā it īpaši savā analīzē koncentrējās uz Vācijas futbola līgu (Bundeslīgu), t.i., svarīgāko sporta pasākumu Vācijā, vienlaikus precizējot, ka tie paši apsvērumi attiecas arī uz citiem populāriem sporta pasākumiem vai televīzijas saturu, attiecībā uz kuriem tā lietas materiālos nav atradusi tiešus pierādījumus (skat. apstrīdētā lēmuma 1165. apsvērumu).

304 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 1173.–1176. apsvērumā Komisija pārbaudīja, vai *Sky*, kam pieder ekskluzīvo tiesību uz Bundeslīgas apraidi vairākums, varētu piekrist slēgt ekskluzivitātes līgumus ar apvienoto uzņēmumu. Komisija secināja, ka tas ir maz ticams, jo, lai arī *Sky* satura izplatīšanā ir atkarīga no apvienotā uzņēmuma, šī raidorganizācija ir tikpat, ja ne vairāk, atkarīga arī no citiem apraides veidiem, it īpaši no satelīttelevīzijas operatora *Astra*, kā rezultātā *Sky* zaudētu ievērojamu daļu savu ieņēmumu, ja noslēgtu ekskluzivitātes līgumu ar apvienoto uzņēmumu. Komisija ņēma vērā arī to, ka *Sky*, kas ir starptautisks tirgus dalībnieks un galvenais maksas televīzijas pakalpojumu sniedzējs Vācijā, bija zināma kompensējoša pirktspēja.

305 Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 1177.–1183. apsvērumā Komisija pārbaudīja, vai apvienotais uzņēmums varētu pamatoti īstenot stratēģiju, kuras mērķis ir iegūt ekskluzīvu piekļuvi citiem televīzijas kanāliem vai saturam, it īpaši attiecībā uz raidorganizācijām vai tiesību turētājiem, kuriem ir mazāka kompensējoša pirktspēja nekā *Sky*. Pamatojoties uz koncentrācijas dalībnieku iekšējiem dokumentiem un to atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem, Komisija secināja – pat ja apvienotajam uzņēmumam būtu iespēja īstenot šādu stratēģiju, ir apšaubāms, vai tam būtu motivācija to darīt, jo šāda stratēģija būtu radījusi augstas īstenošanas izmaksas, bet neskaidrus rezultātus peļņas ziņā.

306 Treškārt, apstrīdētā lēmuma 1184.–1197. apsvērumā Komisija padziļināti izanalizēja, vai apvienotajam uzņēmumam ir motivācija iegūt ekskluzīvas tiesības uz noteiktu televīzijas saturu, lai izstumtu no tirgus konkurentus, un tālab tā pārbaudīja dalībnieku iekšējos dokumentus, kas skar šādu stratēģiju. Kā norādīja Komisija, no šiem dokumentiem bija skaidri redzams, ka abi koncentrācijas dalībnieki katrs atsevišķi jau bija apsvēruši iespēju ekskluzīvi iegādāties sporta kanālus vai sporta saturu, taču galu galā bija no šādiem plāniem atteikušies, ko abi dalībnieki paskaidroja, sniedzot pierādījumus atbildē uz paziņojumu par iebildumiem. Komisija no tā izsecināja, ka nevar konstatēt, ka apvienotajam uzņēmumam būtu bijusi motivācija izmantot savu plašo klientu bāzi, lai vienotos ar raidorganizācijām par noteiktiem ekskluzivitātes līgumiem par *premium* klases saturu ar mērķi izstumt no tirgus konkurējošos televīzijas pakalpojumu mazumtirgotājus.

307 Visbeidzot, pilnīguma labad Komisija apstrīdētā lēmuma 1198.–1203. apsvērumā pārbaudīja, vai hipotētiska ekskluzivitātes stratēģija, ko īstenotu apvienotais uzņēmums, varētu radīt būtisku pret konkurenci vērstu ietekmi, kas izraisītu jo īpaši konkurējošu televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju izstumšanu no tirgus un tādējādi negatīvi ietekmētu patērētājus.

308 Pamatojoties uz datiem, kas pierāda, ka lielākais vairums Vācijas televīzijas skatītāju nemainītu savu mazumtirdzniecības televīzijas pakalpojumu sniedzēju, lai piekļūtu ekskluzīvam sporta saturam, Komisija atzina – pat ja apvienotais uzņēmums īstenotu ekskluzivitātes stratēģiju, tas neatņemtu konkurējošajiem pakalpojumu sniedzējiem nozīmīgu klientu bāzi. Komisija ņēma vērā arī to, ka pat šādā hipotētiskā situācijā apvienotajam uzņēmumam būtu jākonkurē ar *Sky*, kurš īsteno neekskluzīvu televīzijas satura izplatīšanas stratēģiju dažādās platformās, kas jebkurā gadījumā ļautu konkurējošiem piegādātājiem piekļūt tās *premium* klases saturam. No tā Komisija secināja – ja apvienotais uzņēmums īstenotu ekskluzivitātes stratēģiju, ir maz ticams, ka tā radītu būtisku pret konkurenci vērstu ietekmi.

309 Visu šo iemeslu dēļ Komisija apstrīdētā lēmuma 1204. apsvērumā secināja – pat ja apvienotajam uzņēmumam darījuma rezultātā palielinātos tirgus vara, nebija iespējams secināt, ka apvienotais uzņēmums no raidorganizācijām un televīzijas tiesību turētājiem varētu panākt nosacījumus ekskluzivitātes līgumu veidā, kas negatīvi ietekmētu konkurējošo televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju piekļuvi televīzijas kanāliem vai saturam.

310 Šajā lietā prasītājas argumenti, ar kuriem tā pamato šo pamatu, ir iedalīti divās daļās. Pirmajā daļā prasītāja apgalvo, ka Komisijas secinājums, proti, ka raidorganizācijas un televīzijas tiesību turētāji, neraugoties uz to, ka apvienotajam uzņēmumam būtu palielinājusies tirgus vara, visticamāk, nebūtu noslēguši ar to ekskluzivitātes līgumus, ir kļūdains un balstīts uz nepilnīgu un acīmredzami kļūdainu novērtējumu par darījuma ietekmi uz konkurenci televīzijas signālu iepirkuma tirgū. Otrajā daļā prasītāja pārmet Komisijai, ka tā ir tikai pārbaudījusi, vai apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un motivācija kavēt *OTT* un *HBBTV* televīzijas rašanos un attīstību, bet nav ņēmusi vērā darījuma ietekmi uz citiem inovatīviem televīzijas pakalpojumiem, piemēram, *IPTV*.

2. Par pirmo daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz tirgus bloķēšanu ar (daļējas vai pilnīgas) ekskluzivitātes līgumiem

311 Šā pamata pirmās daļas pamatojumam prasītāja, pirmām kārtām, apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā veiktais izvērtējums par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ir kļūdains un nepilnīgs.

312 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā veiktais izvērtējums par apvienotā uzņēmuma motivāciju īstenot daļējas ekskluzivitātes stratēģiju ir nepilnīgs.

313 Trešām kārtām, prasītāja apstrīd Komisijas secinājumu, ka satura hipotētiska pilnīga vai daļēja bloķēšana nevarētu radīt būtisku pret konkurenci vērstu ietekmi.

a) Par to, vai Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ir kļūdaina un nepilnīga

314 Prasītāja uzskata, ka, pirmkārt, Komisija nav ņēmusi vērā to, ka, pieaugot platformas galalietotāju skaitam, ar ekskluzivitātes līgumu noslēgšanu saistītās izmaksas samazinātos, un tādēļ ir kļūdaini secinājusi, ka apvienotajam uzņēmumam nebūtu motivācijas slēgt šādus līgumus. Prasītāja piebilst, ka *Unitymedia* jau agrāk bija iegādājusies noteiktas tiesības uz Bundeslīgu, kas liecināja, ka šāda stratēģija jau pastāvēja. Ņemot vērā, ka darījuma rezultātā palielinātos apvienotā uzņēmuma klientu bāze, tas būtu vēl vairāk ieinteresēts iegūt ekskluzivitāti.

315 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijas veiktā pārbaude ir nepilnīga, jo tā koncentrējās tikai uz hipotēzi par ekskluzīvo tiesību iegūšanu uz Bundeslīgu, un kļūdaina, jo Komisija kļūdaini atzina, ka tiesībām uz Bundeslīgu piemērojamie apsvērumi attiecas arī uz citiem populāriem sporta pasākumiem vai saturu, lai gan prasītājas ieskatā šāda satura bloķēšanas stratēģijas iespējamās priekšrocības ir atšķirīgas.

316 Treškārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā to, ka ekskluzivitātes stratēģijas priekšrocības apvienotajam uzņēmumam (un raidorganizāciju tieksme piekrist ekskluzivitātes līgumiem) nākotnē varētu mainīties, jo apvienotajam uzņēmumam būtu lielākas iespējas piedāvāt daudzpakalpojumu paketes ļoti plašai klientu bāzei visā Vācijā, un ka ekskluzīvais saturs varētu palīdzēt apvienotajam uzņēmumam palielināt *FMC* piedāvājumu pārdošanu klientiem, kuri šādu saturu varētu skatīties savos mobilajos tālruņos.

317 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

318 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka prasītāja neapstrīd Komisijas vērtējumus, kuru rezultātā tā secināja, ka ir maz ticams, ka apvienotajam uzņēmumam būtu bijusi motivācija noslēgt pilnīgu ekskluzivitātes līgumu ar *Sky*, kā izklāstīts apstrīdētā lēmuma 1173.–1176. apsvērumā (skat. šā sprieduma 304. punktu), pamatojoties it īpaši uz to, ka *Sky* ir atkarīga ne tikai no apvienotā uzņēmuma, bet arī no citiem tirgus dalībniekiem, lai varētu izplatīt savu saturu. Tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai prasītāja arī apstiprināja, ka neapstrīd faktu, ka *Sky* bija daļēji motivēta slēgt pilnīgu ekskluzivitātes līgumu ar apvienoto uzņēmumu.

319 Turklāt attiecībā uz Komisijas vērtējumiem, kas ļāva tai secināt, ka ir apšaubāms, vai apvienotajam uzņēmumam būtu motivācija noslēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ar satura sniedzējiem, kas nav *Sky*, kā izklāstīts apstrīdētā lēmuma 1177.–1183. apsvērumā (skat. šā sprieduma 305. punktu), prasītāja apgalvo, ka kopumā izmaksas, kas rodas saistībā ar pilnīgu ekskluzivitātes līgumu noslēgšanu samazinās, pieaugot platformas galalietotāju skaitam, vai ka ekskluzivitātes stratēģija pēc koncentrācijas kļūst pievilcīgāka, nekā tas bijis pirms tās, tomēr tā nav sniegusi nekādus konkrētus pierādījumus, lai liktu apšaubīt Komisijas attiecīgos skaidrojumus.

320 It īpaši prasītāja nav pierādījusi, ka Vācijā būtu pastāvējusi pietiekami spēcīga korelācija starp pievilcīgu kanālu vai satura klātbūtni operatora televīzijas platformā un tā spēju piesaistīt jaunus skatītājus, kas ar pietiekamu varbūtības pakāpi būtu ļāvusi amortizēt kopējās ekskluzivitātes

līgumu augstās izmaksas. Turklāt prasītāja nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas pietiekami pierādītu, ka apvienotajam uzņēmumam būtu bijusi motivācija nākotnē pieņemt komerciālu stratēģiju, kas balstīta uz pilnīgu ekskluzivitāti, un kas tādējādi ļautu apšaubīt Komisijas vērtējumus šajā sakarā.

321 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus bijusi nepilnīga, jo tā aprobežojusies tikai ar Bundeslīgu, un kļūdaina, jānorāda, ka piekļuves bloķēšana var radīt konkurences problēmas tikai tādā gadījumā, ja attiecas uz pakārtotajam ražojumam "svarīgu izejmateriālu", kā norādīts Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 34. punktā.

322 Tāpēc jāsecina – ja stratēģija, kas paredz pilnībā bloķēt piekļuvi vispievilcīgākajam saturam (piemēram, Bundeslīgai), pietiekami neprovocē mainīt pakalpojuma sniedzēju, lai panāktu rentabilitāti, ar piekļuves bloķēšanu citu veidu "mazāk svarīgam" saturam, visticamāk, būtu vēl grūtāk to sasniegt, kā rezultātā apvienotais uzņēmums būtu mazāk motivēts mēģināt īstenot stratēģiju pilnībā bloķēt piekļuvi šādam saturam. Tādēļ Komisijai nevar pārmest, ka tā ir izvērtējusi tikai hipotētisku situāciju, kurā tiek iegūtas ekskluzīvas tiesības uz Bundeslīgu, un atzinusi, ka šie apsvērumi ir attiecināmi arī uz mazāk populāru saturu.

323 Tāpat prasītāja atsaucas tikai uz to, ka stratēģija bloķēt mazāk pievilcīgu saturu ir lētāka, taču nenorāda ne iemeslus, kāpēc apvienotajam uzņēmumam būtu izdevīgāk īstenot stratēģiju iegādāties ekskluzīvas tiesības uz saturu, kas ir mazāk pievilcīgs nekā Bundeslīga, ne arī iemeslus, kāpēc šāds saturs būtu pietiekami "svarīgs" Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 34. punkta izpratnē, lai tas, ka tiek bloķēta piekļuve šim resursam, varētu radīt konkurences problēmas.

324 Katrā ziņā, pretēji prasītājas apgalvojumiem, no apstrīdētā lēmuma 1184.–1197. apsvēruma izriet (skat. šā sprieduma 306. punktu), ka Komisija izskatīja jautājumu par to, vai apvienotajam uzņēmumam būtu motivācija iegādāties ekskluzīvas tiesības uz citiem populāriem sporta pasākumiem vai saturu, kas nav Bundeslīga, jo īpaši ņemot vērā to, ka *Unitymedia*, kā apgalvo prasītāja, 2005. gadā bija iegādājies noteiktas tiesības uz Bundeslīgu.

325 Treškārt, par prasītājas apgalvojumu, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka apvienotajam uzņēmumam būtu lielākās iespējas piedāvāt daudzpakalpojumu paketes ļoti plašai klientu bāzei visā Vācijā, un to, ka ekskluzīvais saturs varētu palīdzēt tai palielināt *FMC* piedāvājumu pārdošanu, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 149. apsvēruma b) punkta iv)–vi) apakšpunktā Komisija konstatēja, ka Vācijā *FMC* piedāvājumi ir maz izplatīti, ko tirgus izpētes laikā apstiprināja arī koncentrācijas dalībnieku konkurenti. Saskaņā ar trešo personu ziņojumiem 2017. gadā tikai 8,4 % mājsaimniecību jeb 10,8 % no fiksētā platjoslas tīkla klientu bāzes, proti, 3,5 miljoni mājsaimniecību, bija iegādājušies *FMC* produktu. Komisija arī norādīja, ka konsultāciju biroja *WIK-Consult* pētījumā, ko administratīvajā procesā bija iesniegusi trešā persona, bija secināts, ka tuvākajā nākotnē Vācijā diez vai varētu būtiski mainīties konkurences dinamika, ko radītu fiksēto un mobilo produktu pakešu pārdošana, jo Vācijas patērētāji visdrīzāk turpinās iegādāties šos divu veidu produktus atsevišķi, un prasītāja to neapstrīd.

326 Tādēļ Komisijai nevar pārmest, ka tā nav pārbaudījusi, vai ekskluzivitātes stratēģijas priekšrocības (un raidorganizāciju tieksme pieņemt ekskluzivitātes līgumus) nākotnē varētu mainīties, jo apvienotajam uzņēmumam būtu lielākas iespējas piedāvāt daudzpakalpojumu paketes, un it īpaši *FMC* piedāvājumus, ļoti plašai klientu bāzei visā Vācijā.

327 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iebildums, ka Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ir bijusi nepilnīga un kļūdaina, ir jānoraida.

b) Par to, vai Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt daļējas ekskluzivitātes līgumus ir nepilnīga

328 Prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā iespēju, ka apvienotais uzņēmums varētu daļēji bloķēt piekļuvi, individuāli vēršoties pret vienu vai vairākiem konkurentiem lejupējos *MDU* un *SDU* tirgos, piemēram, pret pašu prasītāju, tādējādi raidorganizācijām tiktu liegta iespēja izplatīt tiem savus kanālus un saturu vai arī šiem konkurentiem tiktu liegta piekļuve noteiktām inovatīvām televīzijas funkcijām, piemēram, video pēc pieprasījuma (*VOD*) funkcijai un raidījumu ierakstu un televīzijas arhīva skatīšanās funkcijai.

329 Prasītājas ieskatā šāda daļējas bloķēšanas stratēģija ir vēl jo vairāk iespējama, jo apvienotajam uzņēmumam tā ir lētāka un raidorganizācijām vieglāk pieņemama, vienlaikus radot nelabvēlīgu ietekmi uz mērķa konkurentiem.

330 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

331 Šajā ziņā jāatzīmē, ka Komisijas konstatējumi, kas izdarīti, pārbaudot iespējamo motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ar *Sky* (skat. apstrīdētā lēmuma 1173.–1176. apsvērumu un šā sprieduma 304. punktu), bija pietiekami, lai izslēgtu iespēju, ka apvienotais uzņēmums varētu izmantot stratēģiju slēgt daļējas ekskluzivitātes līgumus ar šo operatoru. Kā norāda Komisija, tā kā tā bija konstatējusi, ka *Sky* nebija motivācijas slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus, jo īpaši ņemot vērā tās atkarību no citiem operatoriem, kas nav apvienotais uzņēmums, tostarp satelīttelevīzijas operatoriem, un prasītāja to neapstrīd, ir maz ticams, ka *Sky* piešķirtu šim uzņēmumam ekskluzivitāti, izslēdzot no tirgus noteiktus operatorus, kuri darbojas atsevišķi minētajos *MDU* un *SDU* tirgos, it īpaši tāpēc, ka tās piedāvājums joprojām būtu pieejams citās platformās, vai ka tā piekristu liegt šiem operatoriem noteiktas inovatīvas funkcijas. Tāpēc Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā iespēju, ka apvienotais uzņēmums varētu noslēgt ar *Sky* šādus līgumus, kuru mērķis ir liegt inovatīvu saturu vai funkcijas noteiktiem saviem konkurentiem.

332 Turklāt attiecībā uz citām raidorganizācijām, kas nav *Sky*, jānorāda, ka prasītāja nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka vēlmi mainīt pakalpojuma sniedzēju būtiski ietekmētu tas, ka konkurenti nepiedāvā kādu šo citu raidorganizāciju piedāvāto saturu vai inovatīvas funkcijas, un tādējādi iespējami ievērojama daļa mājokļu sabiedrību, ja runa ir par *MDU* tirgu, vai Vācijas skatītāju, ja runa ir par *SDU* tirgu, būtu bijuši gatavi pāriet pie apvienotā uzņēmuma tikai tā iemesla dēļ, ka tas piedāvā kanālus vai funkcijas, kuras nebūtu piedāvājis to pašreizējais pakalpojuma sniedzējs. Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi būtisku negatīvu ietekmi uz lejupējo konkurenci Pamatnostādņu par nehorizontālo apvienošanos 32. punkta izpratnē.

333 Katrā ziņā, ja dominējošā stāvoklī esošs uzņēmums ar pakalpojuma sniedzēju slēdz ekskluzivitātes līgumus, kuru mērķis ir izstumt no lejupējā tirgus vienu vai vairākus individuāli izraudzītus konkurentus, šāda rīcība varētu būt pretrunā konkurences tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 22. marts, *Altstoff Recycling Austria*/Komisija, T-419/03, EU:T:2011:102, 51. punkts). Kad tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai prasītāja tika iztaujāta šajā ziņā, tā apstiprināja, ka gadījumā, ja apvienotais uzņēmums noslēgtu pilnīgu vai daļēju ekskluzivitātes līgumu ar kādu raidorganizāciju, tas, iespējams, būtu LESD 101. vai 102. panta pārkāpums.

334 Tādēļ jāatzīst, ka ir maz ticams, ka pēc darījuma noslēgšanas apvienotajam uzņēmumam būtu motivācija slēgt šādus līgumus, un tas pats attiecas arī uz raidorganizācijām. Kā izriet no judikatūras, lai arī ir atbilstoši ņemt vērā motivāciju īstenot pret konkurenci vērstu rīcību, ir jāņem vērā arī tas, vai šo motivāciju varētu mazināt vai pat novērst tas, ka attiecīgā rīcība ir prettiesiska, pastāv iespēja to atklāt, kompetentās iestādes var uzsākt izmeklēšanu gan Savienības, gan valsts līmenī, kā arī par to var piemērot finanšu sankcijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 25. oktobris, *Tetra Laval*/Komisija, T-5/02, EU:T:2002:264, 159. punkts, un 2005. gada 14. decembris, *General Electric*/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 303.–311. punkts). Tāpēc Komisijai nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā mazo varbūtību, ievērojot rīcības iespējamo prettiesiskumu, ka apvienotais uzņēmums noslēgtu ekskluzivitātes līgumu ar kādu raidorganizāciju, saskaņā ar kuru vienam vai vairākiem individuāli izraudzītiem konkurentiem lejupējos tirgos tiktu liegta piekļuve noteiktam saturam vai noteiktām inovatīvām funkcijām.

335 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iebildums, ka Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt daļējas ekskluzivitātes līgumus ir bijusi nepilnīga, ir jānoraida.

336 Turklāt spēja būtiski bloķēt piekļuvi resursiem, motivācija to darīt un tirgus bloķēšanas stratēģijas būtiska negatīvā ietekme uz lejupējo konkurenci, ir trīs kumulatīvi nosacījumi, tāpēc, ja netiek izpildīts viens no tiem, ar to pietiek, lai izslēgtu risku, ka tiek veikta pret konkurenci vērsta piekļuves resursiem bloķēšana (skat. šā sprieduma 277. punktu un tajā minēto judikatūru).

337 Tādēļ, tā kā prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz iespējamu apvienotā uzņēmuma motivāciju īstenot konkurējošo televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēju piekļuves bloķēšanas stratēģiju (proti, otrais minētais nosacījums), ceturtā pamata pirmā daļa ir jānoraida, un nav vajadzības izvērtēt tā trešā iebilduma pamatotību, ar kuru apgalvots, ka Komisija, iespējams, ir pieļāvusi kļūdu, pārbaudot, vai stratēģija pilnīgi vai daļēji bloķēt piekļuvi saturam ir ietekmējusi lejupējo konkurenci (tas ir, trešais minētais nosacījums).

3. Par otro daļu – darījuma dēļ nodarītā kaitējuma konkurencei saistībā ar inovatīvu televīzijas pakalpojumu ierobežošanu nepilnīgs izvērtējums

338 Vispirms prasītāja paskaidro, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija pamatoti ir atzinusi, ka pēc darījuma noslēgšanas apvienotajam uzņēmumam būtu nepieciešamā spēja un motivācija kavēt tādu inovatīvu televīzijas pakalpojumu kā *HBBTV* un *OTT* rašanos, kas kaitētu patērētājiem, jo samazinātu skatīšanās kvalitāti un ierobežotu viņu izvēli. Tomēr prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā to, ka apvienotais uzņēmums varētu nelabvēlīgi ietekmēt arī citus inovatīvus televīzijas pakalpojumus, piemēram, *IPTV*.

339 Pamatojot šo apgalvojumu, prasītāja uzsver, ka *OTT* pakalpojumi nepiedāvā tādu pašu kvalitāti kā *IPTV*, ka tiem nepieciešams īpašs aprīkojums un ka tie nav tik ienesīgi kā *IPTV*. Tādējādi tā secina, ka visas bažas par galapatērētājiem piedāvāto *OTT* pakalpojumu kvalitātes un skatīšanās pieredzes pasliktināšanos attiecas arī uz *IPTV*.

340 Prasītāja arī apgalvo, ka apvienotajam uzņēmumam būtu tāda pati spēja un motivācija ierobežot saturu, ko izplata konkurenti, sniedzot *IPTV* pakalpojumus, kāda tā ir raidorganizāciju piedāvāto *OTT* un *HBBTV* pakalpojumu gadījumā. Komisija neesot sniegusi nekādu skaidrojumu, kāpēc ar *IPTV* izplatītā satura ierobežojums nav problemātisks un kāpēc citi raidorganizāciju inovatīvie pakalpojumi, kas nav *OTT* un *HBBTV*, ir maznozīmīgāki vai mazāk aizsargājami. Prasītāja

piebilst, pirmkārt, ka Komisijas apgalvojums, ka *OTT* vidējā termiņā varētu būtiski mainīt situāciju, nav pamatots ar pierādījumiem, un, pat ja tā būtu, tas nevarot kalpot kā attaisnojums, lai neņemtu vērā darījuma negatīvo ietekmi uz *IPTV*, kas jau ir ieņēmusi nozīmīgu vietu tirgū. Otrkārt, prasītājas ieskatā apvienotajam uzņēmumam bija pat vēl lielāka motivācija kaitēt *IPTV* nekā kaitēt *OTT*, jo *IPTV* esot patiesa kabeļtelevīzijas aizstājēja un vienīgā alternatīvā tehnoloģija, kas paplašinās tirgū, savukārt *OTT* izmanto tikai kā papildinājumu kabeļtelevīzijas pakalpojumam, nevis kā aizstājēju.

341 Šajā ziņā jāatzīmē – kā paskaidroja Komisija, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, lai gan *IPTV* ir sistēma, kas ļauj sniegt televīzijas pakalpojumus, izmantojot interneta protokolu, tā darbojas specializētā un pārvaldītā tīklā, ko kontrolē televīzijas pakalpojumu sniedzējs, savukārt *OTT* tehnoloģija ļauj raidorganizācijām pārraidīt televīzijas kanālus tieši internetā, un tīkla operators neiesaistās satura kontrolē vai izplatīšanā. *OTT* tehnoloģija atšķirībā no *IPTV* ļauj raidorganizācijām (kanāliem) tiešāk mijiedarboties ar galīgajiem skatītājiem.

342 Turklāt apstrīdētajā lēmumā Komisija izklāstīja vairākus faktorus, kas liecināja, ka *OTT* patiešām ir jauna tehnoloģija, kura tiek aizvien plašāk izmantota.

343 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 948. un 950.–954. apsvērumā, pārbaudot darījuma iespējamo horizontālo ietekmi uz televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu, Komisija sniedza sīku izklāstu par jauno un augošo *OTT* televīzijas pakalpojumu piedāvājumu.

344 Konkrētāk, apstrīdētā lēmuma 948. apsvērumā Komisija konstatēja, ka tradicionālie televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzēji arvien vairāk piedāvā lineārās televīzijas pakalpojumus, izmantojot *OTT*. Šajā ziņā tā norādīja, ka *Vodafone* (*Giga TV OTT*), prasītāja (*Magenta TV*) un *Telefónica* (*O2 TV*) piedāvāja katra savu autonomu *OTT* televīzijas pakalpojumu. Komisija arī konstatēja, ka citi tirgus dalībnieki, tostarp *Unitymedia* (*Horizon Go*), *United Internet* (*1 & 1 TV* lietotne), *Tele Columbus* (*Advance TV* lietotne), *NetCologne* (*NetGo* lietotne) un *M-Net* (*M-Net TV Plus* lietotne), tikai saviem esošajiem televīzijas abonentiem *OTT* televīzijas produktu piedāvāja kā papildu iespēju.

345 Apstrīdētā lēmuma 950. apsvērumā Komisija norādīja, ka tādiem *OTT* pakalpojumu sniedzējiem kā *Amazon Prime* un *Netflix* jau ir liela klientu bāze, jo katram no tiem Vācijā jau ir (vismaz) vairāk nekā trīs miljoni abonentu, turklāt *Netflix* plāno pieaugumu par vairāk nekā 20 % attiecīgajā gadā.

346 Apstrīdētā lēmuma 951. apsvērumā Komisija konstatēja, ka arī Vācijā arvien plašāk izplatās specializēti *OTT* pakalpojumi, un minētā lēmuma 952. apsvērumā tā atzīmēja, ka vairākas raidorganizācijas arī ir sākušas piedāvāt *OTT* pakalpojumus.

347 Turklāt apstrīdētā lēmuma 1127.–1132. apsvērumā, pārbaudot nekoordinēto horizontālo ietekmi uz televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu, Komisija sniedza paskaidrojumus par *OTT* pakalpojumu attīstību un it īpaši par to, ka pieaug pieprasījums uz šādu pakalpojumu.

348 Šajā ziņā Komisija apstrīdētā lēmuma 1127. apsvērumā atgādināja, ka, nosakot konkrēto tirgu, tā bija norādījusi, ka televīzijas nozarē Vācijā tāpat kā daudzās citās valstīs *OTT* izplatīšana kļūst arvien nozīmīgāka.

349 Apstrīdētā lēmuma 1129. apsvērumā, lai gan Komisija norādīja, ka lielākā daļa raidorganizāciju joprojām uzskata, ka *OTT* produkti šobrīd papildina lineārās televīzijas pamatpakalpojumus, tā arī norādīja, pievienojot pierādījumus, ka tie paši dati liecina par *OTT* izplatīšanas strauji augošo nozīmi Vācijā, jo 11,7 % aptaujāto bija norādījuši, ka viņi varētu iedomāties izmantot *OTT* kā vienīgo televīzijas pakalpojuma saņemšanas veidu mājās. Turklāt Komisija atgādināja, ka daži *OTT* izplatītāji, piemēram, *Netflix*, *Amazon* un *DAZN*, jau ir ļoti populāri, un atzīmēja, ka vairāki tirgus izpētes dalībnieki bija apgalvojuši, ka *OTT* pakalpojumi varētu zināmā mērā aizstāt tradicionālos televīzijas pakalpojumus.

350 Apstrīdētā lēmuma 1130. apsvērumā, atsaucoties uz vairākiem apstrīdētā lēmuma zemsvītras piezīmē minētajiem dokumentiem, Komisija paskaidroja – Vācijas par plašsaziņas līdzekļiem atbildīgās valsts iestādes bija norādījušas, ka *OTT* arvien vairāk nostiprinās kā galvenais audiovizuālā satura saņemšanas līdzeklis, un 2017.–2018. gadā tas ir palielinājies par 6 %. Turklāt valsts mērogā sasniegtā *OTT* pakalpojumu sniedzēju auditorija palielinājās no 7,3 % 2015.–2016. gadā līdz 12,8 % 2017.–2018. gadā. Attiecībā uz *premium* klases televīzijas segmentu *OTT* bija palielinājies no 16,8 % 2015.–2016. gadā līdz 23 % 2017.–2018. gadā. Līdzīgs pieauguma līmenis tajos pašos gados tika novērots arī abonentu (no 25,3 % līdz 33,4 %) un ienākumu (no 10,6 % līdz 19,1 %) ziņā. Komisija arī norādīja, ka salīdzinājumam kabeļtelevīzijas tirgus daļas tajā pašā laikposmā ir samazinājušās.

351 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 1132. apsvērumā Komisija minēja, ka situācija strauji mainās. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka *OTT* pakalpojumu attīstība varētu būtiski ierobežot tradicionālo televīzijas platformu tirgus varu un līdzsvarot dažādu dalībnieku sarunu pozīcijas, it īpaši, ja pastāv atbilstoši tirgus apstākļi.

352 Tādēļ jākonstatē, ka Komisijas apgalvojums, ka *OTT* varētu mainīt situāciju vidējā termiņā, ir pamatots ar vairākiem pierādījumiem, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja.

353 Turklāt prasītāja nesniedz nekādus pierādījumus, kas ļautu, pirmkārt, apšaubīt iepriekš minētos konstatējumus un, otrkārt, pierādīt, ka *IPTV* un *OTT* būtu līdzīgs attīstības temps, ka *IPTV* būtu līdzīgs izaugsmes potenciāls vai ka *OTT* nepiedāvātu tādu pašu kvalitāti kā *IPTV*, tam būtu nepieciešamas īpašas iekārtas un tas nebūtu tik rentabls kā *IPTV*, kā rezultātā jebkuras bažas par kvalitātes un skatīšanās pieredzes pasliktināšanos galapatērētājiem, kas attiecināmas uz *OTT*, būtu attiecināmas arī uz *IPTV*. Tāpat jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd apstrīdētā lēmuma 291. apsvērumā sniegto Komisijas paskaidrojumu, ka tikai 8 % mājsaimniecību Vācijā ir abonējušas *IPTV*, kas liecina, ka šai tehnoloģijai ir ierobežota tirgus daļa.

354 Par apvienotā uzņēmuma motivāciju kavēt inovatīvu televīzijas pakalpojumu rašanos Komisija apstrīdētā lēmuma 1275. apsvērumā norādīja, ka *OTT* un *HBBTV* pakalpojumu mērķis ir izveidot tiešu saikni starp raidorganizācijām un skatītājiem, tādējādi ierobežojot tradicionālo televīzijas platformu, piemēram, koncentrācijas dalībnieku platformu starpniecību. Komisija tādējādi secināja, ka apvienotais uzņēmums varētu būt motivēts bloķēt šādu pakalpojumu rašanos, lai saglabātu uzņēmējdarbības modeli, kas balstīts uz to, ka ar televīzijas platformu tiek īstenota klientu kontrole un nav raidorganizāciju un šo klientu mijiedarbības, un šāda problēma neradās attiecībā uz *IPTV*, kas šādu mijiedarbību nepiedāvā.

355 Šajā ziņā Komisija norādīja, ka tirgus izpētē iesaistīto dalībnieku minētie piemēri un koncentrācijas dalībnieku iekšējie dokumenti liecināja, ka apvienošanās dalībniekiem jau bija motivācija ierobežot *OTT* un *HBBTV* pakalpojumu attīstību, un paskaidroja, ka pēc darījuma noslēgšanas šī motivācija palielinātos. Vispirms, pieaugot apvienotā uzņēmuma tirgus varai,

mazinātos raidorganizāciju iespējas pretoties *Vodafone* centieniem īstenot šādas stratēģijas. Pēc tam apvienotais uzņēmums nebūtu motivēts ieviest inovatīvus interaktīvus pakalpojumus, reaģējot uz līdzīgiem pakalpojumiem, ko piedāvā galvenais salīdzināmais konkurents, proti, *Unitymedia*. Visbeidzot, tā kā veiksmīga *OTT* pakalpojumu konkurences ierobežošana mazumtirdzniecības līmenī būtu izdevīga visiem esošajiem televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem, tiem būtu motivācija, pašiem neko nedarot, izmantot savu konkurentu centienus bloķēt konkurenci mazumtirdzniecības līmenī. Tomēr *Vodafone* un *Unitymedia* apvienošanās ļautu apvienotajam uzņēmumam absorbēt priekšrocības, ko iegūst abi dalībnieki, sekmīgi izspiežot no tirgus *OTT* pakalpojumus. Komisija tādējādi secināja, ka tas pastiprinātu apvienotā uzņēmuma motivāciju iesaistīties šādā stratēģijā (skat. apstrīdētā lēmuma 1280.–1283. apsvērumu).

356 No tā izriet, ka Komisijas rīcībā bija pierādījumi, kas apstrīdētā lēmuma 1284. apsvērumā tai ļāva secināt, ka koncentrācijas dalībniekiem, iespējams, būtu motivācija kavēt *OTT* un *HBBTV* pakalpojumu attīstību, lai saglabātu tādu uzņēmējdarbības modeli, kurā televīzijas platforma tieši kontrolē attiecības ar klientu un raidorganizācijas nevar apiet kabeļtīklu starpniecību.

357 Savukārt prasītāja nav pierādījusi, ka apvienotajam uzņēmumam tādā pašā veidā būtu motivācija ierobežot satura izplatīšanu, izmantojot *IPTV* tehnoloģiju.

358 Šajā ziņā jākonstatē, ka, pretēji prasītājas apgalvojumiem, no vairākiem šā sprieduma 342.–351. punktā minētajiem apstrīdētā lēmuma apsvērumiem izriet, ka *IPTV* nav patiess kabeļtelevīzijas aizstājējs un nav vienīgā alternatīvā tehnoloģija, kuras izplatība pieaug, turpretī *OTT* var kļūt par pakalpojumu, ar kuru var labi aizstāt kabeļtelevīziju.

359 Attiecīgi prasītāja nav pierādījusi, ka Komisijai šajā lietā bija jāizvērtē apvienotā uzņēmuma motivācija ierobežot satura izplatīšanu, izmantojot *IPTV* tehnoloģiju, un tādēļ tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, neveicot šādu analīzi. Turklāt, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, prasītāja varēja, pirmkārt, saprast iemeslus, kādēļ Komisija neveica šādu izvērtējumu, un, otrkārt, aizstāvēt savas tiesības, un tātad Komisija šajā ziņā nav pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu.

360 Tādējādi ceturtā pamata otrā daļa, kā arī ceturtais pamats kopumā ir jānoraida.

F. Par piekto pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, atzīstot, ka attiecībā uz OTT un iepirkuma maksu uzņemtās saistības bija pietiekamas, lai koncentrāciju atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu

361 Pamatojot piekto pamatu, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka ar koncentrācijas dalībnieku piedāvājumu uzņemties *OTT* saistības, iepirkuma maksas saistības un *HBBTV* saistības (turpmāk tekstā kopā sauktas – "attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības") varētu novērst televīzijas signālu iepirkuma tirgū konstatēto BKEK. Prasītājas ieskatā šīs saistības, gluži pretēji, ir acīmredzami neatbilstošas un nepietiekamas.

1. Ievada apsvērumi

362 Kā norādīts šā sprieduma 31. un 32. punktā, Komisija apstrīdētajā lēmumā atzina – ņemot vērā apvienotā uzņēmuma tirgus varas palielināšanos televīzijas signālu iepirkuma tirgū, darījuma rezultātā šis uzņēmums varētu, pirmkārt, īstenot daļēju bezmaksas vai maksas kanālu bloķēšanu, it īpaši nosakot sliktākus līgumiskos un finansiālos nosacījumus raidorganizācijām un attiecīgi pasliktinot kvalitatīvas televīzijas piedāvājumu galīgajiem TV skatītājiem Vācijā, un, otrkārt, īstenot stratēģiju, kuras mērķis ir kavēt *OTT* un *HBBTV* pakalpojumu rašanos un attīstību, kas varētu kaitēt patērētājiem, jo samazinātos skatītāju pieredzes un izvēles kvalitāte (skat., pirmkārt, 1205.–1265. apsvērumu un, otrkārt, 1266.–1292. apsvērumu).

363 Lai novērstu šo BKEK, kas konstatēts televīzijas signālu iepirkuma tirgū, Komisija pieņēma *Vodafone* piedāvājumu uzņemties vairākas saistības, proti, *OTT* saistības, ar kurām apvienotais uzņēmums apņēmās raidorganizācijām, kuru saturs tiek pārraidīts tā platformā, neierobežot iespēju izplatīt šo saturu, izmantojot *OTT* pakalpojumu, un, lai tās to varētu darīt, garantēt tām pietiekamu tiešo starpsavienojumu jaudu, *HBBTV* saistības, ar kurām apvienotais uzņēmums apņēmās turpināt pārraidīt bezmaksas raidorganizāciju *HBBTV* signālu, un iepirkuma maksas saistības, ar kurām apvienotais uzņēmums apņēmās nepalielināt iepirkuma maksu, ko tam maksā bezmaksas raidorganizācijas, kā izklāstīts šā sprieduma 40. un 41. punktā.

364 Šajā lietā prasītājas argumentus, ar kuriem tā pamato šo pamatu, var iedalīt četrās daļās, pirmkārt, ka ir kļūdaini piemērots juridiskais kritērijs, izvērtējot attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemto saistību atbilstību, otrkārt, ka šīs saistības ir neefektīvas, jo tās nenovērstu konstatētās konkurences problēmas, treškārt, ka iepirkuma maksas saistības tika iesniegtas novēloti, un, ceturtkārt, ka BKEK netiktu novērsts visos attiecīgajos tirgos.

365 Komisija, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka piektais pamats ir neefektīvs, jo prasītāja neapstrīd *Wholesale Cable Broadband Access* uzņemto saistību izvērtējumu, lai gan šīs saistības arī palīdzētu novērst konkurences problēmas, kas konstatētas televīzijas signālu iepirkuma tirgū.

366 Šajā ziņā Vispārējās tiesas skatījumā ir lietderīgi vispirms izvērtēt šo četru daļu pamatotību, kuras prasītāja norādījusi minētā pamata atbalstam.

2. Par pirmo daļu – kļūdaini piemērots juridiskais kritērijs, izvērtējot attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemto saistību atbilstību

367 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisijai bija jākonstatē, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības ir acīmredzami nepietiekamas, jo tās attiecas tikai uz apvienotā uzņēmuma rīcību. Proti, atbilstoši Paziņojumam par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem principā nebūtu pieļaujams pieņemt rīcības saistības, kas paredzētas horizontālās konkurences problēmu novēršanai, piemēram, kādas ir televīzijas signālu iepirkuma tirgū konstatētās problēmas.

368 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir izvērtējusi šo saistību piemērotību, pamatojoties uz kļūdainu un pārāk maigu juridisko kritēriju. Šajā ziņā prasītāja uzsver, ka izplūdušais formulējums, ko Komisija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, parādot iespēju, nevis pārliecību, ka šīs saistības ir pietiekamas un efektīvas, lai pilnībā novērstu konkurences problēmas, kas konstatētas televīzijas signālu iepirkuma tirgū, kā rezultātā šie pasākumi nebija jāpieņem.

369 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

370 Pirmām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības ir tikai rīcības saistības un tādēļ nav pietiekamas, lai novērstu horizontālas konkurences problēmas, kā norāda prasītāja, Komisija Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 15. punktā ir paskaidrojusi, ka strukturālas saistības, piemēram, apņemšanās atsacīties no kādas darbības, skatoties no Regulā Nr. 139/2004 noteiktā mērķa, parasti ir vēlamākas, ciktāl tās ilgstoši novērš konkurences problēmas, kas varētu rasties paziņotās koncentrācijas rezultātā, un tām nav nepieciešami vidēja termiņa vai ilgtermiņa uzraudzības pasākumi. Turklāt, kā norāda prasītāja, Komisija minētā paziņojuma 17. punktā ir uzsvērusi, ka saistības, kas attiecas uz apvienotā uzņēmuma turpmāko rīcību, var būt pieļaujamas tikai izņēmuma kārtā, ļoti īpašos apstākļos.

371 Turpinot, Komisija ir tiesīga apstiprināt tikai tādus saistību piedāvājumus, kuru rezultātā koncentrācija var kļūt saderīga ar iekšējo tirgu. Citiem vārdiem, saistībām, ko piedāvā attiecīgais uzņēmums, ir jābūt tādām, kas ļautu Komisijai konstatēt, ka attiecīgais koncentrācijas darījums būtiski neietekmēs efektīvu konkurenci iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā minētās regulas 2. panta 2. punkta izpratnē (skat. spriedumu, 2006. gada 23. februāris, *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, T-282/02, EU:T:2006:64, 294. punkts un tajā minētā judikatūra).

372 II posmā uzņemto saistību mērķis cita starpā ir novērst konkurences problēmas, kādas Komisija ir konstatējusi I posmā un kuru rezultātā Komisija uzsāka II posmu. Tādējādi, ja Vispārējai tiesai ir jāizvērtē, vai II posmā uzņemtās saistības, ņemot vērā to apjomu un saturu, var ļaut Komisijai pieņemt lēmumu par koncentrācijas atļaušanu, tai ir jāpārbauda, vai Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka minētās saistības ir tieša un pietiekama atbilde uz I posmā konstatētajām konkurences problēmām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 298. punkts).

373 Visbeidzot, rīcības saistības būtībā nav nepietiekamas, lai novērstu BKEK iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā, jo īpaši dominējoša stāvokļa radīšanas vai stiprināšanas rezultātā, un katrā atsevišķā gadījumā tās ir jāizvērtē tāpat kā strukturālas saistības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 21. septembris, *EDP*/Komisija, T-87/05, EU:T:2005:333, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

374 Tādēļ Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 15. punktā Komisija ir uzsvērusi, ka nav iespējams *a priori* izslēgt, ka BKEK rašanos var novērst arī ar cita veida saistībām, kas nav strukturālas saistības.

375 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija Paziņojumā par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem dod priekšroku strukturālām saistībām, jo īpaši tādēļ, ka tās ir viegli īstenojamas. Tomēr jānorāda, ka saistību pieņemamību nosaka galvenokārt tas, vai tās ir atbilstošas un pietiekamas, lai atrisinātu konstatēto konkurences problēmu, kā arī, vai ir pārliecība, ka tās izdosies īstenot.

376 Tātad prasītājai nav pamata apgalvot, ka Komisijai attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības bija jānoraida kā acīmredzami nepietiekamas, pamatojoties vien uz to, ka tās attiecās tikai uz apvienotā uzņēmuma rīcību, kas nozīmē, ka pirmo iebildumu var noraidīt.

377 Otrām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka apstrīdētajā lēmumā Komisijas lietotā terminoloģija atklāj, ka Komisija nav bijusi pārliecināta, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības būtu bijušas pietiekamas un efektīvas, lai novērstu televīzijas signālu iepirkuma tirgū konstatēto BKEK, jānorāda, ka Komisijai jāatzīst koncentrācijas darījums par saderīgu, ja ir pietiekami ticams, ka minētais darījums, kurā ir izdarīti grozījumi, ņemot vērā apvienošanās dalībnieku piedāvātās saistības, neradīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei iekšējā tirgū vai nozīmīgā tā daļā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 110. punkts un tajā minētā judikatūra).

378 Turklāt uzskatāms, ka saistības, ko piedāvā dalībnieks, kas paziņoja par attiecīgo darījumu, var būt saderīgas ar iekšējo tirgu tikai tad, ja Komisija var pārliecinoši secināt, ka tās būs iespējams īstenot un ka to rezultātā panāktie risinājumi būs pietiekami dzīvotspējīgi un ilglaicīgi, lai nodrošinātu, ka salīdzinoši tuvā nākotnē neradīsies BKEK, ko ir paredzēts novērst ar šīm saistībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 13. maijs, *Niki Luftfahrt*/Komisija, T-162/10, EU:T:2015:283, 294. punkts un tajā minētā judikatūra).

379 No tā izriet – lai arī Komisijai jābūt pārliecinātai, ka ierosinātās saistības varēs īstenot un ka tās būs pietiekami dzīvotspējīgas un ilglaicīgas, tā var atzīt koncentrāciju par saderīgu, ja ir pietiekami ticams, ka minētās saistības būs pietiekamas un efektīvas, lai novērstu konstatēto BKEK.

380 Turklāt prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka no Komisijas izmantotajiem formulējumiem izriet, ka Komisija būtu balstījusies tikai uz iespēju, ka saistības pilnībā novērsīs visu konstatēto darījuma negatīvo ietekmi uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu.

381 Apstrīdētā lēmuma daļā, kas veltīta galīgo saistību izvērtējumam, patiešām ir ietverti daži formulējumi, kurus, aplūkojot izolēti, varētu interpretēt kā Komisijas šaubu izpausmi. Tomēr šie formulējumi ir jāskata, ņemot vērā visu šo apstrīdētā lēmuma daļu kopumā un it īpaši secinājumus, ko Komisija izdarījusi apstrīdētā lēmuma 1965., 1972. un 1973. apsvērumā.

382 Šajā ziņā jākonstatē, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 1973. apsvērumā kā vispārēju secinājumu norādīja, ka "galīgās saistības kopumā [bija] piemērotas un pietiekamas, lai novērstu ar konkurenci saistītās bažas par to, ka darījums varētu būtiski kavēt efektīvu konkurenci", un ka "galīgās saistības [varēja] efektīvi īstenot īsā laikā".

383 No iepriekš minētā izriet, ka šā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

3. Par otro daļu – saistības attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu nav efektīvas, jo tās nenovērstu konstatētās konkurences problēmas

384 Pamatojot šā pamata otro daļu, prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības bija pilnīgi neefektīvas un nepiemērotas, lai sasniegtu Komisijas mērķi kompensēt to, ka apvienotais uzņēmums ir ieguvis lielāku spēju risināt sarunas ar raidorganizācijām.

385 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *OTT* saistības neaizsargā raidorganizācijas, kas apvienotā uzņēmuma platformā izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus, vai raidorganizācijas, kas piedāvā nelineāros pakalpojumus (*VOD* pakalpojumus).

386 Otrām kārtām, prasītāja norāda – ņemot vērā to, ka *OTT* tikai vidējā termiņā varētu ierobežot tradicionālo televīzijas platformu tirgus varu, kā apstrīdētā lēmuma 1132. apsvērumā norādījusi pati Komisija, *OTT* saistības ir neefektīvas, jo tās varētu būt efektīvas tikai novēloti, pēc tam, kad konkurences apstākļi tirgū būs vēl vairāk pasliktinājušies, kas esot pretrunā Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 9. punktā noteiktajām prasībām.

387 Trešām kārtām, prasītāja paskaidro, ka *OTT* saistību otrais aspekts, proti, saistības nodrošināt starpsavienojumu *OTT* pakalpojumiem, ir nepietiekams, ņemot vērā, ka jaudas problēmas varētu rasties visā kabeļtīkla darbības teritorijā un konkrētāk – vietējās sakaru līnijas līmenī, kur visiem klientiem ir kopīgi jāizmanto koaksiālā kabeļa ierobežotā jauda, kas liecinot, ka pietiekamas starpsavienojuma vai vienādranga jaudas nodrošināšana pati par sevi negarantētu pietiekamu uztveršanas kvalitāti *OTT* klientiem un neuzlabotu konkurences apstākļus.

388 Ceturtām kārtām, prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības ir nepietiekamas, jo tās nemazinātu apvienotā uzņēmuma spēju un motivāciju kaitēt inovatīviem televīzijas pakalpojumiem, piemēram, trešo personu *IPTV*. Prasītājas skatījumā apvienotais uzņēmums tādējādi joprojām varētu brīvi ierobežot raidorganizāciju iespējas izmantot trešo personu *IPTV* pakalpojumus un tādējādi kaitēt šīm raidorganizācijām, konkurējošiem televīzijas mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem un to klientiem.

389 Piektām kārtām, prasītāja apgalvo, ka saistības neliegtu apvienotajam uzņēmumam noteikt raidorganizācijām citus nelabvēlīgus nosacījumus, kuru rezultāts būtu tāds pats vai vēl sliktāks par to, ko ar šīm saistībām bija paredzēts novērst. Tādējādi, iespējams, tiktu negatīvi ietekmēti citi aspekti, kas tiktu apspriesti apvienotā uzņēmuma un raidorganizāciju plašo sarunu laikā. Rezultātā iepirkuma maksu saistībām nebūtu nekādas efektivitātes, jo ar tām netiktu izslēgta citu raidorganizācijām nelabvēlīgu līguma nosacījumu noteikšana un netiktu novērsta apvienotā uzņēmuma tirgus varas ļaunprātīga izmantošana.

390 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

391 Šajā ziņā, pirmām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka *OTT* saistības būtu neefektīvas, jo tās neaizsargātu raidorganizācijas, kas apvienotā uzņēmuma platformā izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus, un raidorganizācijas, kas piedāvā nelineāros pakalpojumus, jānorāda, ka šāds apgalvojums ir balstīts uz *OTT* saistību nepareizu interpretāciju.

392 Proti, no saistību teksta B.II iedaļas 13. punkta izriet, ka ar *OTT* saistībām *Vodafone* apņēmās neslēgt vai neatjaunot līgumu ar raidorganizāciju par tās lineāro kanālu un televīzijas arhīva pakalpojumu sniegšanu attiecībā uz saturu, kas tiek pārraidīts tās lineārajos kanālos, izmantojot *Vodafone* TV platformu, kurā tiktu iekļauti noteikumi, kas tieši vai netieši ierobežo šīs raidorganizācijas spēju piedāvāt *OTT* pakalpojumu vai tās lineāros kanālus, izmantojot *OTT* pakalpojumu, vai ierobežot tās satura iekļaušanu *OTT* pakalpojumā Vācijā (skat. apstrīdētā lēmuma 1924. apsvērumu).

393 Tomēr, ņemot vērā, ka jēdziens "raidorganizācija" šajās saistībās ir definēts kā jebkurš "viena vai vairāku lineāro televīzijas kanālu nodrošinātājs", *OTT* saistību tekstu nevar interpretēt tādā izpratnē, kā to ierosina prasītāja, proti, ka tas attiektos tikai uz raidorganizācijām, kas ar apvienotā uzņēmuma platformas starpniecību izplata lineāros kanālus kopā ar televīzijas arhīva pakalpojumiem, un tādējādi ka saistības nepiemērot ierobežojumus *OTT* neaizsargātu ne raidorganizācijas, kas apvienotā uzņēmuma platformā izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus, ne arī raidorganizācijas, kas piedāvā arī nelineāros pakalpojumus.

394 Saistību tekstā ietvertā atsauce uz līgumu ar raidorganizāciju, kas ietver šīs raidorganizācijas lineāro kanālu izplatīšanu "un" ar šo lineāro kanālu saturu saistītos televīzijas arhīva pakalpojumus, izmantojot *Vodafone* televīzijas platformu, bija paredzēta, lai paplašinātu saistību piemērošanas jomu ne tikai attiecībā uz līgumiem par lineāro kanālu izplatīšanu, bet arī uz līgumiem, kas attiecas uz lineāro kanālu izplatīšanu kopā ar saistītajiem pakalpojumiem, proti, ar šo lineāro kanālu saturu saistītajiem televīzijas arhīva pakalpojumiem, nevis lai izslēgtu no saistību piemērošanas jomas līgumus, kas ir vai tiks noslēgti ar raidorganizācijām, kuras izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus apvienotā uzņēmuma platformā, vai ar raidorganizācijām, kuras piedāvā arī nelineāros pakalpojumus.

395 No tā izriet, ka *OTT* saistības drīzāk jāinterpretē tādējādi, ka tās attiecas, pirmkārt, uz līgumiem, kas noslēgti ar raidorganizācijām un skar vienīgi šīs raidorganizācijas lineāro kanālu izplatīšanu, un, otrkārt, uz līgumiem, kas noslēgti ar raidorganizācijām par lineāro kanālu izplatīšanu *Vodafone* televīzijas platformā un televīzijas arhīva pakalpojumiem, kas attiecas uz šo lineāro kanālu saturu, tādējādi šo pirmo prasītājas iebildumu var noraidīt.

396 Katrā ziņā jānorāda, ka prasītāja nav sniegusi nekādu norādi, kā *OTT* saistību efektivitāti ietekmētu tās sniegtā interpretācija, proti, ka saistības nebūtu aizsargājušas raidorganizācijas, kas apvienotā uzņēmuma platformā izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus, vai raidorganizācijas, kas piedāvā nelineāros pakalpojumus. Konkrēti, prasītāja nav pierādījusi, ka *OTT* saistības būtu bijušas nepietiekamas, lai novērstu konstatēto konkurences problēmu televīzijas signālu iegādes tirgū, ar ko tiek attaisnota to pieņemšana, jo tās nav attiekušās uz raidorganizācijām, kas apvienotā uzņēmuma platformā izplata lineāros kanālus, nepiedāvājot televīzijas arhīva pakalpojumus, vai raidorganizācijām, kas piedāvā nelineāros pakalpojumus. Šajā ziņā prasītāja nesniedz nekādus pierādījumus, kas ļautu novērtēt to raidorganizāciju skaitu, kuras šajā lietā nebūtu varējušas savā labā izmantot *OTT* saistības.

397 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka *OTT* saistības būtu neefektīvas, jo tās varētu kļūt efektīvas ar novēlošanos, jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 1266. apsvēruma izriet, ka konstatētā konkurences problēma, kuras risināšanai bija paredzēts šis risinājums, izpaudās tādējādi, ka apvienotajam uzņēmumam palielinātos iespēja kavēt tādu noteiktu inovatīvu televīzijas pakalpojumu rašanos un attīstību, tostarp *OTT* pakalpojumu rašanos un attīstību, kas kļūst aizvien nozīmīgāki un ļauj paplašināt raidorganizācijas un skatītāju mijiedarbību.

398 Tāpēc neatkarīgi no tā, kādā laikposmā *OTT* pakalpojumi varētu būtiski ierobežot tradicionālo televīzijas platformu tirgus varu, ir jākonstatē – tā kā saskaņā ar *OTT* saistībām *Vodafone* no apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienas ne tikai būtu liegts slēgt vai atjaunot līgumu ar kādu raidorganizāciju, kurā būtu iekļauti noteikumi, kas tieši vai netieši ierobežotu šīs raidorganizācijas iespējas piedāvāt *OTT* pakalpojumu Vācijā, bet būtu pienākums arī neīstenot šādus noteikumus, ja tādi būtu bijuši, un atcelt līdzīgus ierobežojumus, kas ir ietverti spēkā esošajos līgumos, šīs *OTT* saistības varēja nekavējoties novērst iespēju, ka *Vodafone* kavē *OTT* pakalpojumu rašanos un attīstību, un līdz ar to novērst konstatēto konkurences problēmu, kuras dēļ šīs saistības tika pieņemtas. No tā izriet, ka *OTT* saistības varētu izpildīt efektīvi un īsā laikā saskaņā ar Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 9. punktu, un tas nozīmē, ka prasītājas otro iebildumu var noraidīt.

399 Trešām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka saistības nodrošināt starpsavienojumu *OTT* pakalpojumiem ir nepietiekamas, ņemot vērā to, ka jaudas problēmas varētu rasties visā kabeļtīkla darbības teritorijā, kā rezultātā pietiekama starpsavienojuma vai vienādranga jauda negarantētu *OTT* televīzijas klientiem pietiekamu uztveršanas kvalitāti, jānorāda, ka no saistību

teksta B.II iedaļas 15. punkta izriet, ka šā aizsardzības līdzekļa mērķis bijis saglabāt vismaz trīs nepārslogotus maršrutus uz apvienotā uzņēmuma IP tīklu Vācijā. Citiem vārdiem sakot, mērķis bijis nodrošināt pietiekamu starpsavienojuma jaudu, lai apvienotā uzņēmuma platjoslas klienti varētu piekļūt jebkuram *OTT* pakalpojumam Vācijā, izmantojot vai nu saistību teksta B.II iedaļas 16. punktā aprakstītos starpsavienojuma punktus, vai kā citādi.

400 Šajā nolūkā saistību teksta B.II iedaļas 16. punktā bija noteiktas it īpaši šādas saistības. Pirmkārt, *Vodafone* nodrošinātu, ka izmantojamās jaudas maksimums dienā visos apvienotā uzņēmuma starpsavienojuma punktos ar katru grupu, kurā ir vismaz trīs atzīti starpsavienojuma pakalpojumu sniedzēji, kas būtu gatavi pārdot tranzīta pakalpojumus, nepārsniegs 80 %, kā rezultātā papildus dienas maksimumam būtu pieejami vismaz vēl 20 % jaudas. Otrkārt, *Vodafone* nodrošinātu, ka virs izmantojamā jaudas maksimuma pieejamā jauda ir vismaz 20 Gbit/s. Šis skaitlis tiktu pārskatīts katru gadu saskaņā ar saistību tekstā aprakstīto procedūru. Tomēr prasītāja konkrēti nepaskaidro, kā tas varētu būt nepietiekami.

401 Šajā ziņā arī jāatzīmē, ka Komisija un persona, kas iestājusies lietā, pēc būtības paskaidroja, un neviens to neapstrīdēja, ka apvienotajam uzņēmumam būtu spēcīga motivācija mazināt vietējās sakaru līnijas pārslodzi, jo šāda pārslodze tam radītu ievērojamu risku zaudēt klientus fiksētās interneta piekļuves tirgū par labu citiem pakalpojumu sniedzējiem.

402 Turklāt jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 1929. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka interneta neitralitāte, kas garantēta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV 2015, L 310, 1. lpp.), neļautu apvienotajam uzņēmumam pieņemt vienpusējas ierobežojošas darbības saistību apiešanai, piemēram, pārskatīt prioritātes datplūsmas jomā vai īstenot diskrimināciju, un prasītāja to neapstrīd.

403 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka saistības nodrošināt starpsavienojumu *OTT* pakalpojumiem būtu bijušas nepietiekamas, lai *OTT* televīzijas klientiem garantētu pietiekamu uztveršanas kvalitāti, tāpēc trešo iebildumu var noraidīt.

404 Ceturtām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības būtu nepietiekamas, jo tās nemazinātu apvienotā uzņēmuma spēju un motivāciju kaitēt inovatīviem televīzijas pakalpojumiem, piemēram, trešo personu *IPTV*, jāatgādina, kā tas izriet no ceturtā pamata otrās daļas pārbaudes – lai arī Komisija apstrīdētajā lēmumā secināja, ka apvienotajam uzņēmumam būtu bijusi spēja un motivācija kavēt tādu inovatīvu televīzijas pakalpojumu kā *HBBTV* un *OTT* rašanos un attīstību un ka *Vodafone*, lai novērstu šo konkurences problēmu, ir piedāvājis *OTT* un *HBBTV* saistības, tā neuzskatīja, ka tas varētu attiekties uz *IPTV*, ņemot vērā, ka šis produkts atšķirībā no *OTT* ir sarukuma fāzē un tam ir ierobežota tirgus daļa – 8 % (skat. apstrīdētā lēmuma 291. apsvērumu), ko prasītāja neapstrīd.

405 Turklāt no šā sprieduma 338.–360. punkta izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepārbaudot, vai apvienotajam uzņēmumam būtu spēja un interese kavēt citu inovatīvu pakalpojumu, piemēram, *IPTV*, rašanos un attīstību, kā rezultātā šajā ziņā nav bijis nepieciešams piemērot saistības, tādēļ ceturto iebildumu nevar pieņemt.

406 Piektām kārtām, par prasītājas apgalvojumu, ka attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemtās saistības neliegtu apvienotajam uzņēmumam noteikt raidorganizācijām citus nelabvēlīgus nosacījumus, kuru rezultāts būtu tāds pats vai vēl sliktāks par to, ko ar šīm saistībām bija paredzēts novērst, jānorāda, ka prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, ir vienisprātis, ka raidorganizāciju un televīzijas platformu sarunas neaprobežojās tikai ar ienākumu plūsmām no raidorganizācijām uz apvienoto uzņēmumu, t.i., iepirkuma maksām, bet ietvēra arī maksājumus, kas saistīti ar saturu, un maksājumus par tehnisko kvalitāti vai papildu funkcijām un pakalpojumiem, kurus apvienotais uzņēmums veiktu raidorganizācijām.

407 Tomēr vispirms jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 1221. apsvērumā Komisija norādīja, ka iepirkuma maksas ir tieši saistītas ar kabeļtelevīzijas signālu pārraidīšanu un tādējādi, šķiet, ir galvenais maksājumu plūsmas elements, kuru ietekmētu apvienotā uzņēmuma tirgus varas pieaugums televīzijas signālu iepirkuma tirgū. Turklāt minētā lēmuma 1959. apsvērumā Komisija paskaidroja – lai gan televīzijas pakalpojumu ar pievienoto vērtību nesenā attīstība ir veicinājusi ieņēmumu plūsmas palielināšanos no televīzijas platformām uz raidorganizācijām, iepirkuma maksas joprojām ir ļoti būtisks finanšu elements bezmaksas raidorganizāciju un kabeļtelevīzijas platformu līgumattiecībās. Komisija piebilda, ka lietas materiālos bija pierādījumi, kas liecināja, ka darījums ierobežoti ietekmētu ieņēmumu plūsmu, ko raidorganizācijas saņem no apvienotā uzņēmuma (skat. apstrīdētā lēmuma VIII.C.2.11.3.9. iedaļas ii) apakšpunktu), turpretī lietas materiālos nekas liecināja, ka tas tā būtu attiecībā uz iepirkuma maksām (skat. arī 1261. apsvērumu).

408 No tā izriet, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu, varēja ņemt vērā to, ka ar saistībām nepalielināt iepirkuma maksas varēja līdzsvarot risku, ka mazumtirdzniecības klientiem varētu samazināties televīzijas piedāvājuma apjoms un kvalitāte, ja būtiski pasliktinātos līguma nosacījumi, ko apvienotais uzņēmums piemēro bezmaksas raidorganizācijām.

409 Turpinājumā Komisijai bija pamats ņemt vērā to, ka iepirkuma maksas saistības un *OTT* saistības ir savstarpēji papildinošas, jo pirmās minētās tieši ietekmē apvienotā uzņēmuma un attiecīgo raidorganizāciju finansiālās attiecības tradicionālās un lineārās televīzijas piedāvājumu jomā, savukārt otrās minētās ietekmē papildu pakalpojumu sniegšanu.

410 Turklāt tiesvedības laikā Vispārējā tiesā Komisija apgalvoja, un prasītāja to neapstrīd, ka gadījumā, ja apvienotais uzņēmums iepirkuma maksai pievienotu klāt būtiskus maksājumus, tā būtu viegli identificējama saistību apiešana.

411 Visbeidzot, pieņemot, ka prasītājas piektais iebildums par saistību apiešanu attiecas arī uz maksas televīziju, prasītāja nav sniegusi pierādījumus, kas atspēkotu Komisijas apstiprinājumu, ka attiecībā uz maksas televīzijas kanāliem jebkāda rīcība, kuru ir aprakstījusi prasītāja, būtu pretrunā *OTT* saistībām.

412 No iepriekš minētā izriet, ka piektais iebildums ir pietiekami saprotams un līdz ar to ir pieņemams, pretēji Komisijas apgalvojumiem, tomēr tas ir nepamatots. Tādēļ šis iebildums, kā arī šā pamata otrā daļa ir jānoraida.

4. Par trešo daļu – iepirkuma maksas saistību novēlotu iesniegšanu

413 Pamatojot šā pamata trešo daļu, prasītāja norāda, ka iepirkuma maksas saistības ir iesniegtas pēc korektīvo pasākumu iesniegšanas termiņa beigām, kā rezultātā Komisija nav varējusi sarīkot jaunu apspriešanos ar tirgus dalībniekiem. Tomēr no Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības

līdzekļiem izrietot, ka ar novēlošanos var pieņemt tikai tādas saistības, kas pilnībā atrisina konstatētās konkurences problēmas, novēršot visas neskaidrības, un attiecībā uz šīm saistībām tas tā neesot, ņemot vērā piektā pamata pirmajās divās daļās izklāstītos argumentus. Tādēļ Komisijai vajadzēja noraidīt iepirkuma maksas saistības.

414 Komisija, kuru atbalsta *Vodafone*, apstrīd prasītājas argumentus.

415 Šajā ziņā jānorāda, ka no Regulas Nr. 802/2004 19. panta 2. punkta izriet, ka saistības, ko attiecīgie uzņēmumi ir gatavi uzņemties atbilstīgi Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktam, paziņo Komisijai ne vēlāk kā 65 darba dienu laikā no procesa uzsākšanas dienas. Ja pagarina termiņu, kas atvēlēts lēmuma pieņemšanai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 8. panta 2. punktu, tad automātiski un par tikpat daudz darba dienām pagarina 65 darba dienu termiņu.

416 Turklāt no Paziņojuma par pieņemamiem aizsardzības līdzekļiem 94. punkta izriet, ka gadījumā, ja dalībnieki pēc 65 darba dienu termiņa beigām maina piedāvātās saistības, Komisija pieņem šīs mainītās saistības tikai tad, ja, balstoties uz tās informācijas novērtējumu, kas saņemta jau izpētes gaitā, tostarp uz iepriekšēju tirgus pārbaužu rezultātiem, un bez nepieciešamības veikt turpmākas tirgus pārbaudes, tā var skaidri noteikt, ka šīs saistības pēc īstenošanas pilnībā un nepārprotami atrisinās konstatētās konkurences problēmas, kā arī ja ir pietiekami laika, lai Komisija veiktu atbilstošu novērtēšanu un apspriestos ar dalībvalstīm. Tāpat, kā norādīts minētā paziņojuma 107. zemsvītras piezīmē, kas attiecas uz tā 94. punktu, lai notiktu šī apspriešanās, Komisijai ir jāspēj nosūtīt dalībvalstīm galīgā lēmuma melnrakstu, tostarp pārveidoto saistību novērtējumu, ne vēlāk kā 10 darba dienas pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes ar dalībvalstīm.

417 Visbeidzot, jāatzīmē, ka judikatūrā ir noteikts, ka šie divi nosacījumi ir kumulatīvi, un precizēts, ka Komisija var ņemt vērā saistības, ko paziņotās koncentrācijas dalībnieki ir iesnieguši novēloti, pirmkārt, ja šīs saistības skaidri atrisina pirms tam konstatētās konkurences problēmas, neesot nepieciešamībai veikt papildu aptauju, un, otrkārt, ir pietiekams laiks konsultācijām ar dalībvalstīm par šīm saistībām (skat. spriedumu, 2010. gada 6. jūlijs, *Ryanair*/Komisija, T-342/07, EU:T:2010:280, 455. punkts un tajā minētā judikatūra).

418 Šajā lietā jākonstatē, ka ir izpildīti abi šie nosacījumi.

419 Pirmkārt, attiecībā uz pirmo nosacījumu, kā izriet no šā pamata pirmās un otrās daļas pārbaudes, prasītājas argumenti par to, ka saistības, it īpaši iepirkuma maksas saistības, esot neefektīvas un nepietiekamas, tika noraidīti. Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija, izvērtējot izmeklēšanas gaitā jau iegūto informāciju, it īpaši ar tirgus dalībniekiem veiktas iepriekšējas apspriešanās rezultātus, nevarēja skaidri konstatēt bez papildu izmeklēšanas, ka, īstenojot iepirkuma maksas saistības, iepriekš konstatētās konkurences problēmas tiek skaidri atrisinātas.

420 Otrkārt, attiecībā uz otro nosacījumu ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 25. un 26. apsvēruma izriet, ka dalībnieks, kas paziņoja par darījumu, 2019. gada 11. jūnijā iesniedza pārskatītu saistību projektu un ka Padomdevēja komiteja apsprieda lēmuma projektu un 28. jūnijā sniedza labvēlīgu atzinumu. No tā izriet, ka šajā gadījumā Komisija patiešām varēja nosūtīt dalībvalstīm galīgā lēmuma projektu, kurā bija ietverts grozīto saistību izvērtējums, vismaz 10 darba dienas pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes, ko prasītāja neapstrīd, un tādējādi tai bija pietiekami daudz laika, lai apspriestos ar dalībvalstīm par iepirkuma maksas saistībām.

421 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija, neraugoties uz novēlotu iesniegšanu, varēja ņemt vērā iepirkuma maksas saistības, kā rezultātā šā pamata trešā daļa ir jānoraida.

5. Par ceturto daļu – BKEK netiktu novērsts visos attiecīgajos tirgos

422 Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā tās iepriekšējos argumentus, kas izvirzīti saistībā ar pirmo, otro un ceturto pamatu, saistības ir nepietiekamas, jo tās nenovērš BKEK *MDU* un *SDU* tirgos un nenovērš tirgus piekļuves bloķēšanas sekas, kas kaitē apvienotā uzņēmuma konkurentiem televīzijas vairumtirdzniecības tirgos, proti, problēmas, kuras Komisija apstrīdētajā lēmumā nav uzskaitījusi.

423 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

424 Šajā ziņā ir pietiekami norādīt, ka argumenti, uz kuriem prasītāja atsaucās, pamatojot pirmo, otro un ceturto pamatu, tika noraidīti šo pamatu izvērtējumā izklāstīto iemeslu dēļ. No tā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka darījums neradītu nekādu BKEK *MDU* un *SDU* tirgos un būtiski negatīvi neietekmētu konkurenci televīzijas kanālu iegādes vairumtirdzniecības tirgū un televīzijas signālu iepirkuma tirgū, tādējādi šā pamata ceturto daļu nevar atbalstīt.

425 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, piektais pamats katrā ziņā jānoraida kā nepamatots.

G. Par prasītājas lūgumu noteikt procesa organizatoriskos pasākumus

426 Prasītāja 2023. gada 2. jūnija apsvērumos lūdza Vispārējai tiesai uzdot Komisijai pievienot noteiktus, līdz šim neizpaustus konfidenciālus dokumentus, lai pārbaudītu, ka šie dokumenti patiešām apstiprina tās izdarīto secinājumu, ka starp koncentrācijas dalībniekiem nepastāv konkurence *MDU* tirgū.

427 Tomēr no šā sprieduma 71.–167. punkta it īpaši izriet, ka šāds procesa organizatoriskais pasākums nav nepieciešams, lai lemtu par prasību.

428 Tādējādi šis prasītājas lūgums nav jāapmierina.

429 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

430 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas un *Vodafone* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Deutsche Telekom AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 13. novembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesvedības priekšvēsture . . . 2

A. Attiecīgie uzņēmumi . . . 2

B. Administratīvā procedūra . . . 3

C. Apstrīdētais lēmums . . . 3

1. Koncentrācijas ietekmes uz konkurenci Vācijā vērtējums . . . 3

a) Horizontālā ietekme . . . 4

1) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz fiksētās interneta piekļuves tirgu . . . 4

2) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas signālu pārraides pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu . . . 4

3) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz iespējamiem daudzpakalpojumu mazumtirdzniecības tirgiem . . . 5

4) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgu . . . 5

5) Nekoordinēta horizontālā ietekme uz televīzijas kanālu nodrošināšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu . . . 6

b) Vertikāla ietekme . . . 7

c) Konglomerāta ietekme . . . 7

d) Secinājums par koncentrācijas ietekmi Vācijā . . . 8

2. Apstrīdētajā lēmumā par saistošām atzītās saistības . . . 8

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi . . . 8

III. Juridiskais pamatojums . . . 9

A. Piemērojamie judikatūras principi . . . 10

1. Par pārbaudes tiesā intensitāti . . . 10

2. Par pierādīšanas noteikumiem . . . 10

B. Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu un acīmredzamām kļūdām vērtējumā saistībā ar *MDU* tirgu . . . 11

1. Ievada apsvērumi . . . 11

2. Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā . . . 12

a) Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām . . . 12

1) **Par tiešo konkurenci** . . . 13

2) **Par netiešo konkurenci** . . . 15

3) **Par iespējamo konkurenci** . . . 18

4) **Par kolektīvu dominējošo stāvokli, kas izriet no koncentrācijas dalībnieku klusējot noslēgtas kolūzijas** . . . 24

b) Par acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz darījuma ietekmi uz konkurenci MDU tirgū . . . 25

1) **Par apvienotā uzņēmuma tirgus varas palielināšanos un dalībnieku savstarpējā konkurences spiediena novēršanu** . . . 26

2) **Par pārējo konkurentu radītā konkurences spiediena vājināšanos** . . . 26

3. Par pirmo daļu – tiesību kļūdu un Regulas Nr. 139/2004 2. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu . . . 28

C. Par otro pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas dalībnieku konkurences attiecībām *SDU* tirgū . . . 30

1. Ievada apsvērumi . . . 30

2. Par pirmo daļu – tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījuma rezultātā tiktu izveidots dominējošs stāvoklis, kas radītu BKEK 32

3. Par otro daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija nesecināja, ka darījums novērstu koncentrācijas dalībnieku faktisko un iespējamo konkurenci . . . 33

4. Par trešo daļu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neuzskatīja, ka darījums vājinātu pārējos konkurentus . . . 36

D. Par trešo pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz darījuma vertikālo ietekmi uz televīzijas signālu pārraides starpniecības pakalpojumiem . . . 36

1. Ievada apsvērumi . . . 37

2. Par otro daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko pieļāvusi Komisija, vērtējot izstumšanas stratēģijas iespējamo ietekmi uz lejupējo konkurenci . . . 39

E. Par ceturto pamatu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi attiecībā uz darījuma ietekmi uz televīzijas kanālu iegādes vairumtirdzniecības tirgu un televīzijas signālu iepirkuma tirgu . . . 42

1. Ievada apsvērumi . . . 42

2. Par pirmo daļu – acīmredzamām kļūdām vērtējumā attiecībā uz tirgus bloķēšanu ar (daļējas vai pilnīgas) ekskluzivitātes līgumiem . . . 44

a) Par to, vai Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt pilnīgas ekskluzivitātes līgumus ir kļūdaina un nepilnīga 45

b) Par to, vai Komisijas veiktā pārbaude par apvienotā uzņēmuma motivāciju slēgt daļējas ekskluzivitātes līgumus ir nepilnīga 47

3. Par otro daļu – darījuma dēļ nodarītā kaitējuma konkurencei saistībā ar inovatīvu televīzijas pakalpojumu ierobežošanu nepilnīgs izvērtējums 48

F. Par piekto pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, atzīstot, ka attiecībā uz *OTT* un iepirkuma maksu uzņemtās saistības bija pietiekamas, lai koncentrāciju atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu 51

1. Ievada apsvērumi 52

2. Par pirmo daļu – kļūdaini piemērots juridiskais kritērijs, izvērtējot attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu uzņemto saistību atbilstību 52

3. Par otro daļu – saistības attiecībā uz televīzijas signālu iepirkuma tirgu nav efektīvas, jo tās nenovērstu konstatētās konkurences problēmas 54

4. Par trešo daļu – iepirkuma maksas saistību novēlotu iesniegšanu 58

5. Par ceturto daļu – BKEK netiktu novērsts visos attiecīgajos tirgos 60

G. Par prasītājas lūgumu noteikt procesa organizatoriskos pasākumus 60

IV. Par tiesāšanās izdevumiem 60